

Referat fra delegeretmøde 2015

*Referat af Dansk Laborant-Forenings delegeretmøde
21. marts – 22. marts 2015 på Hotel Christiansminde*

Lørdag 21. marts

Velkomst og velkomstsang ved SNUK koret

Delegeretmødet blev indledt med sang af SNUK koret. Susanne Bahne Hansen, formand for Dansk Laborant-Forening sagde tak til koret og bød velkommen til de delegerede og gæster – og en særlig velkomst til Gerda Christensen, æresmedlem i Dansk Laborant-Forening. Susanne Bahne Hansen overrakte en gave til Srood Amin, delegerede nr. 9, der havde fødselsdag. Susanne Bahne Hansen bød herefter velkommen til gæstetaleren Hanne Bitten fra DTU.

Susanne Bahne Hansen sagde tak til Hanne Bitten og gik videre med dagsordenen.

1. Valg af dirigenter

Bestyrelsen foreslog følgende som dirigenter:

- Vibeke Ansbjerg fra HK Privat
- Estrid Husen fra HK Sjælland.

De blev valgt, og Vibeke Ansbjerg takkede for valget på vegne af Estrid Husen og sig selv.

2. Godkendelse

2.1. Godkendelse af rettidig indvarsling

Det blev konstateret, at delegeretmødet var rettidigt indvarslet, da der var blevet sendt cirkulære ud 4. september 2014 til alle HK-afdelingerne, og at delegeretmødet samtidig var blevet indvarslet udgaven af LABORANTEN nr. 8, 2014.

2.2. Godkendelse af delegerede

Vibeke Ansbjerg gjorde rede for ændringer til listen over delegerede:

Afbud af delegeret nr. 7, Karen Christiansen
Afbud delegeret nr. 11, Akoua Eugenie Kouakou, ny er Kristel Jørgensen
Delegeret nr. 22, Birgit Svanholm, hun kommer senere
Afbud fra delegeret nr. 57, Louise Eggertsen, ny er Rikke Kruse Andreasen
Afbud delegeret nr. 60, Maria Ruwald
Afbud delegeret nr. 80, Gitte Pia Juul Cholody
Afbud delegeret nr. 94, Kirsten Larsen
Delegeret nr. 113, Chris Søgaard West, kommer måske i morgen
Afbud delegeret nr. 124 er blevet syg, ny er Eva Agnes Peter.

Alice Iversen, delegeret nr. 111: Bare lige en ændring, jeg har delegeret nr. 112 i papirerne. Jeg regner med at det er en trykfejl.

Vibeke Ansbjerg: Nåh, ja. Der er en trykfejl. Alice, hvad nummer har du? Du har 111, ikke? Det retter vi.

Konklusionen var, at der ved starten af delegeretmødet var 123 delegerede med stemmeret til stede. Gennemgangen af de delegerede blev herefter godkendt.

2.3. Godkendelse af dagsordenen

Vibeke Ansbjerg: Vi skal også have kigget på vores dagsorden. Og i jeres mapper har I fået en ny dagsorden. Og den opmærksomme læser vil måske lægge mærke til, at der er kommet nogle nye dagsordenspunkter på. Under punkt 5 der er kommet et punkt c, d, e og f, fordi jævnfør DL-F's vedtægter paragraf 4 stykke 6, så står der, at hvis der skal være sektorkongres eller HK-kongres inden næste delegeretmøde, så er det muligt at stille forslag her fra forsamlingen til de kongresser. Og så skal jeg lige oplyse om, at fristen for at aflevere forslag til punkterne, hvor vi skal behandle under indkomne forslag, punkt 5. Punkterne c, d, e og f, skal afleveres heroppe ved dirigenterne, senest når minikonferencen er færdig. Og det er omkring klokken 17:50. Så når I er færdige med den, så skal I komme herop og aflevere, hvis I har forslag til de punkter.

2.4. Godkendelse af forretningsordenen

Forretningsordenen blev godkendt.

2.5. Nedsættelse af stemmeudvalg

Vibeke Ansbjerg læste navnene op på dem, som bestyrelsen havde foreslået til stemmeudvalget:

- Delegeret nummer 17, Anne Corfitz
- Delegeret nummer 35, Hanne Mette Gade
- Delegeret nummer 53, Lisbeth Olsen
- Delegeret nummer 71, Søren Anker Christensen
- Delegeret nummer 89, Ulla Libergren Kling
- Delegeret nummer 107, Laila Egø Rossen
- Delegeret nummer 125, Flemming Jacobsen
- Delegeret nummer 18, Anne Marie Kverneland
- Delegeret nummer 36, Hans Henrik Nielsen
- Delegeret nummer 72, Tina Nissen
- Delegeret nummer 90, Wendy Nilsson
- Delegeret nummer 108, Marianne Stevenson
- Delegeret nummer 126, Jane Lykkebo Nielsen.

Til sidst forklarede hun, at bestyrelsen havde peget på Hanne Brogaard som stemmeudvalgsformand. Og hun blev valgt.

Der var ingen indvendinger mod de foreslåede personer, og de blev dermed valgt til stemmeudvalget.

3. Beretninger, herunder udtalelse:

3.1. Bestyrelsen

Formand Susanne Bahne Hansen, delegeret nr. 1, mundtlige beretning: Kære delegerede, et delegeretmøde er på mange måder traditionsbunden og fuld af formaliter, der ikke kan gradbøjes – og så

alligevel. I år er første gang, at DL-F forsøger sig med en afvikling her på Christiansminde. Vi har valgt det, fordi vi mener, at det er et godt signal at sende, at HKs egen kursusejendom er godt nok til os – og vores delegeretmøde. Måske I oplever, at I sidder lidt tæt – og kommer til at ligge tæt i nat. Af samme årsag vil jeg også takke alle jer, der har hjulpet til med, at få kabalen til at gå op, så vi for første gang, har hele Christiansminde for os selv – det har vi forsøgt at udnytte de næste to dage.

Bestyrelsen har de sidste 3 år spurgt sig selv igen og igen, hvad vores økonomi skal bruges til – så vi både bliver synlige og en del af medlemmernes hverdag. Vi har mødt nye medlemmer – der ikke tidligere har deltaget i DL-F arrangementer – på særligt vores teknologikonferencer. Vi har her mødt – de medlemmer – der hver dag passer deres arbejde – og egentlig ikke lægger så meget mere vægt, på deres medlemskab end, at de er glade for tilbuddene – og engang imellem benytter sig af dem – særligt når de mener, de får fagligheden med hjem. Det har i sandhed glædet bestyrelsen. Et sandt medlemsdemokrati bliver de næste to dage, en demonstration i. En disciplin, vi i DL-F må være tæt på Danmarksleder i – om ikke andet så i HK regi. Hvem ellers end jer kan få to hele dage, fyldt ud med en debat om faget og fremtiden – og fremsender i øvrigt rekordmange vedtægtsændringer og almindelige forslag? Når vi taler om medlemsdemokrati, er et delegeretmøde den øverste myndighed – det er jer, der er med til at bestemme, retningen for de kommende 3 år. Men hvornår er noget et medlemsdemokrati? Hvor mange skal der til – eller hvor få – hvor skal man komme fra og med hvilken baggrund? I bestyrelsen har vi drøftet de spørgsmål. Synspunkterne er mange og vi synes også, at spørgsmålet er så vigtigt, at vi vælger at åbne ballet, med det spørgsmål, i bestyrelsens mundtlige beretning. Mange steder i HK har man de seneste år valgt at skære i antallet af delegerede til diverse kongresser. Kritiske røster har i de sammenhænge, rejst spørgsmålet om, hvor få man kan være, før der fortsat, er tale om et reelt medlemsdemokrati? Andre argumenterer for, at antallet af delegerede på et delegeretmøde – eller en kongres – ikke gør forskellen. Det er derimod de 363 andre dage i året – hvor medlemstilbud – et fagblad – arbejdspladsbesøg – skolebesøg og aktive netværk, er der, hvor den virkelige synlighed og medlemskontakt sker. Beslutningen om det samlede antal delegerede i fremtiden, er en beslutningsbyrde, den kommende bestyrelse nødvendigvis må træffe. Vi er dog bundet op af interne retningslinjer i HK for, hvor mange der må være delegerede – det afhænger nemlig af medlemstallet. Men den anden vej – færre delegerede – det hører vi gerne jeres synspunkt om – her – under beretningsdebatten. Og således kom vi fra land, med den mundtlige beretning, med et emne, der berører særligt os, der skal debatterer rigets tilstand de næste to dage.

Nogle af jer sidder måske og tænker, om vi er ude i en spare øvelse. Øvelsen er nok mere, at vi i DL-F rigtig gerne vil ud over rampen, så både et traditionsbunden delegeretmøde – og alle de andre medlemmer – oplever deres landsforening som synlig i deres hverdag – og her er en økonomisk prioritering en del af hverdagen.

En del af hverdagen er også overenskomstarbejdet for DL-F. DL-F ejer godt nok ikke overenskomsterne – vi forhandler ikke kun som DL-F – men vi er med, når både hele dage – og nætter – bliver brugt i et forhandlingslokale, hvor tingene kan gå i hårknode og ens nattesøvn begrænser sig til, hvad man kan få ved at sætte to stole tæt sammen. Men at arbejde med overenskomster betyder ikke, at man nødvendigvis, skal være den, der med sorte rander under øjnene, møder pressen og præsenterer et forlig. Overenskomstarbejdet betyder også et forarbejde, hvor DL-F, som eksperter i vores eget fag, fremsender forslag til overenskomstforhandlingerne. Det gør vi i dag – og vil vi også gøre i fremtiden. Nede på de bagerste gæsterækker sidder sektorformand for HK/Privat – Simon Tøgern. Det er jeg glad for, da jeg nu vil tillade mig at stille et spørgsmål direkte til Simon. Simon: Hvad mener du, er DL-Fs rolle på overenskomstområdet i fremtiden?

Som delegerede kommer I fra et hav af forskellige arbejdspladser og forskellige HK sektorer. Det har

igennem årene gjort debatten om overenskomstspørgsmål svært på et delegeretmøde – da nogle af jer måske falder lidt ud – hvis talen går i en retning af et overenskomstområde, hvor I til dagligt ikke har hjemme. I DL-F bruger vi netop vores tværgående status til at skabe os erfaringer, som kan gøres til en styrke i overenskomstarbejdet set med et DL-F perspektiv. Vi forsøger at bruge vores viden på tværs af sektorerne – som vi f.eks. har gjort med miljøteknologerne, hvor kendskabet til uddannelsen har gjort, at vi på tværs af sektorerne rejste samme krav – og fortsat vil gøre det. Af samme årsag tror bestyrelsen også på, at I som tillidsrepræsentanter, kan hjælpe DL-F med fremtidens overenskomstkraav – fremkommet på tværs af arbejdspladser – og på tværs af sektorerne. De seneste år har overenskomstresultaterne på både det private og offentlige område, mere båret præg af et forsvarsspil – fra vores side – end optimistisk sambafodbold – for at bevæge os over i et ordvalg, hvor jeg personligt har en god indsigt – nemlig fodboldens verden. Og jeg tror, at vi bliver nødt til at spørge os selv, hvor på banen, de største slag, ved fremtidens overenskomstforhandlinger, kommer til at ske. Historien har nemlig vist, at for et velorganiseret område – som DL-Fs område – har der været langt mellem snapsene. Mange steder har dygtige tillidsrepræsentanter forhandlet lokale aftaler hjem, der reelt er bedre end overenskomstens ordlyd. Det beviser, at en høj organiseringsprocent og stærke tillidsrepræsentanter er det samme som kroner i lommen. Hvor meget en overenskomst er værd – det har DL-F udarbejdet en pjece om, som I finder på DL-F standen.

Tilbage er spørgsmålet, hvad fremtidens overenskomstforhandlinger kommer til at handle om. Retten – og pligten - til kompetenceudvikling findes i mange overenskomster. Det betyder en mulighed for små, korte kursusforløb, der kan give den enkelte et kompetenceløft. Spørgsmålet er, om fremtidens overenskomstforhandlinger bliver et studie i, hvordan ganske almindelige lønmodtagere hele livet får adgang til efter- og videreuddannelse, der både er til at betale og kan indpasses i et almindeligt arbejdsliv, karriere og familieliv. Men det kræver, at mulighederne er til stede. Derfor glæder DL-F sig også over, at laborantskolen i Aarhus nu er begyndt at udbyde professionsbacheloruddannelsen som enkeltfag – det kan være en attraktiv model – som vi gerne ser afprøvet, dækket af kompetencefondsmidler, fra jeres side.

Som det seneste har vi set ved de offentlige overenskomstforhandlinger, at også arbejdsmiljøspørgsmål nu er en del af aftalerne. Med aftalen om et rejsehold inden for det psykiske arbejdsmiljø, bevæger overenskomsterne, sig ind på et nyt område, der tidligere alene lå inden for arbejdsmiljølovgivningen. De to områder – uddannelse og arbejdsmiljø – er og bliver også i fremtiden to af de vigtigste politiske arbejdsområder for DL-F.

At indarbejde et godt arbejdsmiljø i overenskomstforhandlingerne er nye og interessante toner. Men sådanne aftaler må aldrig erstatte hverken arbejdsmiljølovgivningen eller det lovpligtige arbejde, som alle arbejdsgivere skal sikre sker – overenskomst eller ej! Som stinksabssagen fra Københavns Universitet har vist, er der stadig nok at tage fat på, for særligt vores arbejdsmiljørepræsentanter – der i et arbejdsliv, med både fysiske og psykiske arbejdsmiljøudfordringer, er hverdagens vogtere – hverdagens helte – for et sikkert arbejdsmiljø – og de bør behandles derefter. I januar 2014 bragte LABORANTEN en artikel med overskriften: Laboranter går trætte og udmattede hjem fra jobbet. Gennem en undersøgelse fra Det Nationale Forskningscenter for Arbejdsmiljø kunne DL-F dokumentere, at vores medlemmer knokler al overskuddet ud af sig – af frygt for fyringer – mens de står med støjgener og fortsatte EBA udfordringer. Når vi samtidig skal blive længere tid på arbejdsmarkedet, fletter et godt arbejdsmiljø, sig alligevel ind i vores ansættelsesvilkår.

Med de ord er det blevet tid til dagens første solstrålehistorie. Det er igen blevet "in" igen at være fagforeningsmedlem. I starten af 2015 kunne HK/Privat for første gang i mange, mange år melde om en reel medlemsfremgang. I DL-F vælger vi at tro på, at de seneste 6 måneder viser – mindst – en stabilisering af medlemstallet. Når vi samtidig ved, at vi har godt fat – på særligt de studerende – dem, der kommer efter

OS – så er foråret fyldt med optimisme for den fremtidige medlemsudvikling.

Men hvad er det så for en fagforening, de nye medlemmer møder? Og hvor møder de den henne? Når jeg kommer rundt til landets brancheklubber, er et af de største ønsker: flere aktive – og flere deltagere til de lokale arrangementer. Det kan jeg godt forstå. Det er bare sjovere at bruge sin fritid på at planlægge noget, hvis der også kommer nogen og besøger en. Jeg tror, at vi skal huske på, at i dag er vi kommet i hård konkurrence med Netflix, aftenskolekurser, en travl hverdag og andre prioritering hos den enkelte. Der er intet galt med de tilbud, som brancheklubberne giver medlemmerne. Men jeg vil alligevel tillade mig at stille spørgsmålet, om vi skal til at tænke nye veje, når snakken falder på medlemstilbuddene? For hvis det er så pokkers svært at få medlemmerne til at komme til os – og de lokale arrangementer – så må vi komme til dem. 2014 blev året, hvor begrebet webinar for alvor blev en succes for DL-F. Medlemmerne får på den måde et tilbud, de kan indpasse i en travl hverdag. Men så kommer mit spørgsmål: Hvis vi alle sammen ender med at sidde foran skærmen – derhjemme – hvad sker der så med fællesskabet, netværket og den synlighed, som I og vi rigtig gerne vil holde fast i? De seneste tre års erfaring med netværk, har i DL-F vist, at det kræver en klar prioritering af ressourcer, for at få et netværk godt i gang. Et netværk har sine styrker – som et forum – for medlemmer med et afgrænset interesse fællesskab. Det skal vi ku' rumme i DL-F. Faste udvalg og projektgrupper har andre styrker. Og i bestyrelsen, mener vi det, når vi siger, at det er vigtigt, at ha' en række eksperter tæt på bestyrelsen, der arbejder især med uddannelse og arbejdsmiljø – og kan hjælpe os med, at dykke ned i aktuelle emner – som Projektgruppe Uddannelse gjorde, da akkreditering af laborantskolerne stod på. Opgaven med at få gjort det "in", at være frivillig i DL-F, er langt fra slut. Og det kræver helt sikkert modet til at tænke nyt. Nyt kunne en brug af Skype eller andre online mødeformer være for bestyrelsen, så en lang rejsetid – engang imellem – kan erstattes ved brug af sådanne løsninger. De tekniske løsninger findes allerede i HK – og spørgsmålet er, om vi med webinars har set, at vores medlemmer allerede er parate til den fremtid. Klogere på fremtidens fællesskaber – og hvordan – det bliver uden tvivl en del af DL-Fs dagsorden de næste tre år.

At blive klogere på medlemmerne var også baggrunden for, at DL-F i 2014 hjemkøbte HK medlemsundersøgelsen. En undersøgelse HK udfører hvert år, som DL-F ikke tidligere har taget noget større notits af – det indrømmer vi gerne. Derfor var det også en positiv overraskelse for bestyrelsen, da vi fik budskabet: I har løftet niveauet for medlemstilfredshed markant! Godt gået! Med 2,5% - for at være helt nøjagtig. Det syner måske ikke af så meget – på en graf, hvor y-aksen er lettere manipuleret – men ikke desto mindre var beskeden fra HK til bestyrelsen, at DL-Fs medlemmer er den HK medlemsgruppe, der er gået mest frem i medlemstilfredshed fra 2013 til 2014. Særlig stolte blev bestyrelsen, da vi også kunne se, at vores omdømme de seneste tre år er noget af en højdespringer. Uddannelse – arbejdsmiljø – faget – og synlighed – vil fortsat være, vigtige prioriteringer, for DL-F i fremtiden – sammen med resten af HK.

Faget er også årets tema på delegeretmødet med titlen "Faget under forandring". Det har det altid været – vil nogle af jer måske påpege. Og bestyrelsen indrømmer gerne, at årets slogan nok ikke vinder nogen reklamepriser. Til gengæld håber jeg, at vi vinder jeres opmærksomhed – i ønsket om at hjælpe DL-F videre med projektet. Derfor vil jeg også gøre reklame for et særligt rum – vi vælger at kalde for "Velkommen til fremtiden". I rummet har I også mulighed for at hilse på vores udvalgs- og projektgruppe-stande.

Projektet er startet efter inspiration fra lignende projekter i de enkelte HK sektorer. Vi har valgt at lave en DL-F model – hvor vi har forsøgt at samle det bedste – og arbejdet videre med projektet på vores egen måde. DL-F har brugt HK sektorerne som inspirationskilde – på samme måde ser DL-F gerne, at sektorerne – og afdelingerne – bruger DL-F, som de eksperter vi er, i vores eget fag. Det sker blandt andet, når en HK afdeling kontakter DL-F for at få hjælp til at afdække en arbejdsplads – eller organiserer, som det hedder i DOF sprog. Det sker – når HK/Stat og DL-F i fællesskab arbejder for en bedre fødevarerkontrol – og sammen tager til et møde hos fødeministeren – og får sat et fælles aftryk på den politiske dagsorden.

DL-F er en del af HK – og HK skal være en del af DL-F. Vi skal naturligvis bevare det, der gør os til noget særligt – uden vi behøver blive en flok ”særlinge” i HK. Og samtidig skal vi huske på, at forsøger man at save det ene ben af – er eneste erstatning, et stift og besværligt træben, der ikke er til nogen nytte – med mindre man har ambitioner, om en fremtid som sørøver. Derfor vil DL-F også i fremtiden gå efter et øget samarbejde med HK sektorerne – om faget – om overenskomster – om uddannelse – om organisering – om arbejdsmiljø og politiske emner – der berører vores medlemmer.

De kommende år kan fremtidens laborantuddannelse for alvor også blive en del af den politiske dagsorden i DL-F. DL-F har som den største forpligtigelse at sikre fagets overlevelse – så ingen andre løber med laborantstillingerne. Og kræver det, at der skal ses på en ny uddannelsesstruktur, så skal DL-F ikke stå i vejen for fremtiden. En fornyelse af laborantuddannelsen skal ske, ved fortsat at huske på, det unikke i vores uddannelse, der kobler håndens arbejde, med en evne til selvstændig at vurdere egne resultater, og indgå i faglige drøftelser med andre faggrupper – fra produktionsmedarbejderen – til akademikeren. Men det skal gøres intelligent – og i rette tempo.

Intelligent – var også uddannelsesministerens beslutning om en neddimensionering af laborantuddannelsen – i efteråret 2014. Det var i hvert fald DL-Fs vurdering af den sag. Og vi valgte at fortælle vores standpunkt i det offentlige rum. Den slags udmeldinger bliver man ikke nødvendigvis populær af. Især ikke blandt landets laborantskoler. Nu er tallene så faldet på plads. Og på bundlinjen falder antallet af studiepladser fra 483 i 2015 til 427 frem til 2018. Laborantskolerne har nu fået et – forhåbentlig – blækfast dokument på, hvordan deres fremtid ser ud. Skolerne ved nu, hvor mange praktikpladser, de skal skaffe – de næste 4 år – for at vi ikke igen, kommer i samme situation, hvor alt for mange studerende optages – uden praktikpladserne følger med. Derfor har jeg også ET klart budskab, her fra talerstolen, til laborantskolerne: Stop nu al snak om SU-baseret praktik! Det er en farlig vej at bevæge sig – I kommer ikke til at opleve, at DL-F går med til at forringe, den nuværende laborantuddannelse på det punkt. I værste fald gambler I, som skoler, med praktikken, da DL-F tvivler på, at staten på længere sigt, vil betale udgiften for 1 års SU-baseret praktik – når alle andre KVU uddannelser kun indeholde 3-6 måneders SU-baseret praktik. Sker det – har DL-F flere toneangivne arbejdsgiveres ord for, at så stopper de med at uddanne fremtidens laboranter! Lad os i stedet for sammen se på, hvordan fremtidens laborantuddannelse skal se ud. Vi kan kalde det for vores egen lille trepartsforhandling – hvor laborantskolerne – DL-F og arbejdsgiverne sammen finder løsningen – og sammen trasker en tur i ministeriet og overrækker vores bidrag til en fremtidssikret laborantuddannelse.

Når vi nu er inde på emnet ”uddannelse” – er det også det rette tidspunkt til at fortælle dagens anden solstrålehistorie. I forbindelse med en dimissionsfest, som jeg deltog i – i januar – i Aalborg, stødte jeg på en nyuddannet laborant, Maja, der, har gennemført sin praktiktid to steder – som delepraktikant. DL-F har før anbefalet den mulighed – uden vi dog har hørt, om mange eksempler, i praksis. Maja har på baggrund af et hårdt slid, stædighed – og mere stædighed – formået at skabe sig selv, en unik praktiktid, hvor to private arbejdsgivere til sidst gik sammen, for at skabe mulighederne for, at hun fik, sit velfortjente eksamensbevis, i januar. Den løsningsmodel ser DL-F gerne udført i praksis langt flere steder – særligt i de dele af landet – hvor de mindre laborantarbejdspladser, ikke er et særsyn. Opgaven med at skabe flere praktikpladser – det sker i stor grad ude hos jer. Og lige nu oplever DL-F meget glædeligt, at en række arbejdspladser udvider antallet af praktikantstillinger. Det sker, når blandt andet, dygtige tillidsrepræsentanter, presser på – og fordi arbejdsgiverne kan se det fornuftige i at uddanne deres fremtidige medarbejderressourcer – selv.

Tag et godt kig på årets delegeret-gave – en powerbank. I kan oplade jeres mobiltelefon eller iPad med den, når den er løbet tør for strøm – efter alle jeres Facebook opdateringer – twitter opdateringer eller Instagram fotos – som I selvfølgelig er meget velkommen til at benytte jer af, for at dokumentere over for

omverdenen, at Dansk Laborant-Forenings delegeretmøde er i fuld gang. Den er samtidig også den nye dimittendgave fra DL-F. Mange steder bliver DL-F inviteret til dimissionsfesterne – andre steder inviteres I, som lokale repræsentanter for et uddannelsesudvalg eller brancheklub – andre steder igen er det den lokale HK afdeling, der bliver inviteret. Det er vores ønske, at alle dimittender får overrakt denne særlige gave fra DL-F – og meget gerne med jeres hjælp lokalt – så DL-F bliver synlige for de studerende – på denne særlige dag.

Så nåede jeg næsten til vejs ende med min del af den mundtlige beretning. Og det er tid til lidt afsluttende bemærkninger. Forud for i dag har særligt sekretariatet arbejdet på højtryk med, at få gjort DL-F klar til delegeretmødet. På vegne af bestyrelsen vil jeg gerne takke sekretariatet for jeres store arbejde. Vores udvalg og projektgrupper kommer på, lige om lidt, med deres mundtlige beretninger. Til jer vil jeg sige på vegne af bestyrelsen: Vi ved, at det er frivilligt arbejde, og I bruger jeres dyrebare fritid. Det skal I have tusind tak for. Vi sætter stor pris på jeres arbejde i bestyrelsen. I 2012 noterede vi os over 100 talere her på talerstolen. De næste to dage håber jeg, at vi ser – mindst – lige så mange på talerstolen. For det er det, vi kan i DL-F – debattere os til gode beslutninger – hvor vi i fællesskab – og med faget i fokus – finder frem til, hvad DL-F skal arbejde med og for de næste tre år. Og hermed giver jeg ordet videre til næstformand, Helle Vendelbo Jensen. Tak for ordet.

Næstformand Helle Vendelbo Jensen, delegeret nr. 2, mundtlige beretning: Jeg vil også gerne sige tak for ordet. Jeg vil også gerne sige, kære delegerede. Det er dejligt at se jer. Pludselig er der gået tre år, og så står vi her igen. Det her delegeretmøde falder sammen med overenskomstforhandlingerne på det offentlige område. Og de af jer, der ikke sådan er en del af det, I må bare lytte interesseret. Og de af jer, der er en del af det, I kender til meget af det, jeg vil komme til at sige nu, fordi at vi er lige midt i afstemningen lige nu faktisk. De af jer, der er i det offentlige område, I har modtaget stemmemateriale, og I har fået at vide, hvordan I skal stemme. Nej, ikke hvordan I skal stemme, men hvordan I bærer jer ad med at stemme.

Og de af jer, der er tillidsrepræsentanter, I har muligvis også allerede holdt medlemsmøder og fået input fra jeres medlemmer og fået, måske indimellem også, nogle lidt kritiske spørgsmål til, hvad søren var det nu, der foregik her i år? Jeg vil ikke sådan gå i detaljer med hele resultatet. Der er bare lige par ting, som jeg godt lige vil nævne for jer. Jeg synes lige, vi skal se det samlede resultat først. Der kan man se, hvordan vi bliver beriget inden for det offentlige inden for de næste tre år. Hvordan vi får, måske, nogle penge inden for de næste tre år. Og det er sådan, som den samlede ramme ser ud. Det er ikke prangende, den her ramme.

Ifølge overleveringerne så holder vi reallønnen. Og det har i virkeligheden nok været et af de vigtigste punkter, at den skulle kunne bevares. Og sådan som det ser ud, som tingene går, så skulle vi gerne kunne bevare reallønnen. Som på det private område er det også en treårig aftale. Det er jo sådan, at de to ting følges ad, så man ikke pludselig kommer i samme kurve, så man samme år forhandler både det private og det offentlige område. Det er som regel sådan, at det private bliver gjort færdig og så året efter tager man det offentlige. Derfor er den blevet treårig. Der er ingen udmøntning af reguleringsordningen i 2016. Og det er simpelthen fordi, at da forhandlingerne startede ved det store bord, så havde finansministeren en kurve, som jeg ikke har set, men den viste, at de offentlige stiger så meget, og de private stiger så meget. Så det her løngab, det kunne vi jo slet ikke leve med, fordi at staten skal ikke være lønførende. Det var der selvfølgelig en del debat om i forhandlingsudvalget. Men finansministeren synes, vi tjener alt for mange penge. Så det, som det er et udtryk for, det er, at der er blevet imødekommet nogle af hans faktisk temmelig kradse ønsker på det offentlige område om løntilbageholdenhed. Parterne i det centrale forhandlingsudvalg, der hedder CFU, eller som vi også kalder det nogle gange: "Det store bord", de kunne ikke blive enige om, at vi skulle have uddelegeret midler til organisationsaftalerne. Nu bliver det sådan lidt specifikt, for jer der ikke kender til området, så bliver det måske lidt sort snak. Det undskylder jeg. Men det

er sådan, at dels man forhandler ved det store bord, og så for laboranterne har vi en organisationsaftale i HK, der omhandler laboranterne og medlemmer af Samdata og de kontoransatte. Og det er det, der hedder en organisationsaftale. Den kunne der ikke blive enighed om, at vi skulle have midler til. Så hvis vi havde nogen krav på det område, helt specifik for laboranterne, så skulle vi selv finde pengene. Det vil sige, vi skulle sælge noget andet. Vi synes ikke, vi har så meget at sælge af, faktisk. Det er så tredje gang, jeg har været med til de her forhandlinger. Og det er også tredje gang, der ikke har været penge til organisationsaftalerne. Det er yderst deprimerende. Det er meget forstemmende at sidde ved en forhandling, hvor man ikke kan gøre andet end at bytte med nogle ting eller prøve at tiltuske sig til at få ændret nogle ord. Vi får ikke nogen penge til at gøre nogle ting. Vi får ikke løftet nogle løngrupper på basislønnen. Vi får ikke ret meget. Det er sådan, jeg ved, at HK Stats formand Rita Bundgaard hun har et stærkt ønske om, at sådan bliver det ikke næste gang. Og det har jeg også. For jeg synes, det er uendelig kedeligt at sidde og lave de der forhandlinger på den måde. Men den tager vi jo fat på nok allerede om to år, tror jeg, med diskussionerne omkring det igen. Når man sammenligner det kommunale og det statslige område, så ser det sådan her ud. Rammen er stort set den samme. Det er lidt noget teknik med, hvordan man beregner de enkelte ting. Så det er ikke, fordi der er den store forskel der.

Et lille paradoks fra dagligdagen i forhold til overenskomstforhandlingerne. På det private område har vi oplevet i det seneste år, at arbejdsgiverne forsøger at skrive medlemmer ud af overenskomsterne ved for eksempel at kalde dem specialister. Og det er desværre ikke kun på det private område, at der findes sådan nogle grimme karle, der kunne finde på det. Nu følger der lige en lille historie, og så kommer svaret på her lidt senere. For to år siden der forsøgte vi at få miljøteknologerne indføjet i vores dækningsområde. Det lykkedes ikke rigtigt dengang på det offentlige område, fordi Moderniseringsstyrelsen, som vi sidder og forhandler med, de mente ikke, at en miljøteknologuddannelse den kunne sammenlignes med en miljøteknikeruddannelse. For os lå det lige til højrebenet. Altså, jeg havde ikke forudset, at det blev et problem. Men de spurgte ministeriet, og ministeriet spurgte nogle fagpersoner, som sagde "Nej, nej nej, det kan slet ikke sammenlignes". Så derfor ville de ikke skrive den ind i dækningsområdet, som det var. Og de havde også et stort ønske om, at vi må jo lige se, hvor de organiserer sig. Det er meget holdningen. "Vi må lige se, hvor de der mennesker går hen, og hvad de gør ved sig selv, når nu de kommer i arbejde." Det var selvfølgelig også en udfordring, at der ikke har været så mange i arbejde. Det er en ny uddannelse. De første er lige blevet færdige. Men vi havde jo så en bunden opgave der for to år siden og frem til nu, at vi skulle se at få organiseret de nyuddannede, så vi kunne fremvise nogen med fagforeningsbogen i orden, som var ansat inden for det offentlige. Så vi har forsøgt. Vi forsøgte. Vi vidste ikke, hvor de var henne. Og hvem har ansat dem, og er de overhovedet blevet ansat i det offentlige? Og der gjorde vi så det, at vi sendte et brev ud til alle de offentlige tillidsrepræsentanter. Og så vil jeg godt kvittere for alle de mange svar, jeg har fået. Det har faktisk været rigtig, rigtig dejlig. Jeg har fået mange svar fra folk, jeg ikke anede eksisterede og folk, jeg godt kendte. Men der var virkelig god respons, og det skal I have mange tak for. Det er rart at vide, at I er der, når vi som landsforening har brug for nogle oplysninger. Men desværre var der ikke rigtig nogen, der kunne fremvise sådan en miljøteknolog med sådan en fagforeningsbog i orden.

Desværre. Så vi havde sådan lidt en dårlig sag i forhold til at komme ind til forhandlingerne og igen sige, "Vi vil have den skrevet ind i dækningsområdet." Så vi frafaldt faktisk kravet. Og det betyder ikke, at vi ikke tager det op igen. Det gør vi selvfølgelig. Det bliver så om tre år. Og så skal vi jo sørge for at få styr på de miljøteknologer. Og der har vi jo selvfølgelig igen brug for jer. Hvis I opdager, at de er ude på arbejdspladserne, sørg for at få dem organiseret. For selvfølgelig er det nogen, der skal ind i vores dækningsområde. Det håber jeg ikke, vi kan være uenige om overhovedet.

Nu kommer jeg tilbage til det med de grimme karle i det kommunale. Tankevækkende er det, at der er en kommune, der har ansat en miljøteknolog i et barselsvikariat, og i ansættelseskontrakten der står der, at vedkommende ikke er dækket af en overenskomst. Det synes jeg er vanvittig interessant. Og det er

selvfølgelig noget, som sektoren, den kommunale sektor, holder skarpt øje med, og vi følger det selvfølgelig og ser, hvad gør man med sådan en person? Og vedkommende må jo være ansat i et barselsvikariat for nogen, og hvem var det? Og hvordan var overenskomstområdet på det område? Ja, så det er sådan ret interessant. Der kan man godt tænke, og det er i et civiliseret system, som kommunerne er. Det synes vi, var spøjst. Det mest positive i forhold til miljøteknologerne, det er, at der heller ikke er andre organisationer, der har haft held til at få dem skrevet ind i deres aftaler.

På både det kommunale og det statslige område, der er kompetencefondene videreført. Og derudover kan man så sige, at på det kommunale område, der har de fået løftet pensionen med næsten en halv procent. Og tillykke til det. Det er ret godt gået. Mange offentlige styrelser og institutioner de har de seneste år oplevet, at der er sådan nogle kutymefridage, der bliver inddraget. Det har typisk været den 24. og 31. december. Og op til overenskomstforhandlingerne og i arbejdet op til de forberedende ting, der startede allerede sidste år, har der været et stort ønske om, at man ligesom siger, få dem skrevet ind i overenskomsten og siger, jamen så har vi dem i hvert fald, for så er der ikke nogen, der kan komme og tage dem igen. Det er en ret omkostelig affære. Det koster 0,4 procent af en ramme at få købt sig til en fridag.

Men det var også sådan, at igen i det centrale forhandlingsudvalg kunne man ikke blive enige om, at man ville arbejde for at få de to dage skrevet ind i overenskomsterne. Men det bliver interessant at følge udviklingen på det her område, fordi hvor mange kutymefridage og lokale aftaler kan der forsvinde på tre år? Det er jeg faktisk ret spændt på. Jeg kan se, at SKAT for eksempel har fået taget de her dage. Og der er også styrelser rundt omkring. Pludselig forsvinder den 1. maj, som traditionelt har været en fridag nogle steder, den er også forsvundet. Så det bliver jo mere og mere gnavet ind på de goder, vi har i forvejen. Og det er jo selvfølgelig også noget, vi vil følge. Dels i DL-F, men selvfølgelig også som ansat i den statslige sektor og med i de her overenskomstting. Nu lyder det jo som, at vi har ikke rigtig kunnet noget i de her overenskomstforhandlinger. Det er jeg selvfølgelig smadder ked af. Jeg vil dog lige nævne en ting i forhold til, ja, nu bliver det ret specifikt, og så må I undskylde mig. Der er noget, der hedder "bilag to" i vores organisationsaftale. Og jeg kan huske, da jeg så kravet fra Moderniseringsstyrelsen om, at de gerne ville have nogle ændringer og forenklinger der, så tænkte jeg, "Bilag to, bilag to, øh." Kan man nu sin overenskomst udenad, eller hvordan er det nu? Men jeg bladrede, og jeg kiggede, og det handlede om kompetenceudvikling og læring. Der står en masse bestemmelser. Der står, at man skal en masse ting. Der står, at man skal aftale nogle ting. Og så havde Moderniseringsstyrelsen i deres oplæg, tror jeg, lavet sådan en, hvad hedder det, replace-ting i Word, hvor man kan ændre alle skal'er til kan'er.

Og det er jo noget, vi har sådan set før. At så gør det jo tingene lidt nemmere. I hvert fald for den ene part, kan man sige. Og der måtte vi jo bare sige, "Tak for det der forslag, men nej tak." Det var ikke noget, vi kunne bruge. Og jeg tror, en del af jer sidder med den der: "Det var dog godt nok pauvert", så er der jo altså nogle ting, som vi har sagt nej til og sagde, "Det her det går ikke. Det kan vi ikke leve med. Det kan vi ikke gå ud med til nogen."

Det er som altid vigtigt at bruge sin stemme. Den stemme vi er blevet udstyret med. Og hvis vi fortsat skal gøre os håb om, at der skal stemmes om overenskomsterne fremover, så skal vi sørge for, at stemmeprocenten den kommer op. Og det er der gjort rigtig meget ud af fra sektorens side. Man kan bestille balloner og lakridser og måske flag. Men ting og sager, så man er godt forberedt til sit medlemsmøde. Og man kan også bestille ting og sager til de uorganiserede, tror jeg, hvis man ikke har rigtig mange af dem. Så man kan invitere dem med til det møde og sige: "Nu skal I bare se, hvad det betyder at have en overenskomst og være med i det her."

Nu lyder det så negativt med lakridser og balloner. Men nogle gange så hjælper det at holde et kagemøde. Hvis I nu ikke har fået stemt, de af jer der har lov til at stemme, jer på det offentlige område, så har jeg i

hvert fald en iPad, jeg godt kan stille til rådighed. Jeg har ikke selv stemt endnu. Det skulle være meget, meget simpelt. Hvis der er nogle af jer, der ikke har fået det gjort endnu, så kan vi sikkert godt finde en computer, I kan gøre det på.

Og så siger jeg det, som jeg næsten kom til at sige i starten, at bestyrelsen rent faktisk anbefaler et ja til overenskomsten.

Og så til noget helt andet faktisk. Fordi i jeres materiale er der også en udtalelse, der handler om kompetenceudvikling. Og den har I selvfølgelig alle sammen læst. Jeg vil ikke tilføje meget til den her udtalelse. Den er utrolig velskrevet, og jeg synes, den taler for sig selv. Alle har brug for kompetenceudvikling. Hanne Bitten, som var gæstetaler her i morges, hun sagde det også. Vi har brug for kompetenceudvikling. Hun sagde også, at vi skal arbejde for egen læring og egen kompetenceudvikling. Men vi kan jo ikke helt gøre det, kun fordi vi selv vil. Vi er nødt til også at have et system, der er enig i, at det skal vi have. Men alle har brug for kompetenceudvikling, også dem med en videregående uddannelse. Og det er hvad enten den er kort eller lang. Jeg tror, de fleste af os arbejder sammen med mennesker, som har en meget lang videregående uddannelse, som meget godt kunne bruge lidt kompetenceudvikling. Det er nok mange år siden, jeg har hørt det sidst, men der kunne godt være sådan noget med, at man kunne blive så klog, så man kunne undvære hovedet. Jeg ved ikke, om nogle af jer har hørt det udtryk? Så jeg håber, at I vil støtte op om at vedtage den her udtalelse.

Før jeg giver til ordet videre til beretningen fra udvalg og projektgrupper, så skal jeg overlade scenen til de kommende kolleger. Fordi i forbindelse med sidste års studietræf der spurgte vi de studerende, hvorfor de er medlem, og hvad de drømmer om for fremtiden. Så derfor er der en lille dogmevideo, som jeg håber, I vil tage godt imod. Og det er forhåbentlig nogle af fremtidens delegerede, I skal få at se. Tak for ordet.

3.2. Projektgruppe Arbejds miljø

Henriette Lerche, delegeret nr. 6: gav mundtlig beretning for Projektgruppe Arbejds miljø: Tak for ordet. Jeg hedder Henriette, og jeg kommer fra Projektgruppe Arbejds miljø og vi er nogle få dedikerede DL-F medlemmer, som arbejder med arbejds miljø i alle de aspekter, det nu indeholder. Vi går rigtig meget ud fra, hvad har vi brug for at vide om arbejds miljø som laboranter? Så det er både noget med det kemiske arbejds miljø. Det er noget med det ergonomiske arbejds miljø. Det er noget med det psykiske arbejds miljø. Og generelt også noget med, hvordan vi trives og har det med hinanden. For at få nogle input, så har vi, dels blev vi jo pålagt her på delegeretmøde nogle smadder spændende arbejdsopgaver. Det var det, vi fik for tre år siden, og vi ser frem til at få nogle nye i år. Forhåbentlig her i morgen. Eller måske i løbet af i dag. Og så prøver vi også at få input og inspiration udefra ved at deltage i konferencer og workshops og temadage, og hvad vi nu ellers synes kan være relevant. Og hvad vi har tid og lyst til, selvfølgelig også, fordi det er jo frivilligt arbejde, så nogle gange har man jo andre ting også.

Som sagt har vi mere eller mindre faktisk løst alle de arbejdsopgaver, som vi blev pålagt på sidste delegeretmøde. Og det kan I så læse om i vores skriftlige beretning. Vi mangler dog én, og det er noget for professionelle arbejdsfolk. Og der regner vi med, at vi i løbet af det kommende år vil stable nogle arrangementer på benene til dem. Også fordi der er flere og flere DL-F medlemmer, som sidder med lidt ledelsesmæssige arbejds miljøopgaver og arbejds miljøfunktioner. Og det gør, at nogle gange har vi måske nogle andre ting, vi skal snakke om end arbejds miljørepræsentanterne. De arrangementer vi har afholdt har været rigtig velbesøgt. Og mange gange tak for det. Det er rigtig fedt at se, at det ikke kun er os, der synes, at arbejds miljø er smadder spændende og smadder relevant. Der kommer rigtig gode input til de arrangementer. Og vi får også nogle gange nogle sådan lidt øjenåbner, "Måske kunne I også begynde at kigge på det eller interessere jer for det."

Vi regner med, at de næste tre år, bliver nogenlunde lidt det samme. At vi vil lave en masse spændende tilbud, fordi det er tit det, I får noget ud af. Det er at snakke med hinanden og videndele og dele erfaringer. 2015 er blevet udråbt som arbejdsmiljøår i HK. Og det er vi jo i PGA rigtig glade for, for vi mener, der stadigvæk er masser af ting at kigge på derude. Det er jo ikke fordi, vi på den måde har fået det nemmere eller bedre med vores arbejdsmiljø i tiden.

Vi har nogle punkter, eller nogle emner, som vi vil opfordre HK og selvfølgelig også i DL-F til at kigge på. Og jeg nævner nogle her af dem. Stress og worklife balance er jo noget vi alle sammen kender. Vi skal nå alt for meget på alt for lidt tid. Vi holder egentlig aldrig rigtig fri, fordi vi tjekker nogle gange også lige mail i weekenden, for ligesom at kunne følge med. Og det belaster jo ligesom ens liv. Så er der ergonomi. EGA, Ensidig Gentaget Arbejde, eller arbejdsskader, har vi jo stadigvæk problemer med. Godt nok er der kommet rigtig meget automatisering og robotter i laboratorierne, men der stadigvæk mange, der sidder og pipetterer i mange timer hver dag, og det er hårdt. Så er der kemisk arbejdsmiljø. Det er der jo stadigvæk udfordringer med. Man kan sige, generelt har vi nogenlunde styr på vores kemikalier og så videre, men der sker jo nogle ting rundt omkring. Blandt andet har jeg personligt det lidt svært med den handelsaftale, der måske er ved at blive indgået mellem EU og USA, hvor vi blandt andet forudser, at der kan komme nogle problemer, fordi pludselig kan der blive åbnet op for nogle kemikalier, vi aldrig har haft med at gøre før. Og hvad gør vi så? Og hvordan håndterer vi det? Som sagt, psykisk arbejdsmiljø, det er jo altid relevant. Også det der med, at når krybben er tom, bides hestene. Og det ser man jo desværre, at vi render stærkere og stærkere, og det gør nogle gange, at vores tolerance over for kollegaer, specielt dem, måske, der faktisk kommer tilbage fra stress eller har en arbejdsskade, det gør, at så bider vi måske lidt af hinanden. Det hjælper jo ikke. Og det er også noget, vi bliver nødt til også at få arbejdet lidt med.

Det sidste nye sort, det er jo det, der hedder selvledelse. Og selvledelse er jo på en eller anden måde fedt. Alle kan jo lide at have fleksibilitet og kunne tilrettelægge sin egen arbejdstid. Problemet er bare tit, at de rammer, man gør det under, gør det rigtig svært at lave selvledelse, for det handler jo ikke om, at vi så kan sige, nåmen de her arbejdsopgaver dem har jeg aldrig tid til, så dem løser jeg bare overhovedet ikke. Sådan hænger det jo ikke sammen. Og det giver altså enorm stress og pres, og det gør, at man nogle gange føler, man simpelthen halser rundt med tungen hængende ud af munden for at følge med.

Så er der Arbejdstilsynet. Heldigvis blev de så reddet på strengen den her gang. Men vi har altså et problem med, synes jeg, at de ikke får en varig bevilling. At det sådan er hver gang, man lige skal finde penge til dem. Det gør, at deres indsats den kan svinge meget. Og det gør også, at man bliver sådan lidt usikker på, jamen hvad kan vi egentlig bruge dem til? De er ikke længere den store kontrolinstans, men mere noget med, at vi går ind i noget dialog. Og det kan selvfølgelig være fint nok, men det gør nogle gange også, at har du en meget velformuleret og velartikuleret ledelse, så kan de altså nogle gange sige nogle ting, der ikke helt er det, vi som medarbejdere ser og er enige i.

Så vil vi gerne opfordre til et større fokus på samarbejde mellem arbejdsmiljørepræsentanter og tillidsrepræsentanter. For de har simpelthen nogle arbejdsområder, der er tilfælles. Specielt det psykiske arbejdsmiljø. Og derfor vil vi opfordre HK, og jeg ved, de vil arbejde med det i DOF, at det er altså også noget, man skulle begynde at kigge på. Måske invitere hinanden med til arrangementer, så man kan sparre og få inspiration fra den viden, de andre har. Som sagt vil vi sige tak for de arbejdsopgaver, I har givet os. Vi håber virkelig, I kommer med nogle nye. Vi vil fortsætte med at lave nogle tilbud til jer, som I kan bruge. Det er derfor vigtigt, I lige kommer med lidt input. Er der noget specielt, vi har glemt i vores arbejde de sidste tre år. Så flere input til vores arbejdsmiljøbrevkasse. Der kan I også rejse de der mere principielle spørgsmål som, "Er det okay, at ledelsen mener, at psykisk arbejdsmiljø det har arbejdsmiljørepræsentanten ikke noget at gøre med? Eller hvad?" Som jeg har hørt som det sidste nye.

Vi kunne også godt bruge nogle flere medlemmer i gruppen. Vi er en meget lille kreds. Og det er altid godt med noget frisk blod. Og vi er, hvad kan man sige, vi er en meget mobil og fleksibel gruppe, der gerne rejser rundt. Sådan så det ikke er den samme person, der skal rejse frem og tilbage hver gang. Så tror jeg, at det var tak for denne gang og fortsat godt møde.

3.3. Projektgruppe Uddannelse

Maimariie Jensen, delegeret nr. 59: gav mundtlig beretning for Projektgruppe Uddannelse: Jamen, jeg har fået fornøjelsen af at præsentere Projektgruppe Uddannelse. Jeg vil begynde med mig selv. Mit navn er Mai Jensen. Vi har Dorte delegeret nr. 100. Så har vi Camilla delegeret nr. 99. Vi har Louise delegeret nr. 129 og Nikolaj Delegeret nr. 63, som står herovre bagved. Så har vi skaffet en frivillig til i dag, som er Kristel delegeret nr. 11.

Vi har i PGU behandlet mange af vores punkter i handlingsplanen med artikler i LABORANTEN. Og så er der studietræf, som vi lægger rigtig mange kræfter i, for det er rigtig vigtigt for os, da vi derigennem har fået nye medlemmer. Men vi har også hørt, at det har været til stor glæde for de studerende. Vi har valgt som vores mundtlige beretning at tage en øvelse fra studietræffet. Det er lidt karikeret. Men med udpluk fra studerendes jobsamtaler, spørgsmål, som vi har hørt, at de studerende har fået stillet. Og her har vi så en laborantpraktikant, som søger en praktikplads.

Rollespil blev herefter fremført af Projektgruppe Uddannelse.

3.4. Redaktionsudvalget

Anita Marianne Grosen, delegeret nr. 3: gav mundtlig beretning for Redaktionsudvalget: Det er så redaktionsudvalget. Karen er jo som sagt blevet forhindret i at deltage, så det bliver mig, der får lov til at holde den mundtlige beretning. Jeg vil lige starte med at præsentere redaktionsudvalget, som består af Doth Andersen fra HK Østjylland, Jette Haugaard fra DL-F Hovedstaden. De sidder dernede, ja. Rikke Holm fra DL-F Midt og Rita Jensen fra DL-F Midt. Var de for hurtige til at rejse sig op og sætte sig ned igen? Kan I ikke lige rejse jer op alle sammen. Ud over de fire mennesker, så sidder jeg også, Anita Grosen, i redaktionsudvalget som bestyrelsens repræsentant. Så er der Karin Christiansen, som er ansvarshavende redaktør. I den forgående periode her, har vi så også haft en, der hedder Agnes, eller Eva Agnes Peter. Det er også en af dem, der desværre har meldt afbud. Men hun var der til 2013.

Redaktionsudvalget startede delegeretperioden med at sige farvel til blandt andet Agnes, fordi hun flyttede til Sverige. Men så fik vi heldigvis Rita i stedet for. Så der stadigvæk var fire. Redaktionsudvalget er et udvalg med meget erfaring. Efter flere udvalgsmedlemmer har været med i arbejdet med LABORANTEN i mange år. Det var rigtig vigtigt, fordi i starten af delegeretperioden blev der ændret meget i arbejdsgangen på, hvordan LABORANTEN den blev lavet.

Redaktionsudvalget mødes en gang i kvartalet. De mødes enten i København, Aarhus eller Odense. Fordi de kommer som sagt fra hele landet, så vi skiftes. På møderne debatterer og evaluerer vi bladet, arbejdsgangene og layoutet. Det sidste år har udvalget drøftet, om det er ved at være tid til at kigge lidt på layoutet og få det ændret. Og det kunne være, det var noget, der skulle laves i den næste delegeretperiode.

I september 2014 blev redaktionsudvalget opdateret med et nyt stave- og kommaregler. Med et kursus, der var specielt designet til dem. Så det var simpelthen en sprogdag for LABORANTEN-korrekturlæsere.

Et halvt år inde i den delegeretperiode, vi er ved at afslutte nu her, sådan cirka i oktober måned, besluttede bestyrelsen at lave nogle ændringer på fagbladet. Arbejdet med at aftale og kontakte de journalister og fotografer, der leverer til LABORANTEN er omfattende, så et bestyrelsesmedlem skal lave det på fritidsbasis. Derfor blev det besluttet, at vi ville ansætte en jourhavende redaktør, som så tager sig af kontakten med journalister og fotografer. Og den person er så ansat på et begrænset timeantal. Posten som ansvarshavende redaktør og medlem af redaktionsudvalget, det hviler stadigvæk på en fra bestyrelsen. Ansvarshavende redaktør er bindeleddet mellem bestyrelse, redaktionsudvalg og den jourhavende redaktør. Og har også kontakt til layouteren. Det vil sige dem, der trykker bladet. Ændringerne medførte også, at LABORANTEN nu udkommer 11 gange om året, hvor det tidligere var 12. Det er dyrt at have et fagblad, og for at vi gerne vil bibeholde den høje kvalitet, besluttede bestyrelsen at indføre en sommerferie for LABORANTEN. Regnet ud pr. nummer, koster LABORANTEN cirka 10 kroner at producere pr. blad, pr. medlem. Bestyrelsen betragter LABORANTEN som meget mere end blot et fagblad. Det er det eneste produkt, som alle medlemmerne får, og så bliver det endda leveret direkte i postkassen. I gennem artiklerne i LABORANTEN fortæller vi om alle de åbne muligheder, der ligger i vores fag. LABORANTENs artikler viser tydeligt, at det ikke kan besvares kort, hvad en DL-F laver. I denne delegeretperiode har bestyrelsen valgt at videreføre LABORANTEN med temanumre, hvor de faste projektgrupper har mulighed for at sætte præg på deres egne numre. Så især de områder, de beskæftiger sig med. Vi har fokuseret særligt på udvikling inden for vores fag, arbejdsmiljø, uddannelse, teknologi, robotter, praktiksituationen og ikke mindst alle de spændende historier og artikler fra vores arbejdspladser. LABORANTEN fungerer som en plakatsøjle for brancheklubbernes mange arrangementer og for DL-F's og HK's kurser. I bladet har vi desuden bestræbt os på at beskrive aktuelle emner fra dagspressen, der har særlig interesse for laboranter. Her kan nævnes praktikpladsproblemer, problematikken omkring krav af stinkskabe, udsugning og blandt andet fødevareskandalen her i slutningen af 2014. Fagbladet udgør en vigtig del af DL-F's identitet og samhørighed. LABORANTEN er vores ansigt udad til. Det er her, vi kan dele viden og informere om, hvad foreningen står for. Det var det.

3.5. Statsgruppen

Marianne Lauritsen, delegeret nr. 87: gav mundtlig beretning for Statsgruppen: Jeg hedder Marianne Lauritsen. Til jer, der ikke ved, hvad statsgruppen er, så er det en gruppe, som består af TR'ere fra staten. Der er otte TR'ere fra staten. Og det er Lisbeth fra Nordjylland. Det er Helle Dyrfjeld fra Hovedstaden. Jannie Moesgaard fra Østjylland. Så er det mig, sagde hunden, som er fra Sjælland. Så er det Annelise, som sidder heroppe. Og Michael Nielsen fra Hovedstaden også. Så har vi Wendy Nielsen, som er der, fra Sjælland af. Og så er der Helle, hun er vores repræsentant fra bestyrelsen. Det her det bliver en meget, meget kort beretning, fordi vi har faktisk ikke så meget ud over det, vi har skrevet. Så det bliver meget kort. Men til gengæld vil jeg sige, der er kommet et forslag, almindeligt forslag nummer ét, hvor bestyrelsen har et forslag om at ændre lidt på statsgruppen og eventuel lave et TR på tværs af alle sektorerne. Derfor har vi, statsgruppen, nedenunder hængt fire plakater, eller hvad hedder det, plancher, hvor vi ville blive rigtig glade, hvis I går ned og skriver, hvad I kan se af fordele og måske udfordringer ved det her, som vi ligesom kan få samlet sammen. Der er en for staten, der er en for det kommunale, der er en for handel, og hvad er den sidste så? Privat. Sådan er det jo, når vi får snæversyn. Så det var sådan set det. Hvis I vil være søde på et eller andet tidspunkt i en af pauserne og lige gå ned og gøre jer nogle tanker om, hvad der kunne være af fordele, og hvad der kunne være af måske udfordringer ved sådan et fælles TR-netværk. Ja. Det var det.

Beretningsdebat

Bertha P. B. Mortensen, delegeret nr. 112: Jeg vil gerne takke for nogle glimrende beretninger. De skriftlige synes jeg var super godt detaljerede. Der er gået tre år, så der skal virkelig laves noget, og det kan man se,

det er der blevet. Og jeg synes, det er skrevet på en rigtig fin måde. Det har givet et overblik også for dem, som ikke er vant til at høre om Dansk Laborant-Forening. Det skal I have stor ros for. En lille praktisk detalje. At sende bilag til et delegeretmøde ud sammenhæftet i en bog. Genialt. Vi er fri for alt det klikken med de mapper og med de bilag. Det synes jeg virkelig var lettere. Og det var meget nemmere at læse derhjemme end et løbsbladsystem, hvor man nogle gange mister den ene eller den anden. Sådan en lille praktisk detalje synes jeg faktisk er vigtig. I forhold til LABORANTEN vil jeg også gerne lige nævne, at jeg synes stadigvæk, det er enormt vigtigt, vi får noget i papir. Det er kan godt være, jeg er gammeldags. Og jeg kan kigge og læse alting på nettet, men jeg synes stadigvæk, at LABORANTEN godt må være et blad, jeg kan tage med, ligegyldigt hvor jeg er henne. Så hold ved det. Så har jeg et spørgsmål til beretningen. Der er nævnt rigtig mange grupper i den skriftlige beretning. Der er nævnt fokusgrupper. Der er nævnt projektgrupper. Der nævnt netværk. Og der er udvalg. Jeg bliver en lille smule forvirret, og det kan godt være, det er fordi, jeg tænker tre år tilbage. Hvad var det vi besluttede, vi skulle have? Og hvorfor var det, vi skulle lave udvalgene om til grupper? Det har jeg brug for at få en lille smule frisket op. Så det kan være, formanden kan give mig en forklaring på det. Og især måske, er det så blevet bedre? Er det blevet nemmere at forstå? Er det blevet nemmere at finde medlemmer, der har lyst til at engagere sig? En sidste lille ting er, at jeg bliver trist, når jeg ser, at der kun er 70 procent, der er medlem af Dansk Laborant-Forening. Det skal vi simpelthen gøre noget ved. Og jeg ved, vi skal gøre det ude lokalt. Men det er super vigtigt. Vi kunne se det i medlemsundersøgelsen. Til gengæld kunne vi også se, at medlemsundersøgelsen viste, at laboranter var yderst tilfredse. Og det synes jeg et en kæmperos til, at Dansk Laborant-Forening valgte også at skille sig ud der. At vi er et stort fællesskab med HK, men vi må meget gerne pointere, at vi også er laboranter, og det er vi stolte af. Jeg vil gerne rose til sidst det lille indslag med samtalen til praktikanter. Det er altid et frisk pust at høre noget ude fra den virkelige verden. Jeg håber virkelig ikke, at det var helt facts. Jeg håber virkelig, det var karikeret. Men tak skal I have.

Joan Sonne Lykkeaa, delegeret nr. 40: Nu har jeg ikke helt styr på, hvor mange gange jeg må komme herop, så enten skal I holde tungen lige i munden, eller også skal jeg herop nogle flere gange. Fordi jeg har faktisk nogle forskellige ting, jeg godt kunne tænke mig at tale lidt om. Noget af det omkring Helles snak, omkring vores indflydelse på overenskomsten, jeg er ved at være ret bekymret for vores fag og vores arbejdsgiveres kendskab til det, vi kan. Jeg oplever, som fællestillidsrepræsentant på Københavns Universitet, en rigtig, rigtig stor "op ad bakke"-tid lige nu, hvor jeg simpelthen kæmper imod DJØF-isering. Jeg kæmper imod videnskabsfolk, kemikere, biologer og hvad de ellers hedder, som egentlig hellere vil have nogle andre halvstuderende røvere end laboranter. Jeg oplever, at mange laboranter er begyndt at have en lønmodtagermentalitet på universiteterne. Det har ikke helt været sådan før i tiden. Og jeg oplever lidt en opgivenhed, som jeg synes er skide trist. Men jeg må sige, at vores arbejdsgivere de er altså blevet mægtige på en eller anden måde. Altså, det er jo lige så meget HK's opgave, men Dansk Laborant-Forening kan jo byde ind med vores syn på sagen. Fordi at det er ligesom om, der mangler en beskrivelse af, hvad det rent faktisk er, vi kan. Altså, universiteterne er her de sidste par år blevet overskyldt af AC'er, DJØF'er og jurister, og hvad de hedder alle sammen, og er ved at kaste op over det, fordi de aner ikke, hvad de taler om, og de ved ikke, hvad de har med at gøre. Så det tænker jeg er noget, I måske skal arbejde lidt med. Derudover så synes jeg også, at overenskomstforhandlingerne er ved at være lidt en farce. Forstået på den måde, at det er jo ikke en kamp, vi fører. Vi forsvare jo det, vi har. Altså, hvornår er det, vi bliver en fagforening og kæmper for nogle nye rettigheder? Jeg var med for rigtig, rigtig mange år siden, og der måtte jeg konstatere, at vi kæmpede ikke for en skid, vi forsvarede det, vi havde. Og det gør vi åbenbart stadigvæk. Og det synes jeg er rigtig, rigtig trist. Altså, så skal vi måske ikke kalde os en fagforening, jeg ved det ikke. Med hensyn til arbejdsmiljøet, der snakkede Henriette lidt om. Hvad var det, hun snakkede om? Jo, det var noget omkring arbejdsskader. Og der har jeg i hvert fald en bøn til, at man også får fokus på erhvervsskaderne, fordi vi ser i hvert fald på universiteterne, at der er flere og flere af vores kolleger, som får erhvervsskader, der gør, at de faktisk ryger ud af vores fag. Det vi så desværre ser, der sker på trods af, at de har fået skaden på arbejdspladsen, så bliver de faktisk fyret. Hvis de er heldige, så kan de måske få en

lillebitte erstatning, men det er jo ikke nogen særlig god ambassadør at sende ud inden for vores fag og inden for universiteterne. Og med hensyn til Henriettes snak omkring de ledelsesmæssige arbejdsmiljøopgaver, der har jeg lige nu en lille opgave. "Udfordring" er der nogen, der vil kalde det. At i den statslige overenskomst der er lukket op for en ny løngruppe. Det vil sige, den er ikke defineret som løngruppe, den er defineret som særskilte stillinger. Det er tredje gang, den er i vores overenskomst, og den er ikke blevet brugt endnu. Så nu er jeg så begyndt at tage hul på den, og det er op ad bakke, skulle jeg hilse at sige. Det, der er mest op ad bakke, det er, at man faktisk ikke vil anerkende de ting, som de folk kan, som rent faktisk er inden for arbejdsmiljøområdet. Mit argument er, at de kan ikke udføre den funktion, hvis de ikke har en baggrund som laboranter. Det hører man ikke på som ledelse, fordi man er jurist, og når man er jurist, så går man én karrierevej, og det er dén vej, hvis man går til højre, så er man ikke jurist mere. Jeg prøver så på at fortælle dem, at som laborant kan man faktisk godt gå både til venstre og til højre og stadigvæk være laborant. Så der har vi altså også en opgave i at få forklaret de der arbejdsgivere, at det at være laborant er altså ikke kun at stå at lave analyser. Det blev beskrevet lidt til det foredrag her i formiddags, at der mange nye måder at være laborant på. Og det synes jeg også, vi skal få forklaret vores arbejdsgivere, fordi det tror jeg faktisk ikke, de ved. Sidst men ikke mindst, så vil jeg også godt tale lidt om det, der hedder laboratorieassistenter, som jo også er nævnt i beretningen, og det har også lidt med vores overenskomst at gøre. På det statslige område har vi det, der hedder en løngruppe 1, som er for ufaglærte laboranter. På Københavns Universitet laver de der såkaldte ufaglærte laboranter højt specialiseret laborantarbejde. Vi kæmper en kamp, og vi knokler for at gøre det, men jeg er lige ved at nå dertil, at den der løngruppe 1, den synes jeg faktisk, vi skal afskaffe. Så der slet ikke kan komme ufaglærte ind på vores overenskomst. Fordi det er altså ved at være en rigtig, rigtig stor udfordring, og det er løndumping ud over alle grænser, og det er kvalitetssænkning og så videre, og så videre. Så der er en lille smule at tage fat på, og det kan godt være, jeg kommer tilbage. Det er ikke sikkert, jeg har husket det hele. Tak.

Ulla Morin, delegeret nr. 73: Så vil jeg starte med at sige tak for en god beretning, både skriftligt og mundtligt. Og også for de fine fremlæggelser fra alle udvalgene og projektgrupperne, som jeg stadigvæk har svært ved at huske, at de hedder det. Så det kan jo være, at vi ender med, at det hedder "udvalg", når vi går fra den her weekend. Det er der i hvert fald forslag om. Men ja, jeg synes, det har været sjovt. Og det er dejligt, at den gamle tradition med, at uddannelsesudvalget altid laver en gimmick, at den bliver holdt i hævd. Tak for det. Men det, som jeg kommer herop for at sige, det er nogle kommentarer til beretningen. Og det er jo selvfølgelig også fordi, at mit hjerte brænder meget for uddannelse. Altså, det har jeg altid gjort, og jeg synes, det er enormt vigtigt, og vi skal blive ved med at holde fokus på vores uddannelser og blive ved med at kompetenceudvikle os. Og det er også klart godt, at Dansk Laborant-forenings bestyrelse melder klart ud, at vi ikke vil have en SU-aflønnet praktik. Vi vil bevare den praktik, vi har. Om vores uddannelse så i fremtiden bliver skruet lidt anderledes sammen, det har vi jo også selv lagt op til, og der skal diskuteres i morgen. Men for guds skyld, vi skal have den virksomhedspraktik, vi har med løn. Det gør altså også en anerkendelse af vores uddannelse. Og så synes jeg, det var dejligt at høre, at den nye dimittendgave, der kommer, at det så er det, vi har fået her i dag med det der powerbank til vores nye kollegaer, når de er færdigudlærte. Super. Det kan da kun være en god ting og helt sikkert noget, som vores kommende, nye laborantkollegaer vil huske, når de får sådan en, for den kan man jo bruge. Så springer jeg lidt i det. Det er den der udtalelse, som Susanne var inde på. Eller var det Helle? Undskyld, det var, ja, Helle. Altså, jeg er jo fuldstændig enig i det, der står. Jeg synes bare, den er for lang. Altså, jeg har ikke siddet og prøvet at strege og forkorte den, men der står selvfølgelig i den, som måske, hvis vi skal gøre os håb om, at den bliver optaget et eller andet sted, hvor der er nogen, der synes, det kunne være interessant at bringe noget fra vores delegeretmødet, så tror jeg altså, at vi må sætte os sammen nogle stykker og prøve at strege gevaldigt i den. Altså, sådan så indholdet bevares, men at den forkortes. Fordi ellers så kommer den ikke ud nogen steder. Så var Helle også inde på arbejdsmiljø. Og noget om det omkring, at der er rigtig mange laboranter, der fortsat får EGA-skader. Og det er jo forfærdeligt. Altså, fordi det kan ødelægge et helt arbejdsliv, hvis man ikke længere kan gå i laboratoriet og lave det, man plejer. At man lige pludselig

skal have en eller anden form for skånejob. Og der har vi så en virkelig succeshistorie på min arbejdsplads, Novozymes, hvor vi for fire år siden startede et projekt, som vi kalder VIMS. Det er noget med bevægelse i arbejdet. Jeg kan ikke huske den direkte oversættelse. Men det, det handler om, det er faktisk styrketræning i arbejdstiden. Og det er faktisk nok med en halv time om ugen. I arbejdstiden, måske fordelt med ti minutter på tre dage, hvor man enten står og løfter nogle håndvægte eller trækker i en elastik eller et eller andet, som gør, at man får bevæget sine muskler i armene og dermed får styrketrænet de store muskler, så man skåner de små, som jo er dem, det går ud over, når man får de her bevægeapparatskader. Så jeg kan kun opfordre jer til at prøve på at forsøge at få lavet sådan noget på jeres egne arbejdspladser. Siden vi har haft det, har vi faktisk ikke haft nogen bevægeapparatskader på Novozymes, og det er jo fantastisk. Det er jo ikke fordi, at mine kolleger ikke stadigvæk sikkert har ondt, men det bliver bare ikke så slemt, så de lige pludselig ikke kan arbejde længere. Og det er jo det, vi skal sikre, at det ikke sker. Så det er en opfordring. Og måske også noget til arbejdsmiljøet, at de kunne prøve på i Arbejdsmiljø projektgruppen, at de kunne arbejde videre med det, sådan så det blev udbredt til flere arbejdspladser. Så synes jeg også, at det vil være rigtig godt, hvis Dansk Laborant-Forening arbejder politisk på en eller anden måde og øver al den indflydelse, de kan i forhold til at øge statussen for Arbejdstilsynet. Det er jo forfærdeligt, hvor meget de er blevet skåret ind. Og der var jo på et tidspunkt lovning på, at der skulle komme rigtig mange arbejdsmiljøkonsulenter, som skulle ud at besøge virksomheder. Men det blev så skåret i sidste øjeblik. Og jeg synes bare, at Arbejdstilsynet er så vigtigt et redskab for os som laboranter, at vi simpelthen skal være proaktive på at få det styrket, sådan så de kan få mere agt. Eller lige så meget magt, som de også har agt. Så det vil jeg virkelig anbefale bestyrelsen, at de skal arbejde videre med. Og så vil jeg gerne rose LABORANTEN. Jeg synes, det er et godt fagblad, vi har.. Jeg kan kun rose jer. Det er let læseligt, der er dybdegående artikler, der er noget, hvor man bare kan skøjte hen over, men der er altid noget interessant at læse. Og så er det rigtig, rigtig godt, når man skal ud at organisere nyansatte. Vi ved jo ikke altid på forhånd, om den nyansatte er medlem eller ikke medlem. Og når man så konstaterer, at vedkommende ikke er medlem, så er det enormt dejligt at have LABORANTEN og kan give vedkommende og sige, "Jamen se, det her får du også for dine kontingentkroner." Du får et dedikeret fagforeningsblad, som har kun fokus på laborant. Og det er altså noget af det, der i hvert fald kan give bonus. Det er jo ikke altid, det virker, men det virker mange gange. Så tak for, at vi bliver ved med at holde fanen højt og laver sådan nogle gode blade. Så har jeg et spørgsmål og en undren. Og det var ikke noget, der er kommet i beretningen, men det er fordi, at det undrer mig. Og det har jeg opdaget her for nylig, jeg troede faktisk ikke, det var rigtigt. Og det kan jeg jo så sige, hvorfor ved jeg ikke det? Men lønstatistikken, hvorfor er den offentlig for alle andre? Altså, når man går ind og klikker på HK's hjemmeside og Dansk Laborant-Forening, så kan alle gå ind at se, hvordan vores lønstatistik ser ud. Også arbejdsgiverne. Det synes jeg egentlig er underligt. Skulle det ikke være forbeholdt os selv? Er det ikke det, vi betaler for? Altså, fordi jeg kan godt se, at min arbejdsgiver han sidder jo også og trækker de der Dansk Laborant-forenings lønstatistikker. Det synes jeg faktisk er underligt, at vi har gjort dem offentlige. Jeg synes da ikke, at jeg har noget imod at udlevere dem, men de skal spørge. Og vi skal bestemme, om de skal have det eller ej. Så det er et spørgsmål til, hvorfor ligger de offentligt? Og så til sidst, lige en kommentar til dig, Joan. Det var det der med, hvor store problemstillinger I har med, at der måske er mindre anerkendelse af laborantgruppen på statens område. Heldigvis så oplever jeg ikke det på Novozymes. Jeg er så stolt af, at min virksomhed virkelig ved, hvad det er for en faggruppe, de har ansat. OAltså, så de ved, hvad de kan bruge os til. Det er jo ikke fordi, vi ikke har ph.d.-studerende, men vi bliver ikke udfaset til dem. Heldigvis. Og det er jo også noget af det, som Novozymes har anerkendt. Det er, at det er rigtig vigtigt som faggruppe, at vi er der. Så derfor er de også med til at uddanne rigtig mange. Så vi har mange praktikanter. Hvad jeg jo også er rigtig rævestolt af. Tak.

Anne Marie H Kverneland, delegeret nr. 18: Jeg vil starte et sted, hvor det er, at jeg vil sige tak for nogle rigtig gode beretninger. Og også til projektgrupperne og til, at netop uddannelsesprojektgruppen fortsætter den gode tradition med at lave noget live præsentation. Det giver altså lidt go til tingene. Men det jeg også vil sige til jer som bestyrelse, det er faktisk, jeg synes, I har gjort det fantastisk flot i den her periode, I har

været igennem. I har også været udsat for nogle udfordringer ved, at der er rigtig mange af dem, der blev valgt ind fra starten, for tre år siden, er stoppet. Og I har hele tiden skullet føde nye medlemmer ind i bestyrelsen, hvilket, når man selv har en klubbestyrelse, ved, at det kræver altså noget arbejde ekstra at få folk til at komme ind at være med på omgangshøjde med resten af gruppen. Og jeg synes, I har gjort rigtig mange ting rigtig godt. Den tidligere bestyrelse i hvert fald fik lidt kritik for, det var den der synlighed, der ikke var i medierne. Og det vil jeg sige, det er I godt nok også kommet godt efter, fordi der har jo været flere gode indlæg. Det er måske så held for jer. Men uanset hvad, så har I i hvert fald grebet bolden og taget fat i de områder, der har haft en kraftig relevans til vores fagområde som laboranter. Og det har blandt andet været – altså, det har også været nævnt flere gange, men fødevareshandalen. Men det har også været det med stinkske. I har været ude omkring noget med whistleblower. Og der har også været et par andre sager. Praktikting og også med dimensionering. Og jeg synes, det er meget vigtigt og også godt, I gør. Det er fordi, det er det der vigtige signal for vores egne medlemmer. Hvad man også kunne se i den der omdømmetabel, der var øget over årene. Men det har også noget at gøre noget med, at de, der måske ikke lige ved, hvad en Dansk Laborant-Forening er, at de også får øje på, hvad er det her egentlig for en størrelse. Så stor ros til jer for det. Nu er jeg rigtig i rosehumør. Det jeg også synes, I har været rigtig gode til, det er faktisk det lille fornyende element i den skriftlige beretning, at der ligger en skriftlig beretning fra brancheklubberne. På den måde har I jo en mulighed derude for at gøre jer lidt mere synlige for resten af de danske laboranter i DL-F. Fordi vi får jo alle sammen det her skriftlige beretning med vores medlemsblad. Og det synes jeg bare, I nu skal tage som en kærkommen anledning til næste gang. Fordi man kunne godt se, at der var lige nogen, der måske skulle vænne sig lidt til den der udfordring. Men at I virkelig griber bolden og bruger det som et kraftigt signal til jeres kollegaer ude, der hvor I nu også selv kommer fra, hvad der rører sig. Så bliv ved med det. Det som I skrev om i den skriftlige beretning. Det var omkring medlemstallet. I var inde på, at vi havde 70 procent medlemmer, og det kunne man også gøre noget mere ved. At man ikke skal ligesom hvile på laurbærrene og synes, at nu har vi bare alle dem, vi kan få plads til. Fordi hvis vi nu kigger lidt på de andre tabeller, I havde i jeres beretning, så viste den for eksempel også, at ledigheden er jo sådan set blevet mindre. Den er jo nærmest ikke eksisterende. Den er gået fra 3,8 til 1,6 procent. Jeres medlemsfald, desværre, har jo så også vist i samme periode, at der er cirka 500 mindre. Men når man sådan tænker på i forhold til praktikanter, og i det hele taget, at hvis jeg ser på min egen arbejdsplads. Vi har sådan set ikke så svært ved at få folk til at blive medlemmer. Så kan jeg da godt ærgre mig over, at der måske ikke er den samme ihærdighed rundt omkring i landet på de arbejdspladser, hvor laboranterne kommer. Eller hvad er det, der skal til? Men jeg synes i hvert fald, det vil være meget rart at få et par bud fra bestyrelsen på, hvad I kunne forestille jer, at I kunne gøre på det her felt? Fordi der kan godt være noget behov for noget hjælp rundt omkring. Det er jo også et område, der ligger HK meget på sinde, og det var jo også en af de ting, du selv snakkede om, Susanne, med den organiserende fagforening, som DOF står for, at det er vi jo alle sammen i HK blevet en fan af. Fordi nu skal vi altså have nogle flere medlemmer ind i den her fagforening. Og den gode nyhed er jo netop, at det går faktisk også godt. Vi taber ikke så mange medlemmer mere, og vi er i vores egen sektor, eller i min sektor i hvert fald, som er HK Privat, vi er jo tæt på at have nulstillet det der, så vi kan begynde at se, at nu bliver det så grønt og flot. Så det er en rigtig god ting. Og nu skal jeg passe på, at jeg ikke får rodet rundt i alle mine papirer. Ja. Yes, så går jeg lige over til det næste punkt. Og det var så omkring det med kompetenceudvikling. Og der er jeg sådan set også enig med jer i, når I skriver, at det er ikke fordi, I skal begynde at tilbyde kompetencegivende kurser, fordi det er ikke bestyrelsens opgave. Men det, jeg synes, er jeres opgave, det er at være meget mere på banen til at vise, hvilke muligheder der er for kompetencegivende kurser. Og mase på på skolerne, for at de også bliver mere villige til at smide nogle kræfter ind i det her, fordi der er et behov. Og det, der også er behov for, det er faktisk at finde ud af, hvad er der derude. Og i virkeligheden også, hvad man måske kan undre sig lidt over, men der er også et behov for egentlig at vide, hvilken vej skal jeg gå? Altså, nu kan det være, vi kommer lidt omkring det i den kommende periode med fagprofilerne, eller jobprofilerne, og hele det der "Faget i forandring". Men jeg oplever egentlig på min egen arbejdsplads, som jo er en stor arbejdsplads, at der også er mange, der

egentlig ikke rigtig ved, hvad skal jeg? Vi har selv fået gang i den der kompetenceudviklingsfond. Og jeg må sige, det er ikke imponerende, hvad der kommer af medlemmer til vores informationsmøder omkring det. Ja, der kunne komme måske 80 på det sidste møde, vi havde. Det var i mandags. Der kom otte. Så altså det er ikke noget, der ligesom tænder. Og vi har faktisk også brugt en del krudt på at fortælle om det i vores nyhedsbrev. Så man egentlig kan se, hvad det er for nogle gode historie, der er fra dem, der rent faktisk har brugt noget krudt på at komme af sted på noget efteruddannelse. Så det håber jeg, at I tager den bold op og gør meget mere ved. Yes, så var der i forhold til brancheklubberne. Den var faktisk en lille smule sjov, fordi i den der gode film, der blev lavet, det var også bare herligt at høre de der fra studietræf, at de vil egentlig gerne have, at brancheklubberne, der kom I så på banen igen, at de var mere synlige i forhold til dem, der er ude i de små områder. Eller nu er det Hovedstaden, der talte her. Undskyld. Men det var ikke sådan, jeg mente det. Men at de ligesom er ude i det der nærmiljø, hvor at man selv har sin arbejdsplads. Og der synes jeg også, at man som bestyrelse skal blive måske bedre til at tænke brancheklubberne ind i de planer, I har. At I inddrager dem mere, fordi de har det lokale kendskab til arbejdspladserne og har måske også lidt lettere ved at komme ind de steder, hvor det kunne give mening i forhold til, hvad det nu kunne være af ting, man havde gang i. Så man hele tiden har det fagfaglige kompetenceudviklende for øje. Og der tror jeg altså, at brancheklubberne kan hjælpe jer meget mere, end de måske har haft mulighed for eller været indstillet på. Det ved jeg ikke. Fagbladet. Jeg synes også, det er et fantastisk godt fagblad. Og jeg synes også, at det har været en god ændring det med, at I har fået en jourhavende redaktør. Altså, det har været et stort arbejde, og jeg er sikker på, at det også er blevet synligt, hvor stort et arbejde det faktisk har været. Det har bare ikke være oplevet sådan, fordi Susanne, da hun var redaktør før, jo brændte for det der, og det hele kørte jo ligesom bare. Og så er der ikke nogen, der tænker over, hvor meget arbejde der rent faktisk ligger i det. Men det er en god måde, I har fået det landet på, synes jeg, ved at I har aftalt det med at have den her journalist til det arbejde. Jeg synes også til gengæld, at det er fint, I kigger lidt på at tænke bladet lidt ind i en ny udgave eller layout, eller hvad det nu er. Men at man udvikler lidt på det. Fordi nu har det set sådan ud i en del år. Og man kan altid godt lige shine det en lille smule op, så det bliver lidt mere spændende at læse. Men det er et rigtig godt blad. Og det er også, som Ulla sagde, en rigtig god måde at vise, hvis vi har nogle medlemmer, eller nogen, der ikke er medlemmer, at det her det er faktisk noget af det, der foregår. Og det, der gør, at man har lyst til at gøre det, det er, fordi det har det faglige indhold. Det er ikke bare sådan al mulig fis og ballade. Det har en faglig relevans for vores målgruppe, og det er meget vigtigt hele tiden at have det for øje. Fordi alle de andre informationer dem får vi på andre platforme eller også fra vores sektor eller afdeling. Så der skal I ikke konkurrere. I skal tage fat i vores egen faglighed. Det er der, jeres spillebane er. Men når det så er, så havde jeg faktisk også lidt som Ulla. Det der med, hold da kæft, det er godt nok moderne det der. Ja, hvad var det, du kaldte den Susanne? Den der powerbank, yes. Fordi det kan godt være, jeg skal have en lille vejledning til den, men jeg synes, det er en kanon idé til de studerende, der bliver færdige. Det synes jeg virkelig. Det, som jeg så glæder mig til at se, det er, at vi også får den lille kalender powerudviklet, så den ligesom kommer videre i forhold til at have et layout og udseende, som den har haft, ja, siden jeg også var formand, og det er altså snart mange år siden. Så det kunne jo være spændende at se, hvornår det sker. Det der med frivillig arbejde har I været inde på, at det er det her. Og det er det. Men jeg kan godt sende et lille suk, ikke i forhold til jer, men til alle i al almindelighed. Og jeg har sådan lige et lille eksempel, hvor jeg faktisk blev ret rystet. Og det er fra min egen hjemmebane. Vi havde et seminar for vores AMR'er, arbejdsmiljørepræsentanter. Og lige præcis i det blad, der var kommet ud, inden vi havde det her seminar, der havde arbejdsmiljøgruppen et temanummer. Og der var noget spændende læsning. Det var ikke fordi, jeg havde læst det hele dybt, men jeg havde i hvert fald læst nok til, at der også var en bog omkring de nye regler for stinkske eller sådan noget. Jeg er tillidsrepræsentant, jeg er ikke AMR. Og det tænkte jeg, "Det var da smart." Jeg bestiller da lige nogle bøger og får dem med ned til de her arbejdsmiljørepræsentanter. Men så tænkte jeg, nu spørger jeg da lige kækt ud i forsamlingen, og der var vel en fire stykker, "Nå, har I set den her? Har I læst noget i det her blad?" Det var der altså ingen, der havde. Det blev jeg egentlig noget bekymret over, fordi jeg synes dybest set, at dem, der har tillidshverv går hen og føler, at det er for meget et arbejde. At det er noget, man laver fra otte

til fire. Og at det, der så ellers ikke kan nås mellem otte til fire, det får man så ikke lige gjort. Og så går den næste dag. Så er det det samme igen. Så får man det heller ikke gjort. Og det gælder sådan set både for arbejdsmiljørepræsentanter, men det gælder også for tillidsrepræsentanter. Fordi der er bare noget ved det der med at have ildsjælen med, der gør, at man brænder igennem. Og hvis ikke vi har noget af den ildsjæl i vores krop, så kommer vi aldrig til helt at løfte til nye højder. Så bliver det mere der, hvor man kører på det jævne. Og så synes jeg lidt, det er ærgerligt, fordi det sjove er jo faktisk også, når man kan se, at når der sker et eller andet, så er det også rigtig sjovt. Så kommer der måske et nyt medlem, eller der gør et eller andet. Det er det, der gør, at man bare har lyst til at blive ved og ved og ved. Og det har jeg altså været i rigtig mange år, skal jeg så lige sige. Og jeg synes nemlig selv, det er sjovt stadigvæk. Det var så bare sådan lige et almindeligt suk. Og så kommer jeg så til det sidste. De emner jeg havde tænkt mig at sige noget om på forhånd, og så kommer jeg med lidt kommentarer undervejs til det, I har snakket om. Bare sådan, at du stadigvæk godt kan sidde to sekunder endnu, Peder. Det var dig fra statsgruppen. Det er jo sådan lidt sjovt, at vi skal komme ned og fortælle om fordele og ulemper. Jeg synes, at det er et fantastisk forslag, som bestyrelsen er fremme med. Jeg har aldrig helt fattet, som tillidsrepræsentant på det private område, hvad det er, der er så specielt ved, at en statsgruppe skal have deres eget lille netværksgruppe, når alt det, der har med overenskomsten at gøre, kører i statsregi, ligesom det kører i HK Privat regi. Der er alle os, der har en mening om overenskomstforhandlinger og det, vi er da inddraget i det arbejde og kommer frem med meningene der. Jeg synes, det her vil være en rigtig nytænkning at få det her indarbejdet, fordi fordelene ved at være en gruppe af netværksengagerede tillidsfolk, om man kommer fra statslige og kommunale arbejdspladser, eller man kommer fra private, det er faktisk det samme. Det kan godt være, vi har detaljer i overenskomsten, der er forskellig, men vi har stadigvæk udfordringer på overarbejde. Vi har stadig udfordringer på noget af det, som Joan også var inde på med, hvordan det er, at jobudviklingen sker. Vi har stadig masser af udfordringer på, at vi har et psykisk arbejdsmiljø, for det har vi også som tillidsrepræsentanter. Vi har hviletidsbestemmelser, som er en udfordring. Og der er mere fordele end ulemper. Faktisk kan jeg ikke lige komme i tanke om en ulempe. Det kan jo være, at nogen andre kan det. Det er måske især fra Stat, der kan være bange for det. Men jeg ser det kun som en fordel. Og jeg tror også, I vil kunne se, for vi har nogle styrker, som vi har fra hver især, dem kan vi løfte hinanden med. Og det synes jeg bare, vi skal tage imod. Nu har jeg næsten også fået sagt det meste. Men for eksempel Helle snakkede om de der miljøteknologer. Jeg tænker, de der miljøteknikere, det er jo ligesom en udvikling af den gamle uddannelse til teknologer. Nu er det bare blevet det nye ord, man bruger. Inddrager I dem i at ligesom få haspet sig fast til de her nye teknolog-potentielle, der kommer ud fra skolerne og skal lave praktik? Fordi det er måske der, I kan ligesom få nogle hjælpere til at komme videre. Fordi vi, som er på en arbejdsplads, hvor de fleste af dem er laboranter, vi ser dem jo ikke så meget. Men det er dem, jeg tror, I skal have fat i, for de er jo typisk ude på de arbejdspladser, hvor de også kunne risikere at komme ud. Og så vil jeg bare sige som det sidste, at når man ser en praktikpladsantal på en skole som sydvest, der går ned i dimensionering fra 21 til 14 pladser, så stiller jeg mig selv spørgsmålet. Er det er fedt sted at gå i skole? Men ellers vil jeg bare sige tusind tak. Og tak fra mig.

Peder Blom, delegeret nummer 64: Skamlingsbanken er sat klar, kan jeg se. Jeg tror, jeg undlader. Ja, jeg skal prøve at gøre mit indlæg lidt kortere end Ries. Så først vil jeg takke for nogle gode beretninger. Jeg kan jo ikke andet end også lige tage en lille kæphest frem. Da jeg hørte, at det skulle være på Christiansminde, så tænkte jeg, "Der kan vi ikke være. Det er simpelthen umuligt. Det her, det er en spareøvelse, man laver, og det er – Ja, alt er umuligt." For et par delegeretmøder siden, så var jeg den, der foreslog at sætte delegeretperioden op fra to år til tre år. Så tænkte jeg på, skulle jeg have sat den op nu her til fire år? Fordi det er også en måde at spare på. Når det så er sagt og brokket over det, Susanne, så vil jeg også godt rose jer – eller undskyldte måske. At vi kan godt være her. Det er trangt, men vi kan godt være der. Ja, ja, jeg har fået en sød fyr at sove sammen med. Og I har smurt os med rødvin og ting og sager. Ja, så det er godt nok. Så blev der nævnt noget om praktikpladser, og at TR skulle gøre en indsats for det. Og det vil jeg sige, det gør vi altså også. Det er sådan, at jeg var heldig at få et debatindlæg i Jyllands-Posten før jul om

praktikpladser. Vi havde i det firma, jeg nu er ansat i, hussamarbejdsudvalg i torsdags, og der benyttede jeg lige chancen til at sige, "Har I nu set, at Dansk Industri, som vi er medlem af, har startet en kampagne for praktikpladser, og er det noget, der vil have en betydning i vores firma?" Og det svarede de så venligt på. Så vi prøver, der hvor der er mulighed for det, at skubbe på. Og det er så en bonusmeddelelse, vil jeg så sige. Der blev nævnt fra statsgruppen, at 1. maj var også blevet skåret væk, eller kunne blive det. Det vil sige, i år der har alle fri 1. maj. Og så da så, hvad hedder det, Helle var oppe med statsgruppens overenskomst, jeg fik sådan en eller anden flash-back. Jeg ved ikke, om I kan huske, i hvert fald de ældre tilstedeværende, om Monty Python, der i sin tid havde en sketch med fem velbjærgede mænd, der sad og fortalte om deres hårde barndomsår. Og det blev værre og værre alt sammen, ik'. Så tænkte jeg, "Okay, I har fået 4,5 procent på tre år. Og forhandle. Aha. Ja." Det er ikke alle steder, de gør det. Vi får et løndiktat, og nogle gange får vi ingenting. Nogle steder der får vi så et løndiktat, vi har ikke nogen forhandling. Og det sker også, at vi får ingenting. Så jeg fik et lille flash-back til det. Arbejdsmiljøudvalget. Nej, sludder, hvad hedder det nu? Projektgruppen, ja. Projektgruppen, der blev nævnt et tættere samarbejde mellem AMR'er og TR'er. Og det er jo et emne, der har været oppe rigtig mange gange. Og jeg har været til nogle weekendarrangementer med arbejdsmiljø, og nu skulle vi har den der samarbejde i gang. Det er bare aldrig rigtig blevet til noget praktisk anvendeligt. Og det kunne jeg godt tænke mig, at der blev arbejdet på i bestyrelsen. Det var mit sidste ord. Tak for det.

Tenna Skinnerup, delegeret nr. 120: Jeg vil sige, det jeg har tænkt mig at sige, det er nogle få ting, og det er primært baseret på den skriftlige beretning, fordi jeg har ligget med influenza, så det var det, jeg havde at skrive noget ud fra. Derfor så er det jo også lidt sjovt, at det jeg har skrevet ned på papiret, der starter med at stå, "Som de andre før mig også har sagt, vil jeg starte med at takke for en fin beretning. Både den skriftlige og den mundtlige." Det er dejligt, når tingene går, ligesom man planlægger. Det er absolut helt tydeligt, at I har haft rigtig meget at se til i bestyrelsen. Da vi fik al talmaterialet og papirerne, som vi skulle bruge her, tilsendt, satte jeg mig ned i sofaen med en overstregningstusch og en kop te, og nu skulle jeg rigtig hygge mig, og så kom det her med de 70 procent i organisering, og så var jeg jo lige ved at spytte det hele ud igen. Det var en kæmpe overraskelse for mig og også for de andre delegerede fra Østjylland, som vi snakkede om til nogle af vores formøder. Jeg har altid troet, at vi lå væsentligt højere end det, 80-90 procent måske. Og det er faktisk noget, jeg ligefrem har pralet med, når jeg har været ude på skolerne og skal overbevise folk om, at de skal være medlem. 90 procent, 80 procent, deroppe omkring. Der er rigtig mange, der er medlem af HK. Så kan det virkelig passe, at vi er nede på 70 procent, eller bliver der taget noget med i det her tal, der gør, at det er lavere, end det plejer? Overenskomstarbejdet har I også nævnt i beretningen. Og det er rigtig dejligt at se, at DL-F fortsætter med at være en aktiv medspiller i hele overenskomstarbejdet. Der ligger jo et kæmpe arbejde bag det her. Udvidelsen af området, som dækkes af overenskomsten, absolut positivt. Og noget, som jeg kan bruge som tillidsrepræsentant, og mine tillidsrepræsentantkollegaer kan bruge ude på arbejdspladserne. At 50 procentreglen så stadigvæk er gældende, og vi skal gå og døje med den, og at det også oven i købet, som jeg kunne læse mig frem til, gør, at der er 12 procent af de privatansatte laboranter, der ikke er dækket af en overenskomst, det er selvfølgelig noget, der gør, at vi fremadrettet skal holde fokus på at få den fjernet eller i hvert fald nedbragt over tid. Praktikpladssituationen det er også næsten noget, der er oppe hver gang, laboranter de samles. Og så selvfølgelig også her i weekenden. "Praktikplads, ja tak", som I også har nævnt, er en super nem måde at synliggøre problemet på. Det her med en laborant eller en praktikant, der mangler et sted at færdiggøre sin uddannelse, stå med en planche og bare skrive, "Tag mig." Det er noget, som rammer noget inde i folk, når man får ansigt på. Så fortsæt endelig med det. Og jeg kunne jo også forstå, at I ville. Muligheden for, at man kan dele en praktikant mellem to virksomheder, er absolut også positivt. Og jeg tror helt sikkert, at de mindre virksomheder eller arbejdspladser også her kan komme på banen og tage flere praktikanter, end de gør i dag. Jeg tror så også, at der ligger et ret stort oplysningsarbejde for at gøre opmærksom på, at det overhovedet er en mulighed. Men hvem, der skal lave det her arbejde, om det er skolerne, studievejlederne eller bestyrelsen her, det ved jeg ikke, hvor den ligger henne. Til sidst så vil jeg

sige, at det var dejligt at læse, at der igennem de sidste mange år, i hvert fald flere år, er kommet en større og større søgning til laborantuddannelsen. Jeg har næsten hvert år været af sted på de her karrieredage og karrierevalg, som holdes på for ungdomsuddannelserne, gymnasierne og så videre. De skal ud og tilmelde sig, ligesom vores konference, nogle foredrag, og skal de høre om, hvad laver en laborant, hvad laver en dyrlæge og så videre. Der har jeg været ude at tale for laboranterne. Og for fem-seks år siden, da jeg startede, da var der otte, tolv styk pr. gang. Der er fire foredrag på sådan en omgang. Sidste gang var vi 40, 60 og sådan noget, hver gang jeg holdt et foredrag. Og det er en markant, markant stigning, så det er super godt. Jeg tror, at DL-F roligt kan tage æren for en hel del af den her stigning og større søgning. Vi er blevet meget mere synlige i medierne. Både i tv, radio og artikler i større blade og aviser. Og DL-F har været rigtig gode til at have fingeren på pulsen med de aktuelle sager i medierne, som der også nævnes i beretningen, hestekødsskandalen, eller hestelasagnen, listeriasagen og så selvfølgelig også stinksabssagen, som er tæt inde på os alle sammen i dagligdagen. Det er virkelig noget, som vores medlemmer har lagt mærke til. Og jeg tror, at det har bredt sig som ringe i vandet og vil fortsætte med det og gøre vores fag og uddannelse mere spændende for de nye studerende også. Det var alt, hvad jeg havde at sige. Tak.

Simon Tøgern, HK Privat, gæst: Tak for invitationen til at overvære jeres delegeretmøde. Det er altid interessant. Og jeg bliver altid imponeret over, hvor velorganiseret det er, og hvor mange gode debatter, der er, og hvor mange der er involveret i diskussionerne. Og tak Susanne, og resten af bestyrelsen, for nogle flotte beretninger. Og tak også for invitationen til at sige nogle ting omkring overenskomstforhandlingerne. Den chance lader jeg mig ikke gå forbi. Jeg vil også sige det på den måde, at du stiller jo nogle spørgsmål, som du stort set selv besvarer. Du spørger nemlig, hvad er Dansk Laborantforenings rolle i overenskomstforhandlingerne? Og det korte svar, det er jo "ikke nogen", fordi i de formelle forhandlinger, i den formelle struktur, der har Laborantforeningen ingen rolle, der er det sektorernes, der har overenskomsterne. Men det ændrer jo ikke på, at Dansk Laborant-Forening spiller en rolle i den reelle struktur. Og det er jo sådan, at Dansk Laborant-Forening er et af de stærkeste netværk, vi har i HK. I går på tværs af, formelt set, fire sektorer, måske i virkeligheden mest to sektorer. I har mange engagerede medlemmer. I har en høj faglighed, når I samles. Og I har sans for også at adressere de udfordringer, jeres fag og jeres arbejdspladser står med. Så derfor er de synspunkter, de vurderinger, de prioriteringer og de indtryk, som I bringer ind fra hundredvis af medlemmer og arbejdspladser, jo vigtige. Og et vigtigt grundlag for, når vi i sektorernes udarbejder vores forhandlingsstrategi og vores prioriteringer. Og så beklager du, Susanne, at det er ikke alle medlemmer, der har helt styr på det der med overenskomsten. Og sådan er det jo, når man er en velorganiseret størrelse, at tingene virker, og man har dygtige og veluddannede tillidsrepræsentanter. Så er der jo nok lidt en tendens til, at mange medlemmer så lidt læner sig tilbage og siger, "Det styrer de jo meget godt de der. Det behøver jeg vist ikke at beskæftige mig så meget med." Så det er jo klart, at kendskabet til overenskomsten jo ikke altid er så udbredt, som sådan nogen som os, der nu er forsamlet i dag, gerne ville have, at der var. Var de alle sammen lige så kloge som os, så var det hele jo meget nemmere. Men det er vel også sådan, at der er jo trods alt nogle af tingene, der spreder sig lidt. Og selv er jeg meget optaget af kompetencefondene. Jeg mener, det er et af de største fremskridt, vi har fået gennem mange år, hvor der har været langt mellem fremskridtene. Så er det, i hvert fald fra det private område, en af de vigtigste nyskabelser, vi har fået i overenskomsterne. Og langsomt kan vi også se, at kendskabet til kompetencefondene breder sig. Også til alle de her medlemmer, som ikke hver aften ligger og læser i overenskomsten. Men der er også andre, der er begyndt at interessere sig for vores overenskomster. Altså, nogle enkelte her i forsamlingen kan måske huske dengang, overenskomster de handlede om løn og arbejdstid. Men der har jo været en udvikling gennem de seneste årtier, hvor en lang række andre spørgsmål også er kommet ind i vores overenskomster. Uddannelse, som jeg lige har nævnt. Barselsregler. Regler for, hvordan sygdom skal behandles. Og seniorordninger og så videre, og så videre. En masse andre ting er kommet ind i vores overenskomster. Og det betyder jo også, at det politiske system er begyndt at interessere sig for vores overenskomster. Og måske især i nogle sammenhænge gerne, at overenskomstsyste met overtager endnu flere af de opgaver, som der ligger, når arbejdslivet skal reguleres.

Der er lang tid til overenskomstfornyelsen på det private område. Det er først i '17, at vi skal forhandle overenskomst. Så jeg tror ikke tiden er, at vi her og nu sådan skal tage hul på sådan den store strategiske diskussion om, hvad det er for krav, vi skal rejse. Men vi kan jo godt alligevel i det små begynde at filosofere over, hvad kommer overenskomstforhandlingerne i '17 monstro til at handle om? Mit bud er, og jeg vil gerne modsiges, mit bud er, at det bliver den 37 timers arbejdsuge, som kommer under angreb. Arbejdsgiverne snakker i stort set alle sammenhænge om fleksibilitet. Vi kan se, hvad der sker ude i Europa, hvor den fast ugentlige arbejdstid er under pres. Vi har kunnet se, at arbejdsgiverne har øvet sig på det og taget tilløb ved nogle af de forudgående overenskomstrunder, og vi må være forberedte på, at under parolen "fleksibilitet", så vil de 37 timer komme under angreb. I første omgang placerer det os jo i en defensiv situation, og jeg vil i hvert fald gerne opfordre til, at også en forsamling som den her siger, "Jamen okay, fleksibilitet, det kan jo beskrives på flere forskellige måder. Arbejdsgiveren kan beskrive en fleksibilitet, men hvad er en laborants beskrivelse af det fleksible arbejdsliv? Hvordan opfatter vi den ideelle fleksibilitet? Hvilke krav stiller vi til de regler, der skal regulere den moderne og den veluddannede laborants arbejdsliv?" Så hvis vi kan prøve på at vende den diskussion om til at sige, "Jamen, det er sgu os, der stiller krav om fleksibilitet." Og ikke gøre det kun til den defensiv diskussion. Det er så også den overskrift, vi har valgt på vores tillidsmandstræf. Vi samler jo i HK Privat, der samler vi jo alle tillidsrepræsentanter minimum en gang om året. Denne gang er det den 26. maj. Hvis der sidder et par tillidsrepræsentanter her, der ikke har noteret det endnu, så i hvert fald alle HK Privats tillidsrepræsentanter, også blandt laboranterne, bliver den 26. maj inviteret til det her TR-træf. Hvis I ikke allerede har fået invitationen, så ligger den til jer, når I kommer hjem. Jeg har i hvert fald nikked ja til et manuskript til, hvordan den skulle være udformet. Og her bliver temaet så fleksibilitet. Og til at tage hul på den diskussion har vi inviteret en af nøglepersonerne på arbejdsgivers side, Laurits Rønn. Han er en af direktørerne i Dansk Erhverv, som er en af vores hovedarbejdsgivermodparter. Han er en flink mand. Det skal man ikke lade sig narre af, for han er også en hård nitte, når det gælder overenskomstforhandlinger. Og med ham vil vi prøve på at starte op med den her fleksibilitetsdiskussion. Og nu skal jeg gøre det meget kort. Men der er jo flere gange blevet refereret til medlemstallet. Susanne gør det. Rie gør det også. Gennem to årtier har vi tabt medlemmer i fagbevægelsen. Gennem to årtier, måske endda lidt mere. Og jeg tror ikke, man kan overvurdere betydningen af den fortælling, der har været om fagbevægelsen i den periode. Altså, medlemstabet er jo hele tiden blevet trukket frem, når fagbevægelsen skal beskrives som et eller andet "left over" fra det tyvende århundrede. Jeg tror ikke, man kan overvurdere den betydning, som det vigende medlemstal har haft for den relative svækkelse, vi har været udsat for. HK's nedadgående medlemskurve er år for år, for år blevet mindre og mindre stejl. For kalenderåret '14, 2014, havde vi sat os det mål, at vi skulle gå i nul. Det gjorde vi ikke. Vi mistede også sidste år et par tusind medlemmer. For kalenderåret 2015 har vi sagt plus. Vi skal gå i plus. Så siger fagforbundet, "Med hvor meget?" Vi skal bare gå i plus. Vi skal have knækket den kurve. Og som det ser ud dags dato, så ser det jo faktisk ud til, at det er ved at lykkes. HK Danmark er i plus. HK Privat er i plus. De fleste af afdelingerne er i plus. Det kan vi godt være rigtig stolte af. Det er for tidligt endnu at fejre det og lave store overskrifter og så videre, og så videre. Men det, der er den afgørende pointe, det er jo, at den stemning af panik og "sidste mand lukker og slukker"-stemning, som har præget den her organisation og mange andre organisationer længe, den begynder lidt at lette. Altså, nogle kan huske desperate diskussioner om, "Skal vi halvere kontingentet, skal vi lave tv-reklamer, eller skal vi helt omforme vores organisation?" og så videre, og så videre. Nu ved vi, hvad der virker. Vi ved, hvad det er for nogle værktøjer, der virker. Vi ved også, hvad der ikke virker. Så nu er opgaven for os alle sammen, for os alle sammen som organisation, at fastholde de erfaringer, vi har gjort os, med den organiserende indsats og den her meget målrettede indsats både på at holde medlemmer, men også på at generere nye medlemmer. Og noget af det, der er aller, aller, aller smukkeste, hvis man dykker ned i tallene og ikke bare kigger på nettoresultatet nederst til højre på regnearkene, det er, når vi så kigger på, hvor kommer fremgangen fra? Ikke overraskende er den ene kurve, det er, at der er simpelthen færre, der beder om at melde sig ud. Det er i sig selv godt. Men når vi kigger på tilgangen, så er det en markant stigning i antallet af studerende og elever. Og en markant stigning i antallet af elever og

studerende, der fastholder deres medlemskab, når de er færdige med deres uddannelse. Det, vi på internt HK lingo kalder "interne indmeldelser" er steget med mere end 50 procent gennem de sidste tre-fire år. Det er rigtig flot. Og det synes jeg gør, at vi kan se på fremtiden med optimisme. Tak for ordet.

Joan Sonne Lykkeaa, delegeret nr. 40: Nå. Ja, men jeg glemte jo i min første optræden at sige tak for en god beretning. Den var pissegod, Susanne. Jeg synes virkelig, du kom langt omkring, og du kan jo det skidt der. Jeg vil selvfølgelig også sige tak til brancheklubberne. Jeg synes også, det var rigtig interessant at høre jeres beretninger. Jeg blev lidt inspireret af Simon. I forbindelse med det omkring fagforeninger og defensiv og offensiv og få medlemmer. Altså, hvis vi skal have flere medlemmer, så tror jeg sgu, vi skal være offensive. Altså, den der defensive strategi, vi har kørt de sidste 10-20-15-100 år, jeg ved ikke hvad, den skal vi til at ændre. Fordi folk er sådan begyndt at sige, "Jamen, hvad skal vi med fagforeninger? De kan jo ligesom ikke noget. De gør ikke noget. De vil ikke noget." Så jeg tror altså, vi skal til at komme lidt på banen, og det tror jeg også, jeg sagde sidst. Sidst jeg var heroppe. Men hensyn til statsgruppen, der var Simon jo også lidt inde på, at Privat de samler tillidsrepræsentanterne en gang om året. Det er jo sådan set også den funktion, statsgruppen har. Privat er bare så heldige, at Dansk Laborant-Forening ligger ind under den sektor, så derfor så har de ligesom den mulighed, kan man sige. Inden for staten der har vi den anden mulighed, statsgruppen mødes en gang imellem og diskuterer forskellige ting inden for det statslige område og klæder vores såkaldte forhandlere på til overenskomsten blandt andet. Man laver også et årligt træf. Og så kan det da godt være, det skal hedde et netværk, eller hvad det skal hedde. Det ved jeg ikke. Men jeg vil da i hvert fald fastholde, at vi har et eller andet inden for staten, som gør, at der specifikt for os, fordi det har vi altså brug for. Med hensyn til de der fagprofiler, det synes jeg faktisk er et ganske udmærket træk. Jeg vil sige, der er nogle ting, jeg ikke helt kan kende. Men en af de ting, jeg i hvert fald vil gøre opmærksom på, det er under det, der hedder "verdensborgeren". Der skriver man noget om internationale leverandører, og vi skal snakke engelsk med dem, skal vi, og sådan nogle ting. Situationen er faktisk sådan på universitetsområdet, der får vi altså internationale medlemmer. I min egen klub har jeg folk fra syv forskellige lande. Det lykkedes mig at få 60 procent af dem til at blive medlemmer, men der er altså også nogen, jeg ikke rigtig kan få ind i folden af nogle forskellige grunde. Den drøftelse har jeg også haft med HK, fordi HK har jo ligesom heller ikke været gearet til, at det der med, at vi skal have folk ude fra, det behøver vi ligesom ikke at forholde os til. Men det er de så begyndt på nu. Nu er vi da begyndt at kunne henvise til nogle ting på hjemmesiden på engelsk, om hvorfor det er godt at være medlem af en fagforening. Men jeg tror også, Dansk Laborant-Forening måske skal tænke lidt i de baner, fordi flere og flere laboranter er altså fra andre områder end Danmark. I hvert fald på universitetsområdet. Med hensyn til overenskomstlønnen og det der med, at vi har fået et godt resultat, så må jeg bare sige, træerne vokser ikke ind i himlen. Vi har altså også vores udfordringer på det statslige område. Og det er en meget, meget lille del af vores medlemmer, som rent faktisk får lønforbedring. Så de der småprocenter, I så deroppe, som jo mest var nuller, det er altså ikke ret meget på vores reelle løn. Så det skal I såmænd ikke være så imponerede af. Med hensyn til det omkring 37 timers arbejdsuge, og arbejdsgiverne kræver fleksibilitet, eller hvad det er, de kalder det. Der er vi altså også nødt til at diskutere det, vi i hvert fald diskuterer meget inden for staten nu, nemlig balance i arbejdslivet. På det statslige område der tilter det helt vildt over. Lige nu er det meget vores videnskabelige medarbejdere, som klager over det, men jeg synes også, jeg begynder at kan se det inden for laborantområdet. Så, altså vi må simpelthen ikke give køb på det. Fordi hvis folk skal til at arbejde 40-42-45 timer, hvordan er det så lige, at de der børnefamilier skal få tingene til at hænge sammen? Og så videre, og så videre. Så lad være med at gå i defensiv på det område, gå i offensiv. Tak.

Ulla Morin, delegeret nr. 73: Ja, tak igen for ordet. Der var et par ting jeg glemte at sige, da jeg var oppe tidligere. Og det ene var, at du, Susanne, var inde på i din beretning om, at man kigger på antallet af delegerede. Og jeg vil bare sige, at for at vi overhovedet kan få en demokratiopfattelse, så skal vi altså ikke være færre, end vi er nu. Det kan godt være, der kan være en lille bitte justering. Altså, at man omjusterer i forhold til det forslag, der ligger på bordet, som vi skal drøfte i morgen. Men jeg synes simpelthen, at vi er

nødt til at være en stor gruppe laboranter, som repræsenterer bredt i alle de faggrupper og arbejdspladser og sådan nogle ting, som vi nu kommer fra hver især. Altså, vi kan ikke være færre, for at der også er et minimum af demokrati. Så det synes jeg simpelthen, at der skal kæmpes for, at der ikke bliver skåret i vores antal. Så var det omkring, at jeg er rigtig glad for, at DL-F eller HK eller brancheclubberne de kommer ud og besøger skolerne, når de studerende er på skolerne og fortæller dem om HK og DL-F, og at de bliver medlem. Det gør de fleste, har jeg i hvert fald hørt. Fordi det er gratis, og de bliver gruppe O. Og det er rigtig, rigtig godt. Problemet er nogle gange bare, at de så tror, at det fortsætter med gratis medlemskab, når de så kommer ud i den virkelige verden og får løn. Og så har jeg bare oplevet nogle gange her på det seneste, at der er nogen, der er blevet overraskede, "Jamen koster det penge nu?" Altså, og selvom det er rigtig, rigtig billigt, når man er det år i praktik, med 95 kroner, så kan der være et klubkontingent oveni, så bliver de alligevel, "Ah, det skal jeg lige tænke over." Og det undrer mig. Og ærgrer mig. Så jeg vil bare opfordre til, at DL-F eller HK, hvem det nu er, der går ud på skolen, at de lige husker det. Altså, at det er kun på skolen, at det er gratis, og så snart man kommer ud på en praktikplads, så skal man betale. Tak. Jo, lige sidste ting. Tak til bestyrelsen, Dansk Laborant-Forening. Jeg synes simpelthen, det er fantastisk. Det er en win-win situation, jeg har oplevet her. Jeg har fået gave, fordi jeg deler værelse med min mand. Det er en ren win-win situation. Ja. Fordi jeg skal jo ikke lide under, at jeg er gift. Tak.

Tina Kjeldal, delegeret nr. 104: Ja, men jeg vil også gerne starte med at sige tak for en god beretning. Jeg føler lidt, at Susannes beretning den er lidt et svar på et af de forslag, som vi har sendt ind til debatten i morgen. Så jeg tænkte, at nu må jeg hellere lige starte debatten lidt op i dag. Vi har jo lidt været inde på omkring det der med, hvor meget DL-F har indflydelse på diverse overenskomster. Og jeg synes, det er da dejligt at se i beretningen, at der er en indflydelse der, men jeg er lidt ked af, at vi ikke ser det sådan i dagligdagen i de tidspunkter, hvor overenskomsterne de bliver vedtaget og debatteret. På den anden side set, så er jeg faktisk også lidt skræmt over at tænke over, at der er nogen, som har en indflydelse på min overenskomst, uden at jeg ved det. Vi har i Privat, inden for mejeribruget, en rigtig fin netværk inden for tillidsrepræsentanterne, hvor vi drøfter vores overenskomst. Og der tænker vi, at vi sådan set nok havde den indflydelse, der var nødvendig, fordi vi tænker, at måske vi er lidt eksperterne på området. Så jeg er meget overrasket over at høre, at der så også er andre, som byder ind, uden at vi får det at vide den vej igennem. Så der er det måske, at den der kobling, som der også blev nævnt, med sømanden, som ikke skulle mangle det ene ben. At den kobling mellem DL-F og HK, at vi mangler den mange gange. Så jeg oplever i min hverdag i hvert fald, at det kører lidt som en parallel verden. Og jeg skal mange gange huske, hvornår er det, jeg snakker som repræsentant for DL-F, og hvornår snakker jeg som repræsentant for HK? Det kunne jeg godt tænke mig, det blev kædet mere sammen. Men derudover der må vi selvfølgelig også konstatere, at også som tillidsrepræsentant, så har man jo også medlemmer på sin arbejdsplads, som jo ikke er laboranter. Og derved giver det jo også sommetider lidt gnidninger, at man skal huske, at man skal have det hele med. Man må ikke kun tænke for laboranterne, man skal også have alle de kontoransatte med. Og det giver sommetider lidt udfordringer, når man så begynder at snakke om Dansk Laborant-Forening kontra en overenskomst. Men ellers så synes jeg også, det er dejligt, at der er så stor interesse for laborantuddannelsen fra bestyrelsens side af. Det er der, vi skal have vores indflydelse. Og det er noget, vi alle sammen er enige om. Fordi det er noget, der ligesom berører os alle sammen. Så har jeg også noteret mig ned det der med, jeg har også undret mig lidt over de der lønstatistikker der, at det er alle, der kan gå ind og se dem. Jeg er desværre en af de der uheldige tillidsrepræsentanter, som har nogle uorganiserede på min arbejdsplads. Vi har kun de 70 procent organisering der. Men de benytter sig alligevel af den her hjemmeside. Så kommer de sommetider med nogle spørgsmål, så tænker jeg lidt, gad vide hvordan de har set dem? Men ja, det er så åbenbart, fordi de ligger offentligt tilgængelig. Og det har jeg det sådan lidt med, at jeg kunne godt tænke mig, at der var lidt mere filter på. Fordi godt nok hedder det DOF, men sommetider der er det bare lidt rart, der var lidt filter på en gang imellem. At de ikke lige behøver at have alt for mange hjælpemidler derinde fra. Så vil jeg hellere have lov til at give dem i stedet for, fordi så kan jeg kontrollere, hvor meget det er, de får. Så får de det i de rette doser. Altså, man skal have et lokkemiddel jo.

Altså, sådan er det jo. Hvis de ikke kan finde ud af det på den ene måde, så må de jo lokkes på den anden måde. Så havde jeg også skrevet en lille kommentar omkring, at der blev snakket om de der fordele, eller ikke fordele, ved at have sådan noget TR-netværk i DL-F. Der har vi snakket lidt om det også, netop som jeg nævnte før, at det er ikke ensbetydende med, at man har en tillidsrepræsentant på sin arbejdsplads for det første, men hvis man endelig har, så er det ikke ensbetydende med, at det er en laborant jo. Det kan jo altså også være en ansat fra en anden HK-gruppe. Og i de tilfælde der er det måske ikke sikkert, at ens arbejdsplads vil blive repræsenteret i sådan nogle netværk der. Så skal man i hvert fald huske at tænke på, at man måske kunne have en kontaktperson, så man ikke kører for hårdt på, at det skal være en tillidsvalgt. Det var lige det, jeg havde taget til notits. Tak for det.

Dorthe Brix, delegeret nr. 29: Jeg vil også sige to ting. Den ene er, jeg vil godt tilslutte mig Ullas bemærkninger fra før omkring antal delegerede. Det vil jeg også blive ked af, hvis man satte ned. Jeg synes, det er vigtig for medlemsdemokratiet, og Ulla sagde alle de andre gode argumenter, så behøver jeg ikke pille rundt i det mere. Så i forhold til medlemstallet. Altså, de 70 procent. Jeg mener, jeg har lidt af en forklaring på, hvorfor det kan være. Det er jo i forhold til de her løngruppe 1 stillinger, som vi har rigtig mange af, især på Københavns Universitet. Jeg er tillidsrepræsentant i en klub med cirka 40 medlemmer. Og de er alle sammen medlemmer. Der er ikke nogen af dem, der ikke er medlem af Dansk Laborant-Forening og HK. Det er selvfølgelig rigtig godt. Men vi har konstant cirka 10-15 i løngruppe 1, der sådan kommer til hele tiden, flydende ind. Altså, vi kan godt sige som tillidsrepræsentanter, at vi ikke er enige i, at de skal ansættes på vores overenskomst, men det er ledelsen en lille smule ligeglade med. Så vi har dem alligevel. Og de er ikke medlemmer. Og det er slet ikke relevant for dem. De er studerende. Ude hos mig uddanner vi farmaceuter, så de er farmaceut-studerende alle sammen. De har slet ikke nogen interesse i at være medlem af den her organisation. De tæller selvfølgelig med, for de er ansat på overenskomsten, så det synes jeg er et problem. Jeg kan bare opleve, at det bliver større og større, så det synes jeg virkelig, vi skal begynde at arbejde mere målrettet med. Det var, hvad jeg ville sige. Tak.

Pia Groth Thomsen, delegeret nr. 65: Jeg vil også starte med at sige tak for nogle gode beretninger. Både fra bestyrelsen, men sandelig også fra grupperne. Og jeg synes især en stor tak til uddannelsesgruppen. Jeg kunne forstå, at de er spritnye alle sammen, så det var første gang, de betræder en scene, så godt gået alle sammen. Jeg vil godt lige knytte en lille kommentar til det, Joan nævnte med, at der sker en større og større DJØF'ifisering, som hun vistnok kaldte det. Joan, jeg må jo desværre meddele, du er ikke den eneste, der har de problemer, det har vi også i det private. Hos os oplever vi især, at studentermedhjælperne bliver ansat. Godt nok i starten til bare lige at tage opvasken, men de sniger sig ind og begynder at lave almindelig laborantarbejde. Så får vi også ansat ingeniører, som godt nok skal lave noget ingeniørarbejde, men de sniger sig sørme også ind og laver vores arbejde. Og det synes vi jo er dybt problematisk. Både fordi de oftest ikke altid har hænderne ordentligt skruet på, og de ved heller ikke altid rigtig, hvordan man gebærder sig på et laboratorium. Desværre. Angående praktikanter og medlemmer og den slags ting, så må jeg jo desværre nok meddele, at jeg har haft en laborantpraktikant, som var medlem af en af de her stygge gule foreninger. Det var jeg først klar over lidt senere hen i forløbet. Og forsøgte jo lidt ihærdigt at presse lidt på, at hun skulle over i en ordentlig fagforening og ikke bare i en forening. Det kunne hun ikke helt forstå, fordi hun syntes jo, når man sådan sammenlignede de tilbud, der bliver givet, så er de på papiret i hvert fald ens. Desuden så er det sådan i de gule foreninger, der kan man få lov til at være kontingentfri i hele forløbet. Det vil sige ikke kun i skolen, men også når du er i praktik. Og selvom det kun er 95 kroner, så kan det godt være mange penge, hvis du ikke får jordens største løn. Ud over det, så havde du også, Joan, noget med, at I gerne vil, inden for staten, afskaffe løngruppe 1. Det synes jeg, I skulle tage at få gjort hurtigst muligt. Det snakkede vi om allerede i tidernes tågede morgen i det forrige århundrede, da jeg var ansat i staten. Så det synes jeg da bestemt, I skulle til at få gjort noget ved. Så er vi jo så heldige, at Simon Tøgersen han er her i dag. Og nu ved jeg godt, vi ikke skal snakke overenskomst for de privatansatte nu, men jeg synes måske, det er på tide, at vi som funktionærgruppe, generelt i vores overenskomster, får magt,

som vi har agt, eller hvordan det nu er, det hedder. For øjeblikket sidder der i det private en formand, som er fra Dansk Metal, og så har vi 3F. Og det er sådan set den der indre gruppe, der udgør vores forhandlingsudvalg. Jeg kan godt forstå, at 3F er med, fordi det er en meget stor fagforening, men Metal? Altså, herregud, funktionærerne er altså et langt større antal efterhånden. Hvorfor er det, at vi skal sidde i periferien og fortælle, hvad de skal forhandle om? Og når forhandlingerne så endelig går i gang, så er det sgu en flok timelønnede, der forhandler for os. Ikke at der er så meget galt i det, men de har altså bare nogle andre udfordringer, end vi har. Så jeg synes, at det er ved at være på tide, at vi som funktionærgruppe bliver repræsenteret i det tætte forhandlingsudvalg. Det synes jeg måske nok, at vi skulle til at gøre noget ved. Sidst men ikke mindst bliver der snakket om fleksibilitet. Det benytter vi i stor stil som laboranter. Både i det private, men bestemt også i staten. I og med, at der hele tiden er nogle deadlines og sådan noget, og man er altid ekstremt fleksibel op til de her deadlines. Der arbejder man sgu mere end de 37 timer. At man så skal huske at få afspadseret, eller hvad det nu end hedder på diverse virksomheder, er jo selvfølgelig "ens eget problem" i citationstegn. Men at sige, at vi ikke er fleksible, det er i hvert fald løgn. Ja, det var vist det. Tak for det.

Lilja Laxbro, delegeret nr. 50: Kære Bestyrelse. Jeg vil gerne starte med at sige tusind tak for nogle rigtig gode beretninger og tak for det arbejde, I har lavet i den forgangne periode. Det som jeg kunne tænke mig at snakke noget om, det er laborantpraktikanterne blandt andet. Jeg synes, det er rigtig dejligt, at vi nu kan se, at der bliver sat fokus på, hvor mange laborantpraktikanter, der faktisk bliver søgt ind på skolerne i forhold til det, som kommer ud og skal ud i erhvervspraktik, eller ud i praktikken. Det bringer mig nemlig til at fortælle om, hvad det er, vi gør på Løven. LEO Pharma tager ud og besøger laborantskolerne, fortæller om, hvad det er, vi gør på LEO Pharma, fortæller om, hvad det er for nogle afdelinger, som de her praktikanter skal ud at være i. Derefter så bliver praktikanterne, de kommende praktikanter bliver jo så indbudt til et seminar ude på LEO Pharma, hvor vi viser dem de her afdelinger, og hvor de kan få lov til at stille en masse spørgsmål. Og så har jeg jo hænderne helt oppe over hovedet, når vi så modtager 289 ansøgninger. Og så får jeg dem hurtigt ned igen, når jeg kan sige, vi kun kan spise dem af med fem styks. Så det jeg egentlig efterspørger bestyrelsen, det er, kan vi få nogle redskaber i, hvordan kan vi presse de her ledere til egentlig at tage nogle flere praktikanter? Det andet ønske, som jeg egentlig har, det er efteruddannelse for vores kollegaer. Det vi hører og ser, det er, at vi har en meget, meget travl arbejdsdag. Og at når vi har nogle laboranter, som siger "Jeg vil egentlig gerne på det her kursus. Det er relevant i forhold til det arbejde, jeg laver", så er de ikke noget økonomi til det. Men samtidig med så har vi altså en kompetenceudviklingsfond, som næsten bliver brugt op. Mange af de kurser, som vores laboranter søger på, bliver netop aflyst, og det er fordi, der ikke er nok, der søger på de her kurser. Så det kan godt være, Simon, at kompetenceudviklingsfonden er et rigtigt, rigtig godt redskab, men mange af de kurser, der bliver taget igennem kompetenceudviklingsfonden på det private område, er uddannelse, som ikke er relateret i forhold til det arbejde, som man normalt laver som laborant. Så hvordan er det lige, vi får de her laboranter til at uddanne sig? Er det at lave noget nytænkning? Er det at lave, ligesom Pharmakon, konferencer ude på virksomhederne, så det er virksomhedernes medarbejdere, der har det? Eller er det at bruge HK-afdelingerne mere aktivt, så det er der, de kommer ind, med det at de så er der i dagligdagen inde på HK-afdelingerne? Men med den hage på, som er, at man mister det sociale sammenhold, der er, fordi det er der, man også får skabt en masse netværk, når man laver overnatningsmuligheder. Og der kunne jeg egentlig godt tænke mig egentlig at bare stille det ud i forsamlingen og sige, hvordan sikrer vi, at vores medlemmer i fremtiden også får noget efteruddannelse? Den sidste det var Rie, der tænkte den der kalender, hvordan kan vi gøre det? Og jeg tænkte, at vi kan få en app til en kalender, som vi kan downloade til vores kalender eller til vores telefoner, og så har vi alle vores ting deri. Tak.

Hans-Henrik Nielsen, delegeret nr. 36: Goddag jeg hedder Hans-Henrik, og så vil jeg bede jer om lige om lidt at skulle synge en sang. Men inden vi synger sangen, så vil jeg lige fortælle om, at der er altså nogen, der har det meget værre. Ryanair og så lige Letz Sushi. Letz Sushi har i et godt års tid været et hademål for

os i København. Der er 14 butikker i København. Ejet af en dame, hvis navn jeg slet ikke vil sige, men halvdelen af den er så ejet af Dyne-Larsens søn. Dyne-Larsen, nej, det er ikke fordi, man får for meget i løn i Jysk, men man får da lidt overenskomst. Når man er ansat i Letz Sushi, så er det sådan, så den første uge den er selvfølgelig gratis, fordi der skal man jo lære noget. Hvis det viser sig, at man bliver syg, så får man selvfølgelig ikke løn. Men man skal også selv skaffe afløseren, hvis man bliver syg. Det gælder også ferie. De prøvede også at snyde for feriepengene. Det fik de nogle tæsk for, fordi der findes en lov om, at man skal have feriepenge. Det er også sådan, så man får cirka 90 kroner i timen. Man får ingen pension. Og da der var en, der var så venlig at gøre opmærksom, at han kunne godt overveje, om man ikke kunne få en overenskomst. Der var 10, der var medlem af 3F på det tidspunkt. Så blev han losset ud. Og endelig inden han blev losset ud, så spurgte han, "Hvem er de andre?", og de røg så også ud. Og nu er jeg medlem af Enhedslisten, så vi står nede i Elmegade med jævne mellemrum sammen med 3F og deler sådan nogle løbesedler ud, hvor vi gør opmærksom på, at "Det er altså en lorteorganisation, lad være med at gå ned og køb de rå fisk dernede." Og det er rigtig, rigtig spændende, fordi der er rigtig mange unge mennesker, der siger, "Jamen, det kan da ikke være rigtigt? Sådan må man da ikke behandle folk, og vi har da mindsteløn i Danmark." Nej, det har vi faktisk ikke, vel? Vi har ikke mindsteløn. Vi har kun en mindsteløn, hvis vi har en overenskomst. Og sådan kunne man på en eller anden måde blive ved med at fortælle om dårligdomme og det der Letz Sushi. Så lad være med at gå derind, hvis I møder det på jeres vej. I hvert fald ikke før de har fået en overenskomst. Og hvis der er nogen, der går og keder sig, så er det sidste torsdag i Elmegade, hver måned, vi står der. Og når vi står der, så synger vi også den her sang, ikke fordi jeg synger særlig godt, men jeg synger højt.

Herefter sang Hans-Henrik Nielsen, delegeret nr. 36, for sammen med de delegerede.

Herefter suspendede dirigenterne delegeretmødet for at give plads til: TEMA: FAGET UNDER FORANDRING.

TEMA: FAGET UNDER FORANDRING

Pia Møller Hansen, delegeret nr. 8: introducerede til Mini DL-F konference: Som har vi valgt at kalde den. Og den udspiller sig jo lidt af "Faget under forandring". Og jeg håber, I alle sammen har forstået konceptet. For jer, der ikke har prøvet det. Så I burde sådan set have to post-it. Én til arbejdsmiljø og én til enten uddannelse eller teknologi. Arbejdsmiljøforedraget foregår herinde. Og det vil I alle sammen have mulighed for at høre. Foredraget om uddannelse. "Laborant cand. alt., cand. du nok?" foregår i kælderen ovre under receptionen. Og der er det Camilla, som står ned bagi og vinker, der er værtinde der. Og det andet foredrag, teknologi, som også er under receptionen i kældrene, det er Dorte fra PGU, der også står og vinker dernede. Og herinde i kongressalen der er det Susanne Leest, der vil være værtinde. Så de vil byde velkommen og styre showet med hård hånd. Jeg håber, at I får rigtig god fornøjelse.

Beretningsdebat (fortsat)

Tina Kunz, delegeret nr. 110: Det er længe siden, jeg har stået heroppe, så hvis jeg står og ryster, så ved I hvorfor. Jeg vil egentlig bare lige sig tak for beretningerne. Både de skriftlige og de mundtlige. Tak til brancheklubberne. Jeg synes, det var et rigtig godt initiativ, at I bad brancheklubberne om at skrive en beretning. Også sådan for at finde ud af, hvad I andre laver rundt omkring. Så skal der lyde tak til sekretariatet. Fordi det er jo et kæmpe arbejde, det I har lavet. Og bestyrelsen laver også et kæmpe stykke arbejde. Og projektgrupperne. Men det kunne ikke lade sig gøre uden sekretariatet at lave en dag som i dag. Og jeg er faktisk rigtig glad for, at I er her, fordi jeg synes, det må være tilfredsstillende at se sådan en dag blive ført ud i livet, når man har været i gang, ja, det er jo nærmest tre år med at planlægge. Så vil jeg

lige nævne i forhold til LABORANTEN. I siger, I bruger den som reklame for at få nye medlemmer. Det er udmærket, men man kan jo læse den på nettet, selvom man ikke er medlem. Så spørgsmålet er, om vi skal have lukket den igen på nettet, så vi kan få medlemmerne længere ind. Så en kommentar omkring økonomi. Fordi nu snakkede Peder om, at vi var meget pressede sammen her. Og han snakkede fire år, måske. Det synes jeg til gengæld ikke, vi skal, fordi fire år det er længe at binde sig for en bestyrelse. Måske man skulle overveje næste gang, at vi skal bo to på værelserne, uden at modtage gaver, fordi gaver er også dyre. Det er en tradition at have gæster med. De sidder dernede. Det synes jeg er en rigtig god idé, men måske har man for meget repræsenteret i de forskellige- Nu tænker jeg på for eksempel HK Privat, der er fem mennesker fra HK Privat, og det er jo hyggeligt, men måske vi kunne nøjes med en eller to. Jeg ved godt, det er en tradition, men det kunne godt være, man skulle overveje, at der måske ikke skulle så mange gæster med. Jeg vil hellere have nogle flere delegerede. Det var vist det. Ja, det er jo femten procent. Det er femten procent af dem, der er i salen, de er ikke delegerede. Det er bare sådan lige, at jeg kan få den med. Men tak.

Replikker

Henriette Lerche, delegeret nr. 6: Jeg skal primært lige replicere om det, der er blevet rejst om arbejdsmiljøspørgsmål. Og den første det er så til Joan Lykkeaa, hvor du nævner det med de erhvervsskadede laboranter. Det var sådan, at på sidste delegeretmøde der fik vi pålagt, at vi skulle undersøge, hvordan omfanget var, og hvordan vi kunne hjælpe dem videre. Eller om de var kommet videre og hvordan. Vi har forsøgt at annoncere i LABORANTEN og få nogen til at henvende sig til os. Vi kan ikke trække tallene af statistikker, så vi har faktisk et problem med at finde dem. Men da vi meget gerne vil arbejde videre med det her, hvis der er nogen af jer, der har nogle idéer til, hvordan filan vi finder dem, så må I meget gerne henvende jer til mig eller til bestyrelsen, fordi vi synes faktisk, det er ærgerligt, at vi ikke kunne komme videre med den sag. Så anden ting, det er til Peder Blom, der var inde på det med samarbejdet mellem tillidsrepræsentanter og arbejdsmiljørepræsentanter og fortalte om, hvordan de gør på hans arbejdsplads. Og det lyder rigtig dejligt. Det er da dejligt at høre, at det kan lade sig gøre. Og vi overvejer, eller tænker på, at det må vi da kigge mere ind i. Vi må da se, hvordan gør man, og hvordan kan man gøre? Vi ville nok begynde at arbejde med det. Finde ud af, jamen hvad sker der rundt omkring på arbejdspladserne? Så igen, er de nogen af jer, der sidder derude med nogle gode erfaringer, må I meget gerne henvende jer. Igen, til mig eller til bestyrelsen eller til PGA. Fordi så kan vi får belyst det her og se, jamen kan vi ikke komme med nogle gode råd eller nogle vejledninger? Eller en værktøjskasse på en eller anden måde i hvert fald. Tak for det.

Helle Vendelbo Jensen, delegeret nr. 2: Nu skal jeg lige have mine briller på. Der var flere af jer, der spurgte omkring eller kommenterede omkring organiseringsprocenten. Det var Bertha, og det var Tenna og Rie, og Dorthe Brix gjorde det også. Det er sådan, at de 70 procent det stammer fra nogle tal fra Danmarks Statistik, som er fra 2012, sammenholdt med vores medlemstal. Og de tal fra Danmarks Statistik, det er jo så dem, som er registrerede som værende laboranter. Der kan jo altså godt være noget, det håber vi da, noget unøjagtighed i det. Så organiseringsprocenten er måske 92, hvem ved? Det kan vi jo sige den er. Ej, ikke noget pjat. Men der kan være noget usikkerhed der, så den kan sagtens vise sig at være højere end de 70 procent. Det håber jeg beroliger jer en anelse. Joan, vores fag under pres, snakkede du om. Det her projekt, som vi har arbejdet med i nogle år, "Faget under forandring", skal jo på en eller anden måde være med til at belyse, hvad det er, laboranter kan. Og det er jo ikke færdigt endnu. Og der vil også blive arbejdet videre med det. Og på en eller anden måde skal vi jo have det udbredt. Også til arbejdspladserne. Og også til lederne. Det kan blive et vigtig redskab i det her, tror vi på. Jeg synes, det er et stykke skrift, som kan bruges til rigtig mange ting, i forhold til at lave en kompetenceprofil for laboranterne på en arbejdsplads og skrive, hvad det er for nogle jobfunktioner, de kan opfylde. Måske ad den vej kan man få mere belyst, jamen det er også laborantarbejde alle de her forskellige profiler. Men det er et hårdt arbejde. Og vi skal

have ledelsen i tale, og det er ikke altid lige nemt. Så snakkede du omkring løngruppe 7. Jeg tror, er det to år siden, den kom ind i overenskomsten? Det kan jeg ikke lige huske. Og mig bekendt er det meget svært på det offentlige område at få folk indplaceret i den løngruppe 7. Jeg har også forsøgt lidt på DTU, hvor jeg er til daglig. Og de er ikke meget for at tage hul på den. Det er en særskilt stilling. Man skal forhandle helt fra bunden med en startløn, og man kommer ind i nogle cheflønsproblematikker. I hvert fald lokalt ude ved mig. Men vi skal have den i brug. Vi har ikke super mange laboranter i løngruppe 6, men der er rigtig mange, der er berettiget til det. At være i løngruppe 6. Til jer, der ikke ved, hvad løngruppe 6 er, det er sådan, at i Staten har man nogle løngrupper, og løngruppe 6 er så den højeste, hvor der står beskrevet, hvad man skal kunne for at være i den løngruppe. Det jeg synes, jeg kan se, når man kigger på lønningerne og statistikkerne over, hvor mange der er i de enkelte, det er, at der er rigtig mange i løngruppe 5 og 6, som har nogle meget høje tillæg ved siden af. Og det tror jeg handler om, at arbejdsgiverene er utrolig bange for at indplacere i de højere løngrupper. Og det skal vi være bedre til at fortælle dem. Men det er super svært, hvordan vi gør det helt centralt fra Dansk Laborant-Forening. Ja, det er hårdt arbejde for tillidsrepræsentanten. Men jeg tror igen måske "Faget under forandring" kan være en god hjælp i den forbindelse. Så var der noget omkring løngruppe 1, hvorvidt den skulle fjernes. Det er jo i hvert fald et overenskomstspørgsmål. Og det kan også godt være, vi trænger til at kigge på de der løngrupper og formuleringer. Og vi prøver jo også jævnlige på det. Nogle gange får vi held til at få nogle ting ind, nogle ændringer. I den her omgang var det et no go. Vi havde et ønske om at få fjernet noget om, at man skal have længerevarende erfaring, når man er i en meget lav løngruppe. Det giver simpelthen ikke mening, fordi nyuddannede bliver indplaceret der. Det kunne de overhovedet ikke overskue en konsekvens af. Det er det, vi bliver mødt med. At fjerne løngruppe 1. Jeg kan ikke lige nu gennemskue, hvad der vil ske ved det. Det kan godt være, at det er det, vi skal arbejde for. Og det skal jo i så fald være et forslag til de næste overenskomstforhandlinger, som vi så må diskutere igennem. Der var også noget, Dorthe Brix nævnte omkring løngruppe 1, at der er så mange, der ikke er uddannet laboranter, og de så ikke er medlem af DL-F. Og det kunne også forklare noget af den lave organiseringsprocent. Det kunne godt være et godt bud. Ulla, du snakkede om Arbejdstilsynet. Ja, det er godt nok sørgeligt. Der var engang, hvor man tænkte, "Arbejdstilsynet de kommer! Og de siger, det her det er bare ikke i orden!" Nu, der siger de, "Nej, det kan da godt være, I kan gøre lidt ved det, men kan I ikke lige selv finde ud af noget? Eller hvad synes I selv?" Og det er bare ikke godt nok. Og Arbejdstilsynet er jo en statslig virksomhed, og jeg tænker, at vi har jo på andre områder, i forbindelse med alt det her omkring fødevareskandalerne, haft et rigtig godt samarbejde med sektoren også i den snak. Så jeg tror i virkeligheden, vi skal bruge vores HK Stat sektors stemme også i den her forbindelse og sige, der er nogle ting, der bare ikke fungerer. For det er jo ikke kun sådan på de rene laborantområder, der er problemer med Arbejdstilsynet. Nu siger jeg, "de tørre områder," det er HK Kontor for eksempel, ik'. De tørre områder. Nogen ved, hvad jeg mener. Man kan arbejde i nogle tørre bygninger eller nogle våde bygninger. Og i de våde der arbejder man med kemi og i de tørre, der gør man ikke. Jeg håber, det giver mening. Men tror, at vi kan få noget godt udbytte af at arbejde sammen med sektoren omkring det her og få noget større pres på. Også omkring psykisk arbejdsmiljø. Helt sikkert. Rie, du havde et forslag til, at vi i forbindelse med de her miljøteknologer, som vi havde besvær med at få hegnet ind. Rigtig god idé med at kontakte miljøteknikerne, fordi det er sikkert der, de kommer ud. Og så, at vi kan etablere noget kontakt ad den vej. Det er også dem, der sidder måske og skal have en ny kollega, og så kunne det være en miljøteknolog, der kom ud. Så rigtig god idé. Tak for det. Vi har også et miljønetværk. Om det lige præcis er noget, de vil kaste sig over, det må vi jo lige se, men den er i hvert fald taget til efterretning. Tak for ordet.

Susanne Bahne Hansen, delegeret nr. 1: Jeg skal forsøge at skabe et overblik over mine egne notater og alle de steder, hvor jeg har sat nogle kruseduller. Fordi der er mange af jer, der var inde på lidt af de samme ting undervejs. Allerførst tusind tak for de roser, der er kommet til bestyrelsen. Tak for roserne i forhold til delegeretmaterialet. I al beskedenhed synes jeg faktisk også, det var rimelig genialt, da vi fandt ud af, at det var en god måde at gøre det på. Vi har i øvrigt også i den sammenhæng overvejet, for jer der sådan er

garvede i HK kongresregi, at sende et eksemplar af det til HK Danmark og fortælle dem, at sådan kan man også fremstille materialer på. Fordi det var sådan set bare nogle A3-papirer, der er blevet bukket over og gik fra hinanden, inden jeg nåede at komme til kongressen i hvert fald. Jeg vil starte med sige, i forhold til det her med lønstatistikken, der er flere af jer, der har kommenteret på den i forhold til, om den ligger på hjemmesiden, og den ligger åben for alle. Det vil vi gå hjem og få undersøgt de muligheder, der er for at få lønstatistikken, så at sige, låst inde på hjemmesiden, sådan så man skal bruge sit mitHK-login, når man kommer helt ind til og vil se statistik. I den sammenhæng kan vi sige, at vi kan godt have den åben, sådan så ikke-medlemmer og arbejdsgivere kan se den, men lige så snart de tænker, "Nu åbner dokumentet sig og åbenbarer sig for mine øjne", så er det lidt ligesom stoffer, ik'. Altså. Så får de et lille snif, men så er der lukket. Den med stofferne kommer jeg tilbage til om lidt.

Til Bertha. Du spørger meget konkret om navngivning af og betegnelserne, om det har heddet projektgrupper nu eller udvalg, om det har gjort nogen forskel i forhold til at få folk til at være aktive i vores projektgrupper. Og det korte svar er nej. Så det vil sige at skifte navn til projektgrupper har i hvert fald ikke gjort, at vi har set en lang kø ude foran Forbundshuset på grund af det.

Rie, du spørger, hvordan DL-F kan hjælpe med at få en højere organiseringsprocent. Og vi vil rigtig gerne kigge på at udvikle nogle redskaber målrettet til DL-F området og til tillidsrepræsentanterne, I som TR kan bruge ude på de lokale arbejdspladser. Fordi det er jer, der står i første linje i forhold til at få de her, både studerende, praktikanterne og jeres ny kollegaer organiseret og meldt ind. Så det ser vi rigtig gerne på. Og en lille tanke kunne være, at det kunne for eksempel være, at det TR-netværk kunne blive sat til at hjælpe også ad den vej. Og så er det jo også sådan, at DL-F tager sig jo, så at sige, af første step med vores skolebesøg, som er minimum både første og tredje semester. Så forhåbentlig har vi fået dem meldt ind, inden de kommer ud til jer. Og det ved jeg også, der er mange af jer, der går at siger, at det, at vi er ude på skolerne, betyder, at det i hvert fald er langt de fleste, der er medlem af DL-F, når I møder dem. Så efterlyser du også, at DL-F bruger brancheklubberne lokalt til flere opgaver. Og det er sådan, at vi til efteråret holder vores næste brancheklubtræf. Og nu kan I jo lukke ørerne eller høre meget efter, afhængig af om I vil have det som overraskelse til brancheklubberne. Vi har faktisk diskuteret det her med, at vi skal bruge dagen i vores brancheklubtræf til at diskutere videndeling, og hvordan vi kan gøre større brug af hinanden, brancheklubberne imellem og DL-F. Så den er bestemt noteret, og den arbejder vi meget gerne videre med. Jeg tror ikke, jeg kan svare på det med Sydvestskolen, når de går fra 21 til 14, hvordan uddannelsesmiljøet er dernede. Jeg kan i hvert fald sige så meget, at vi holder godt øje med den skole, og vi afventer situationen, fordi sagen er på skolen, at de rent faktisk er i gang med at virksomhedsoverdrage til en anden skole også. Så det er en smule kompliceret. Men vi følger den i hvert fald tæt. Men jeg kan desværre ikke svare på studiemiljøet. Ja. Rie, du spørger også ind til kurser. Og det er jo sådan en problematik, som vi kender så godt til, at vi jo har lavet en udtalelse. Lige præcis omkring det her med kompetenceudvikling, og der skal være kurser, og der skal være et større samarbejde skolerne imellem, sådan så de, for det første, har nogle kursustilbud. Det er bestemt ikke særlig mange af skolerne, der har kursustilbud i dag. Og det er simpelthen for ringe. Så har vi også en links-pjece, hvis det sådan er af lidt mere sådan oplysningskarakter. Så har vi en pjece, som også ligger nede hos uddannelsesfolkene, hvor vi sådan har forsøgt i hvert fald at putte nogle af de muligheder, der er for kursustilbud, ind. Og endelig så vil jeg også reklamere for den HK-kursusdatabase, der ligger, som man logger på med sit mitHK-login, og så kan man komme ind og søge på kurser derinde også. I 2014 havde vi sådan for første gang i længere tid et møde for vores lokale uddannelsesudvalgs repræsentanter, og det vil være oplagt at bruge de repræsentanter til at tage diskussionen omkring at sige, jamen altså, når I sidder derude på skolerne, så sig nu til de skoler, at det der med at få oprettet nogle kurser lokalt, det er pokkers vigtigt. Og den skal vi have startet med at få taget diskussionen med de uddannelsesfolk og klæde dem på. Og de har rent faktisk selv sagt det til os, at de vil rigtig gerne have nogle budskaber med fra DL-F, når vi holder de her møder.

Så det gør vi også meget gerne. Peder. Ja, altså egentlig så vil jeg bare sige til dig og Christian, at jeg håber, I får en rigtig hyggelig aften. Og nat. Sammen. Jeg ved ikke, Christian, du snakkede noget om køjesenge og sagde til mig ude på gange, at du var lidt skuffet over, at det ikke var en dobbeltseng. Men det kan man jo

løse selv, hvis det er, at man vil ligge i den samme seng, tænker jeg.

Ja. Så er der jo flere af jer, der har nævnt både 50 procentsreglen og sagt et par ting omkring overenskomstforhandlingerne på det private område. Og Tenna du siger direkte, at 50 procentsreglen skal fjernes, eller i hvert fald skal den barberes. Jeg er meget enig. Pia Groth, du siger, at Simon Tøgersen skal med ind i forhandlingsudvalget på Industriens Funktionæroverenskomst, og jeg er også meget enig. Det er simpelthen ikke godt nok. Og jeg ved ikke, om, Simon, om vi bare skal aftale, at du ringer bare. Hvis du har brug for 130 laboranter, der skal komme og forklare, hvorfor det er, at du skal med ind i det forhandlingsudvalg.

Joan, du kom også ind på vores ene jobprofil, verdensborgerne, og selvfølgelig skal vi da have proppet det her med de udenlandske kollegaer ind. Og vi vil også meget gerne se på at få udarbejdet noget nyt engelsk materiale, for vi er godt klar over, at der er, så at sige, et black hole der. Vi har selv tilbudt to kurser i den her periode. Engelskkurser, teknisk engelsk. Fordi det jo også gælder os andre, så at sige, der skal blive internationale. Og rigtig mange arbejdspladser har engelsk som koncernsprog eller rigtig mange udenlandske kollegaer.

Til Ulla. Du nævner det her med, at de studerende ikke er klar over, at de skal til at betale for et kontingent, når de kommer ud i praktik. Jeg ved og kan bekræfte, at når der er skolebesøg på tredje semester, så får de hele forklaringen. De får at vide, hvad der er af kontingentgrupper, og hvad der sker, når de er færdiguddannede. Og alle de der beløb bliver rent faktisk præsenteret for dem. Om de så hører efter, er en anden sag.

Så er der Tina Kjeldal. I forhold til det her med indflydelse på overenskomsten. Og hvem der egentlig indsender overenskomstforslag. Der er mange jo niveauer for at arbejde med overenskomster. Og tillidsrepræsentant-netværk, som du nævner, er en af dem. Og som Simon også nævnte, så er der en TR-konference, eller TR-træf, her til maj, hvor Dansk Laborant-Forening bestemt også deltager. Fordi vi sidder med i forhandlingsudvalget på Industriens Funktionæroverenskomst, og derfor skal vi selvfølgelig være til stede der, hvor tillidsrepræsentanterne er. Og vi er meget enige i, at det her tættere samarbejde mellem HK og DL-F og tillidsrepræsentanterne, at det skal vi bestemt arbejde mere med og videre med i fremtiden. Og et TR-Netværk kunne også der koble forbindelserne lidt tættere. Vi vil rigtig gerne i hvert fald.

Pia Groth, du nævner lidt omkring kontingentgrupper, og vi sender sådan set, kan man sige, dit forslag eller din bemærkning eller din kommentar til, at der kan være en udfordring på økonomien eller et konkurrenceforvridende element der på økonomien i forhold til vores praktikanter. Så vi tager den med hjem til HK.

Lilja, du spørger ind til, hvordan vi kan få presset vores arbejdsgivere til at få taget nogle flere praktikanter. I bestyrelsen tror vi på, at det ofte er den gode historie, som gør, at man tager en praktikant. Og blandt andet har vi gjort det, når vi har uddelt praktikantprisen og praktikantvejlederprisen, at vi har skrevet en artikel til LABORANTEN. Og jeg ved, at der er laboranter, der har taget de artikler med ind til deres arbejdsgivere på miljøområdet og sagt, "Når de kan ovre på Horsens Vand, så kan vi også." Så vi tror rent faktisk, at sådan nogle historier også kan bruges. Og så har vi også en pjece, der fortæller nærmere omkring det at tage en praktikant. Den vil vi i hvert fald meget gerne sende ud til jer.

Tina Kunz, du siger, at LABORANTEN er frit på nettet. Måske skulle vi også kigge på, at den blev låst inde, så at sige. Det er så her, hvor jeg kommer tilbage til det med de hårde stoffer. Fordi det er i hvert fald mere bevidst, at man kan gå ind at læse LABORANTEN på nettet. Også for at give jer som medlemmer et tilbud for at kunne læse den to steder, så at sige. Og jeg ved rent faktisk, at der er tillidsrepræsentanter, som bruger muligheden for lige hurtigt at kunne gå ind at vise LABORANTEN, at den ligger her til uorganiserede kollegaer. Men vi tager også den med hjem og overvejer i bestyrelsen, om den også skal hegnes ind.

Så slutter jeg med det, som vi egentlig er her for, nemlig delegeretmøde. I forhold til det at have flere delegerede, så er det i hvert fald på nuværende tidspunkt ikke muligt for os, fordi vi har det højeste antal delegerede med, som vi må ifølge HK-reglerne. At der sidder en del gæster på de bagerste rækker, er jeg personligt glad for, fordi flere af dem, cirka halvdelen, er faktisk frivillige, der sidder i vores udvalg og projektgrupper og som bestemt har lige så meget at skulle have sagt heroppe fra og lige så meget på

hertet. Det har I jo set tidligere på dagen under de mundtlige beretninger. Der sidder også gæster, som kommer fra HK, de kommer fra HK-afdelingerne, hvor de blandt andet har med brancheklubberne at gøre. Og vi mener rent faktisk, at det giver rigtig god mening, at de gæster er til stede og kan tage alle vores debatter med hjem til deres brancheklubarbejde. Det var det. Tak.

Anne Marie H Kverneland, delegeret nr. 18: Ej, det er bare meget kort. Men det var faktisk, fordi det du sagde, Susanne, omkring kontingentet. Altså, når man har en praktikplads, og man får en praktikant, så er det et rigtig godt argument for, hvorfor de skal betale de der 95 kroner, imens de er ude i praktik, fordi når de er færdige med praktikken, så får de faktisk mulighed for at få et HK-kontingent eller HK Dagpenge, kalder de det. Og jeg kan ikke huske det præcise beløb, om det er 8.000 eller 5.000. Hvor meget er det?

Fra salen råbes: De får 83 procent af dagpengene. Det er 14.000.

Anne Marie H Kverneland, delegeret nr. 18: Hold da op, det er endnu værre. De får 83 procent af dagpengene, og det er altså 14.000, siger Jens. Så derfor er der et rigtig godt argument for, at de skal ofre de der 95 kroner. Og det tvivler jeg på, at de andre får. Så det er derfor. Men det tænkte jeg, at nu er du jo ikke tillidsrepræsentant, så du var måske ikke lige klar over det.

Afstemning om skriftlig og mundtlig beretning

Estrid Husen: Og næste punkt på dagsordenen det er det forslag til udtalelse, der ligger og har ligget i jeres materiale. Under debatten foreslog Ulla Morin at nedsætte et lille redigeringsudvalg for at gøre den lidt mere mundret. Og den har Joan Lykkaa og Ulla Morin så arbejdet med her i pausen.

Det første, Ulla og Joan foreslår os, det er, at vi udelader linje 12-14.

Det næste, Ulla og Joan foreslår, er i linje 19, at efter det første komma sætter punktum og starter med: "Det er vigtigt at løfte fra bunden."

Så kommer der yderligere "Men det er også vigtig, at dem med en..".

Og så bliver linje 21 slettet frem til "videregående uddannelse fortsat har en reel mulighed for at efteruddanne sig, uden at det koster kassen".

Og fortsætter med: "Ellers ender Dansk Laborant-forenings medlemmer med at blive blandt de veluddannede tabere".

Næste ændring er nede i linje 29, hvor linjen, hele den øverste linje bliver slettet og erstattet af: "Men selvom der er aftale om kompetencefonde".

Nede i linje 30 skal slettes: "Er Dansk Laborant-Forening vidne til.." og erstattes med: "Ved vi i stedet for, at vores medlemmer har...".

Jeg læser det op fra linje 29:

"Men selvom der er aftale om kompetencefonde, ved vi, at vores medlemmer har svært ved at få både tid og penge til kompetenceudvikling".

Så foreslår Ulla og Joan også, at vi sletter linje 37-40.

Og ligeledes foreslås det at slette linje 42-44.

Og så resten uændret.

Jeg skal høre, om der er nogen kommentarer og bemærkninger til det forslag, til det ændringsforslag til udtalelsen, bestyrelsens udtalelse? Det er ikke tilfældet. Har bestyrelsen en kommentar?

Susanne Bahne Hansen, delegeret nr. 1: Vi trækker det oprindelige forslag i forhold til det ændringsforslag, der er kommet.

Estrid Husen: Nu er det første gang, I skal benytte jeres røde stemmekort, som I har fået udleveret. Jeg skal se, hvor mange kan stemme for udtalelse og den samlede beretning Så jeg skal spørge, hvem om der er

nogen, der stemmer imod? Er der nogen, der har undladt at stemme? Det er der ikke. Tusind tak skal I have. Det er vedtaget.

Overrækkelse af Laborantprisen

Laborantprisen gik til Peder Blom.

Søndag 22. marts

Morgensang

Pia Møller Hansen, delegeret nr. 8: sagde godmorgen og "Godmorgen, lille land" blev sunget som fællessang.

4. Regnskab

Vibeke Ansbjerg: Jeg vil også lige sige godmorgen. Og tak for i går. Og nu går vi jo over til den mere alvorlige del. Så nu skal vi over til regnskabet, og jeg vil overlade ordet til Jens Klingenberg Rasmussen, som vil gennemgå regnskabet.

Jens Klingenberg Ramussen, faglig sekretær: Jeg vil bare fortælle ganske kort om regnskabet. Jeg synes, det ser godt ud, når vi kan se, vi bruger mellem 90 og 100 procent af vores budget. Så går vi i den rigtige retning. Jeg er sikker på, I har mærket, at der sker rigtig mange ting, og den nu siddende bestyrelse har sat rigtig mange ting i værk, og vi har fået lavet rigtig mange ting for pengene. Hvis man ser på '12-regnskabet, så kan man se, at den store klods der var det, vi kalder faglig udvikling. Det hed det dengang i det daværende HK regnskabs overskrifter. Inde i det var også bladet. Og bladet udgjorde en væsentlig del af den del af det. I '13 kan man se, der har vi skiftet regnskabsmodel. Der bliver det sådan mere pindet ud i nogle overskrifter. Og igen, jeg skal sige, det er jo så HK Danmarks samlede overskriftsbudgetmodel, som vi skal forsøge at få vores lille budget til at hænge ind i, og det gør vi så efter bedste evne. Man kan se, at vi stadigvæk bruger en god del af vores midler på vores blad. Vi hensætter hvert år penge til, at vi kan sidde her. Det kan I se, at det er det, der står i parentes under budgettet, for det ligger oppe i det, der hedder "medlemsdemokratiet". Det er bare vist med en parentes hernede. Og ovre i regnskabet så bruger vi dem selvfølgelig. Vi laver overskudshenlæggelse. Det samme gælder i '14. Der er det begyndt at slå lidt igennem, at vi er nede på 11 numre på LABORANTEN. Det er faktisk også her, det slår igennem, at vi har fået lavet ligesom en Lean-model på, hvordan LABORANTEN kører. Og den gode Gorm Grove er bestemt også medvirkende til, at det kører rigtig glidende. Og den siddende redaktør, Karen, har gjort et stort arbejde for, at det kan køre. Så vi sparer lidt penge på regnskabet, på vores blad der, kan I se. Det går så bare til medlemsaktiviteter i øvrigt. Vi bruger vel omkring 10 procent maks. på drift, og resten ryger direkte ud til medlemmerne på en eller anden vis. I form af kurser, foredrag eller hvad det nu måtte være. Så kort kan det gøres. Jeg skal sige, at vi har jo fået kigget på regnskabet af Lene og Frank, som sidder herovre. Vi er også en del af regnskabet i HK Privat, som jo er blevet gennemset af kritiske revisorer. Og skulle der være nogen, der har lyst til at kigge mere i tallene, så har jeg en grøn mappe heroppe med samtlige regnskaber fra HK Privat med påtegning af de kritiske revisorer. Så hvis der er nogen, der har lyst til at kigge, så er det frit. Der er ikke noget, der er hemmeligt her. Så, det er regnskabet.

Frank Vestergaard Jensen, delegeret nr. 31: Ja, på sidste delegeretmøde da havde vi jo en lang og vedholdende debat om, hvorvidt vi skulle have kritiske revisorer eller ej her i landsforeningen. Og det endte med, at vi fik valgt nogle revisorer, og på Lene og mine egne vegne, skal jeg jo så hilse og sige, at vi har

kigget på regnskabet, men vi har altså ikke revideret det, fordi det er der nogle kritiske revisorer, der har gjort på sektorens vegne. Vi har gennemgået sådan overfladisk regnskabet og grunden til, at vi kun har gjort det overfladisk, det er jo, at efter vores delegeretmøde, da blev vores arbejdsparagraf ikke godkendt af HK Forbundet, og derfor valgte vi at sige, at så har vi ikke noget arbejdsgrundlag for at revidere regnskabet. Vi har kontrolleret, at de kritiske revisorer har gennemgået regnskabet, og de har i deres revisionsprotokollat godtgjort, at der ikke er fundet nogen uoverensstemmelser i det indeværende og reviderede regnskabsperioder. Vi skal også, Lene og jeg, anbefale, at I stemmer ja til at nedlægge revisionserhvervet i foreningen. Og der vil senere under vedtægtsændringer være stillet et forslag på, at vi fjerner valg af revisorer fremover. Men tak for tilliden og velbekomme med at pengene er brugt, skal jeg hilse at sige. Så, der er kun én ting. At godkende det. Tak for ordet.

Anette B. Mikkelsen, delegeret nr. 19: Ja, jeg synes, det var et rigtig flot regnskab, og jeg synes, det er dejligt, at pengene bliver brugt så godt, som de gør. Jeg har lige et spørgsmål til 2014. Der stod "arbejdsmiljø". Der var budgetteret med 25000, men der var brugt 123.000. Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvad det merforbrug gik på. Tak.

Tenna Skinnerup, delegeret nr. 120: Jeg har bare to små ting. I den skriftlige beretning og regnskabet på side 38, der er en tabel. "Afholdte arrangementer", "Medlemsarrangementer". Der er en kæmpe stigning i antallet af medlemsarrangementer i 2014, så vi snakkede egentlig bare om i Østjylland, hvad er et normalt niveau? Er det det, der er i '12 og '13, eller er det det, der er i '14? Og hvorfor er der sådan en stor stigning der? Og så på den næste side der står, at hvis ikke I når at bruge alle midlerne, så bliver de overført til fællespulje for de tværgående landsforeninger i HK Privat. Har det altid været sådan? Det var ikke lige noget, jeg vidste i hvert fald. Og hvordan bliver den her fællespulje så fordelt? Er det noget I så søger, eller er det de her fællesarrangementer, vi holder med SAMDATA og så videre, som så bliver dækket af den pulje? Det var det hele.

Hans-Henrik Nielsen, delegeret nr. 36: Det er 2013. Der var der ligesom 300.000 i overskud, hvad gik galt der? Kunne vi ikke nå at bruge pengene? Og hvor blev de så af? Og det er igen det der, ryger de så ind i sådan en fællespulje, eller er det sådan noget, vi ligger og gemmer i formandens baglomme? Nej, det ved jeg godt Susanne, det gør du ikke. Men det er da lidt ærgerligt med 300.000, man ikke har fået brugt i det der år. Og det har jeg det rigtig dårligt med. Man budgetterer med 380.000 til medlemsdemokrati, men man bruger kun 100. Ej, hvor ærgerligt. Er det fordi, vi ikke skal have så meget demokrati? Det synes jeg da er rigtig skidt. Der står her, at vi budgetterer med 380.000 til at lave medlemsdemokrati. Vi bruger kun 100. Det er sgu da skidt for demokratiet, at vi ikke bruger pengene til at lave medlemsdemokrati. Og så også det der fra 2013, da har vi ligesom ikke brugt alle midlerne. Hvor blev de af? Der mangler 300.000, som vi ikke har brugt i 2013. Hvor ligger de henne så? Tak.

Susanne Bahne Hansen, delegeret nr. 1: Ja, altså først og fremmest, så har jeg været rigtig glad for som formand, at Jens han er en rigtig god regnemand at have. På alle bestyrelsesmøder har vi gennemgået regnskab til dato. Fordi jeg er sådan lidt mere, at på bundlinjen skal der bare gerne stå et rundt nul, når vi er færdige med året. Så Jens vil komme og svare på de lidt mere tekniske forhold i forhold til budgetposter og så videre. Men jeg prøver lige at tage lidt af det mere politiske spørgsmål fra jeres side. I forhold til den stigning, der var i medlemsarrangementer, Tenna, så er det sådan set fordi, vi har holdt ret mange webinars i fællesskab med de andre tværgående landsforeninger i 2014. Og dem har vi selvfølgelig medregnet som et nummer, et afholdt arrangement. Det er jo væsentligt billigere at lave sådan nogle webinars, så det er ikke fordi, vi lige pludselig har brugt ekstraordinære mange midler på de her arrangementer, men de fylder bare mere. De er mere voluminøse, så at sige, fordi at vi ofte har kørt to webinars på samme dag, og så vokser antallet af samlede medlemsarrangementer meget hurtigt. I forhold til den her fællespulje, så har det tidligere været sådan, vil jeg sige, til 2014 med, at der havde vi en fælle pulje, hvor at de midler vi ikke

brugte fra de enkelte tværgående landsforeninger, de røg tilbage. Hvor vi så kunne søge som tværgående landsforening i den her pulje. Og så i samarbejde med HK Privat sektor satte vi os ned og så på, om ansøgningen var ok, og hvor mange midler kunne man få og så videre? Det er ikke noget, Dansk Laborantforening har benyttet sig af, vil jeg gerne sige. Så de 300.000 kroner røg tilbage, Hans, de røg tilbage i den her fællespulje i 2013 og er gået til, kan man sige, nogle gode og innovative aktiviteter i nogle af vores søsterlandsforeninger. Og jeg vil sige, i hvert fald på bestyrelsens vegne, vi skal gøre vores bedste, at det ikke sker igen, at vi ikke bruger alle pengene. Ja, så kan jeg sige, i forhold til fællespuljen fremadrettet, der kommer lidt små ændringer. Det bliver måske lige teknisk. Men det er sådan, at HK Privat har sagt, at fra 2015, at der vil budgettet og budgetlægningen stadigvæk være det samme, men de, så og sige, dækker både over- og underskud. Så det vil sige, hvis vi, mod vores vilje, ikke får brugt alle pengene, så vil de ryge tilbage til HK Privat budgettet. Men det vil stadigvæk være sådan, at vi som tværgående landsforeninger vil kunne søge til HK Privat om lidt større projekter. Så hvis vi året efter finder ud af, at nu skal vi have lavet et eller andet rigtig smart, så vil der stadigvæk være lidt buffer, fordi vi er placeret i HK Privat. Det tror jeg var det. Jeg håber, Jens, du tager resten. Alt det med tallene.

Jens Klingenberg Ramussen, faglig sekretær: Det er lidt træls, at vi ikke bruger alle 380.000 til medlemsdemokratiet. For det første, så er det en overskrift, som HK har valgt for os. Vi vælger så at putte nogle ting ind der. Det vi har prøvet at skitsere med parenteser, det er, at henlæggelsen tages fra det beløb. Så vi vil altid have et pænt stort beløb, vi kalder "medlemsdemokratiet". Netop det ligger i her. Fordi det er en del af delegeretmøde opsætningen. Sådan er det også i '14, kan du se. Der er også de 200.000. De skal også trækkes ud af medlemsdemokratiets 300.000, fordi det er henlæggelse. Det er ikke fordi, vi ikke vil demokratiet. Bestemt ikke. Det, som Susanne siger, med fællespuljer i HK Privat, det er jo ganske rigtig. Faktisk har vi haft en enkelt ansøgning inde og fik godkendt vores første robot-konference, fik vi faktisk dækket den vej igennem. Så hvis der overhovedet er noget, vi ligesom ser, her er noget nyskabende noget, som vi ikke har haft fantasi til at budgettere, så kan vi faktisk stadigvæk trække det derfra og lave en ansøgning ligesom de andre tværgående landsforeninger. Så får vi det forhåbentlig dækket. Så ved jeg ikke, om der var mere? Du fik svaret på det med antallet af kurser, Susanne? Jo, og så var der den med arbejdsmiljø. Ja, igen kan man sige, det ser meget lille ud, at vi kun har brugt 11.000 på arbejdsmiljø, men igen, det er en overskrift, som HK har valgt at have en overskrift, der hedder "arbejds miljø". Vores arbejdsmiljø-arbejde det ligger også nede i medlemskommunikation. De kurser, som vores arbejdsmiljøudvalg – Projektgruppe arbejdsmiljø – har lavet, de ligger dernede, og det er med stor succes. Og det koster selvfølgelig penge, men det, der står oppe under "arbejds miljø", det er faktisk projektgruppe arbejdsmiljø's driftsudgifter. Hvad har det kostet at holde møde? Så de har altså været meget billige i drift. Året efter, der har vi givet den gas og tænkt, nu skal vi kunne se, at det er deroppe, vores kurser ligger. Så det er rent, hvordan vi nu lige lægger den udgift. Den kunne også ligeså godt have ligget nede i "medlemsaktiviteter", hvis vi havde gjort som året før. Men vi var blevet opmærksomme på, at det så lidt mystisk ud, at der kun stod det der lille tal. Men i den kasse der ligger altså både driften af PGA og også de kurser, de har holdt. Jeg håber, det var svaret.

Vibeke Ansbjerg: Så skal jeg bede jer om at fatte jeres røde kort. Og så skal jeg se, hvem der kan stemme for regnskabet? Er der nogen, der stemmer imod? Det er vedtaget.

Praktisk info

Vibeke Ansbjerg: Vi tager lige en enkelt praktisk oplysning. Vi er 125 delegerede. Og der er stadigvæk fem syge. Siden i går er Birgit Svanholm kommet. Og Chris Søgaard West er også kommet.

5. Indkomne forslag

5.1. Vedtægtsændringer

Ændringsforslag 1

Vibeke Ansbjerg: Nu skal vi over til næste dagsordenspunkt. Vi starter med det allerførste ændringsforslag, nummer ét, som jo handler om at konsekvensrette vedtægterne sådan, så der kommer til at stå HK Danmark uden den slash, fordi det er en konsekvens af, at HK Danmark på deres kongres har vedtaget, at nu hedder man ikke mere HK/Danmark, nu hedder man HK mellemrum Danmark. Det er den ene ændring. Den anden ændring er, at der nogle steder i vedtægten er en trykfejl, fordi I hedder jo DL-F. Så det er konsekvensrettelser, vi nu er i gang med. Er der nogen, der ønsker ordet til det? Det er der ikke. Så er det vedtaget.

Ændringsforslag 9: Paragraf 7, stykke 4

Vibeke Ansbjerg: Så er der et ændringsforslag ni. Der er stillet af DL-F MidtVest, og det er også en af de der konsekvensrettelser med bindestreg, og jeg skal for god ordens skyld lige høre DL-F MidtVest, om I fastholder jeres forslag? Forslaget trækkes – så forslag ni udgår. Så skal jeg høre, hvem der kan stemme for, at vi laver de her konsekvensrettelser. Er der nogen, der stemmer imod? Det er vedtaget. Jeg skal for god ordens skyld sige, der er mange steder, det står det der i vedtægterne. Vi lover, at det bliver rettet.

Ændringsforslag 2: Paragraf 2

Vibeke Ansbjerg: Så kommer vi til forslag to, der er fra DL-F MidtVest. Og jeg vil høre, om der er nogen fra jer, der vil op og sige noget?

Tina Kjeldal, delegeret nr. 104: Vi havde en lang debat sådan omkring det i vores brancheklub, da vi snakkede om de her vedtægtsændringer. At vi synes måske, det der med, om DL-F de nu er med i, omkring overenskomster og ting og sager, det havde vi lidt svært ved at se i dagligdagen. Så derfor havde vi lidt sat den her på som lidt en, måske, opfordring til det og lidt en provokation, men også ligesom for at gøre opmærksom på, at vi mener, det er vigtigt, at vi ved det i dagligdagen, hvis det er, at DL-F de har medindflydelse på overenskomsterne. Men hvis vi ligesom kan være sikre på, at vi i fremtiden kan prøve at se, om det bliver mere synliggjort, at DL-F er med der, så tænker vi, at vi godt kan gå med til den her forkastelse, fordi at det jo ikke er værre, end at vi kan tage det op igen om tre år.

Vibeke Ansbjerg: Så skal jeg lige høre, for god ordens skyld, om der er nogen, der ønsker at opretholde forslaget? Det er ikke tilfældet. Så er det forslag trukket.

Ændringsforslag 3 og 4: Paragraf 3, stykke 1 og 2

Vibeke Ansbjerg: Så går vi rask videre til ændringsforslag nummer tre, som også er fra DL-F MidtVest, og der vil jeg sige, at vi skal både behandle nummer tre og nummer fire, plus I har fået et ændringsforslag omdelt her til morgen. "Ændringsforslag til vedtægtsforslag nummer tre fra bestyrelsen", hedder det. Der er et forslag tre, det er fra DL-F MidtVest. Og forslag fire det er fra DL-F Nordjylland. Jeg vil for god ordens skyld høre, om DL-F Nordjylland fastholder deres forslag, fordi den der parentes, den er inkorporeret i bestyrelsens forslag. Hvor sidder Nordjylland? Forslaget er trukket. Så det vil sige, vi to forslag tilbage. Så har vi et ændringsforslag fra DL-F MidtVest og ét fra bestyrelsen, så jeg skal høre, om der

er en fra DL-F MidtVest, der kommer op og siger noget?

Tina Kjeldal, delegeret nr. 104: Ja, men vi vil gerne have lov til at stadigvæk fastholde vores ændringsforslag, fordi vi synes, at det er vigtigt, at vi får bestyrelsen som den øverste del af strukturen, men også, at det er laborantbrancheklubber, som er den anden del af strukturen. Vi føler ikke, at vi har noget samarbejde som sådan med arbejdspladsklubber i vores område. Vi aner faktisk ikke engang, at de eksisterer. Det er måske igen et af de steder, hvor vi mangler noget sammenhold med HK og så DL-F. Så derfor synes vi ikke, at det skal sådan være en del af vores struktur. De folk, som er i arbejdspladsklubberne, de er jo velkomne til at deltage i brancheklubberne og derigennem få indflydelse, også på DL-F's arbejde, være inspirationskilde, som I nu skriver. Vi vil gerne fastholde det som værende laborantbrancheklubber, som er en del af det her struktur, fordi vi synes også, hvis ikke de der miljøteknikere, de professionsbachelorere, de ikke kan være medlem af en laborantbrancheklub, så synes vi, at vi har svært ved at se, at de er medlem af Dansk Laborant-Forening. Ikke fordi vi synes det, må gerne være her, det er ikke sådan at forstå at de ikke er velkommen. De må hellere end gerne være her. Men jeg synes stadigvæk, at titlen skal være en laborantbrancheklub, fordi det er Dansk Laborant-Forening. Det var det.

Vibeke Ansbjerg: Så skal jeg høre, hvem fra bestyrelsen, der ønsker at motivere deres forslag? Det gør Susanne Bahne Hansen.

Susanne Bahne Hansen, delegeret nr. 1: Her til morgen, der har I som sagt fået et ændringsforslag fra bestyrelsen, som så at sige forsøg på at gå DL-F MidtVest i møde, fordi vi diskuterede det i fredags i bestyrelsen og kunne godt se, at der var en rigtig god idé i at få skrevet bestyrelsen ind i vedtægterne. Derfor har vi, så at sige, tilføjet som en stykke tre, "Bestyrelsen" og den nederst. Vi har, så at sige, vendt pyramiden om i vores vedtægter, fordi vi mener, at det, der er tættest på medlemmerne, nemlig arbejdspladsklubberne, hvad enten det er rene laborantklubber eller HK-klubber ude på de pågældende arbejdspladser, det er der I har jeres hverdag, det er dét der er tættest på hjertet, så at sige. Derfor skal den også stå øverst. Derefter så følger brancheklubberne, som jo er de her lokale netværk, i forhold til HK-afdelingerne, som stadigvæk er tæt på jer, men ikke lige så tæt på jeres arbejdspladsklubber. Og så følger bestyrelsen som den sidste i leddet, som jo så er det skridt længere væk, men vi kan se en rigtig stor fornuft i det, som MidtVest siger, at de skal skrives ind i vedtægterne. I forhold til, om der skal stå laborantbrancheklub eller bare brancheklub, som der rent faktisk står i de oprindelige, så vil jeg meget henstille til de delegerede om at huske på, at der er altså andre end laboranter i vores brancheklubber. Og så kan det være, at vi i år 2018 skal diskutere nyt navn for Dansk Laborant-Forening, men her i dag der er det altså brancheklubberne, vi skal diskutere, og bestyrelsen synes det vil være et rigtigt ærgerligt signal at sende til vores miljøteknikere, vores miljøteknologer især, som vi er i gang med at få ind i denne her forening som en ny gruppe, som nye medlemmer. At vi så ude lokalt navngiver vores brancheklubber som laborant. Der sidder ikke nogen miljøteknikere eller miljøteknologer herinde i salen i dag, men det er rent faktisk en af de ting vi hører fra miljøteknikerne. At de har svært ved at identificere sig med navnet laborant. Og miljøteknologerne har ikke engang en laborantuddannelse med sig, som miljøteknikerne havde i gamle dage. Og dermed står formanden også og siger, at I er velkomne til at sende forslag om nyt navn til foreningen om tre år. Jeg vil meget gerne anbefale bestyrelsens forslag. Vi synes, det er en rigtig god idé, at bestyrelsen bliver skrevet ind i denne her vedtægt. Men at vi vender pyramiden sådan så det, der er tættest på kommer øverst og vi fastholder, at brancheklubber hedder brancheklubber – også i fremtiden, fordi det signalerer, at vi kan rumme alle forskellige uddannelser, der findes i Dansk Laborant-Forening, også i fremtiden. Tak.

Vibeke Ansbjerg: Jeg skal høre, om det giver anledning til nogen, der ønsker ordet? Så skal vi i gang med afstemningen. Og det er sådan, at vi stemmer om bestyrelsens forslag først, fordi det er det mest

vidtgående. Men jeg vil for god ordens skyld gøre opmærksom på, at hvis bestyrelsens forslag bliver vedtaget, så falder forslaget fra MidtVest. Så jeg skal høre, hvem der kan stemme for bestyrelsens ændringsforslag? Og er der nogen, der stemmer imod? Forslaget er vedtaget – og DL-F MidtVest forslaget derfor forkastet.

Ændringsforslag 5: Paragraf 4, stykke 5

Vibeke Ansbjerg: Nu kommer vi til forslag fem. Der er også et ændringsforslag fra DL-F MidtVest, hvor de selv kommer op lige om lidt og siger noget om, går jeg ud fra. Er det dig igen, Tina? Men inden du kommer, vil jeg lige bare, så alle får fundet papirerne, der ligger også et ændringsforslag til jer fra bestyrelsen.

Tina Kjeldal, delegeret nr. 104: Ja, men det var jo igen den simple årsag til, at vi mener, at det, der er ansvaret for at få indkaldt til delegeretmøde, det må absolut ligge i Dansk Laborant-Forenings regi og i dette øjeblik der vil det være brancheklubberne, som vil være det primære for at sørge for det sammen med HK-afdelingerne ude i områderne. Tillidsrepræsentanterne synes vi ikke lige skal være en del af det arbejde, og det er sådan set lidt vores motivation for det.

Vibeke Ansbjerg: Så kommer Pia fra bestyrelsen og vil sige lidt om bestyrelsens forslag.

Pia Møller Hansen, delegeret nr. 8: Vores ændringsforslag til vedtægtsforslag fem, det er, at der står, stykke fem, der står "Indkaldelse til ordinært delegeretmøde sker med mindst tre måneders varsel gennem LABORANTEN har tilføjet "samt" i stedet for og slettet "tillidsrepræsentanter", ja.

Vibeke Ansbjerg: Så skal jeg spørge MidtVest, om de opretholder forslaget, eller om de kan føle sig dækket ind af bestyrelsen forslag. DL-F MidtVest trækker deres forslag. Så skal jeg for god ordens skyld høre, hvem der kan stemme for ændringsforslag nummer fem fra bestyrelsen? Er der nogen, der stemmer imod? Det er vedtaget.

Ændringsforslag 6: Paragraf 5, stykke 1

Vibeke Ansbjerg: Så kommer vi til forslag seks. Det tror jeg måske er lidt mere kompliceret end dem, vi nu har været igennem. Der ligger et forslag fra bestyrelsen.

Susanne Bahne Hansen, delegeret nr. 1: Nå, venner, så kommer vi til et af de vedtægtsændringsforslag, bestyrelsen har glædet sig rigtig meget til. Og særligt os der synes, det er super spændende det der med vedtægter, og jeg er en af dem. Når bestyrelsen har valgt at tage udfordringen op med en modernisering af vedtægterne om valg af delegerede, så skyldes det, at bestyrelsen ønsker at sætte vedtægter, der afspejler virkelighedens verden. Den paragraf, vi nu skal kaste os over, er ganske enkelt ude af takt med det geografiske branchelandkort. Det skyldes de seneste ti års sammenlægning af brancheklubber, så de følger HK-afdelingernes geografi. Det betyder større brancheklubber, og dermed så store brancheklubber, at ordlyden i det gældende vedtægter reelt ikke længere er i funktion, når beregningen af delegerede foretages. Den mindretalsbeskyttelse af de mindste brancheklubber, som den her paragraf er et forsvar af, den er for længst forsvundet med de mange sammenlægninger. Det ønsker bestyrelsen med dette forslag at gøre noget ved. At blive valgt som delegeret, det sker ude i jeres brancheklubber, og I sidder her hver især som repræsentant for jeres brancheklub med én stemme, i en landsforening som skal sikre, via vores vedtægter, at alle dele af landet er fornemt repræsenteret og med en chance for at blive hørt. Når bestyrelsen har valgt at tage udfordringen op med en modernisering om valget af delegerede, er det fordi, vi ønsker at sætte vedtægter, der fortsat har en indbygget mindretalsbeskyttelse i sig. Der er med andre ord ikke tale om, at vi vil gøre noget anderledes, end vedtægterne rent faktisk beskriver i dag. Vi vil bare

gerne gøre det på en måde, så teksten er i overensstemmelse med den virkelige verden. Mange af jer, der sidder her i salen er tillidsvalgte og mange af jer har masser af års forhandlingserfaring. Og debatten om den vedtægt kan egentlig godt sammenlignes som en lille forhandling mellem os 120 delegerede her i salen. Og en gang imellem så opnås det bedste resultat ved, at man giver lidt og til gengæld får lidt. DL-F får med en vedtagelse af dette forslag den modernisering af vedtægterne, der vil betyde, at vi igen gør det, der står, vi skal, nemlig mindretalsbeskytte de mindste brancheklubber. Bestyrelsen har brugt rigtig meget tid på den her øvelse, for det er ikke let at opstille i et Excel-ark, hvad et medlemsdemokrati er. Men vi er nået frem til vores forslag, som vi præsenterer her i dag. Vi er nået frem til et forslag, som en enig bestyrelse derfor indstiller til vedtagelse. Afslutningsvis, som Vibeke sagde, er der afleveret en seddel, der vil betyde, at vi tager en skriftlig afstemning om forslaget. God debat.

Vibeke Ansbjerg: Det kan godt være, at det kom som en overraskelse, for jeg tror nok, at jeg glemte at sige det med den skriftlige afstemning, men der er afleveret underskrifter, sådan så vi skal ud i en skriftlig afstemning. Så ved stemmeudvalget i al fald, at de skal i arbejde. Men vi skal ikke have en afstemning endnu, for jeg skal først lige høre, om der er nogen, der har noget, de godt lige vil sige til det her forslag? Det er delegeret nummer 87, Marianne Lauritzen fra Sjælland, der godt vil bede om ordet.

Marianne Lauritzen, delegeret nr. 87: Tak. Jeg har bare et enkelt spørgsmål. Der sidder 125 i dag og ifølge beregningen, så er der 120, både efter scenarie 1 og scenarie 2. Jeg tænker, hvor bliver de fem delegerede af?

Susanne Bahne Hansen, delegeret nr. 1: Nu skal jeg lige se her. Det bliver en lille smule akademisk fordi det er sådan et kæmpe regneark eller en kæmpe beregningsmodel, som det dybest set kun er Jeanna Olsen, fra sekretariatet, der er inde i, men det er sådan, at vi har på grund af vores medlemstal i 2014, da tallet blev gjort op, der havde vi ret til at vælge 120 delegerede ude i brancheklubberne ude i HK-afdelingerne. Derudover så er der skrevet ind, at bestyrelsen, det vil sige 10 personer, det er inklusiv 1. suppleanten, er fødte delegerede via vedtægterne. Og det samme er vores to revisorer. Så det vil sige 120 + 12, det er 132, så vi kunne maks. have været 132 i salen i dag. Grunden til, at vi er 125, det er på grund af afbud.

Peder Blom, delegeret nr. 64: Ja, altså jeg har jo også siddet og regnet på det her med mit lille regneark, og egentlig så ville mit ændringsforslag være, at vi skulle være et færre antal på 100, men det kunne jeg fornemme på stemningen, og det der blev sagt i går, at det stod jeg ret alene med, så det vil jeg undlade. Jeg vil så sige, at den der mindretalsbeskyttelse, der ligger i de nuværende regler, jamen den er vi så ude over, fordi nu er brancheklubberne blevet så store, så det ikke er nødvendigt med den der beskyttelse. Og jeg har i mit lille regneark igen siddet og kigget på, at som det er nu, så er der 64 medlemmer til at give én plads her. Og det er da sådan til at overse. Så jeg vil opfordre til, at man beholder den nuværende vedtægt, ja.

Bertha P B Mortensen, delegeret nr. 112: Jeg kigger også lidt på tal, og der tænker jeg, dem det går ud over, hvis vi skal sige sådan, det vil være Hovedstaden, så hvis de kan leve med, at deres delegeret antal går 10 procent ned, kan man sige. Jeg synes, der er en stor signalværdi i det. Det er små tal, der bliver ændret, men det har en stor effekt i signalværdi, synes jeg er vigtigt.

Pia Møller Hansen, delegeret nr. 8: Tak. Det er nemlig rigtigt, at det er DL-F Hovedstaden. Nu tager jeg lige den der anden kasket på, fordi jeg er også formand for DL-F Hovedstaden. Og jeg synes faktisk ikke, at der går noget af os for at skulle afgive seks stemmer. Og det synes jeg ikke, fordi jeg synes også, det handler lidt om mindretalsbeskyttelse stadigvæk, ik'. Og det handler også om at have noget demokrati. Så fordi at vi skal gøre det, det synes jeg godt, vi kan gøre. Der går ikke noget af os for at gøre det. Tak.

Vibeke Ansbjerg: Giver det anledning til yderligere kommentarer? Da vi nu skal over til skriftlig afstemning,

så skal jeg bede om, at der ikke er nogen, der forlader salen, før at stemmeudvalget har samlet stemmer ind, og jeg har sagt, at vi suspenderer. Jeg skal bede jer om at finde den bunke stemmesedler, I fik, og vi tager den stemmeseddel, der hedder A. Og vi gør det meget simpelt. Hvis man kan stemme for bestyrelsens forslag, skriver man ja, og hvis man stemmer imod, skriver man "nej". Og jeg skal bede stemmeudvalget om at være klar til at samle ind. Og jeg kan se, at formanden for stemmeudvalget står og er klar.

Optælling:

Der er 110, der har stemt for forslaget.

Og 13, der har stemt imod.

Og der var to blanke.

Så der er afgivet i alt 125 stemmer, så det er vedtaget.

Ændringsforslag 7: Paragraf 6, stykke 5

Vibeke Ansbjerg: Så haster vi videre til ændringsforslag nummer syv. Og der har I også fået omdelt et ændringsforslag til ændringsforslaget. Det er bestyrelsen, der har fremsendt begge forslag. Og det er Henriette Lerche (del.nr. 6) fra bestyrelsen, der vil motivere.

Henriette Lerche, delegeret nr. 6: Ændringsforslag handler jo om det, som Frank så smukt var inde på, det med de kritiske revisorer. Og vi bakker egentlig op om det, han siger, fordi man kan sige, det er egentlig bare en ekstra udgift og nogle ekstra personer, som egentlig ikke, hvad skal man sige, fungerer som kritiske revisorer, fordi vi har dem i HK Privat. Så vi vil gerne indstille til, at det her forslag det bliver vedtaget. Tak.

Vibeke Ansbjerg: For god ordens skyld skal jeg høre, om det er jeres ændringsforslag til ændringsforslaget? Henriette?

Henriette Lerche, delegeret nr. 6: Ja.

Vibeke Ansbjerg??: Er der nogen, der ønsker ordet til det her punkt? Jeg forstår det sådan, at I har trukket det oprindelige ændringsforslag, så vi kun stemmer om ændringsforslaget til ændringsforslaget? Ja. Så vi stemmer om det, der er uddelt her til morgen. Jeg skal høre, hvem kan stemme for det? Og er der nogen, der stemmer imod? Forslaget er vedtaget.

Ændringsforslag 8: Paragraf 6, stykke 6

Vibeke Ansbjerg: Så går vi til ændringsforslag nummer otte, der handler om paragraf 6, stykke 6. Og det er et ændringsforslag fra DL-F Nordjylland. Jeg skal høre, om der er nogen fra Nordjylland, der vil sige noget? Laila Egø Rossen, delegeret nr. 107 fra Nordjylland vil gerne sige noget.

Laila Egø Rossen, delegeret nr. 107: Dem, der kan huske sidste delegeret møde, der sad jeg faktisk også i bestyrelsen, og jeg blev lidt træt af at rejse til København. Jeg kan så se, at I har skrevet i jeres skriftlige beretning, at nu har I godt nok været to gange i Aarhus og én gang i Middelfart og én gang i Svendborg i sidste delegeretperiode, men der er sikkert ikke nogen af dem, der har været uden overnatning, er der det? Fordi alle de andre bestyrelsesmøder de foregår i København, og det er éndags-møder, og den ene jyd, der er tilbage, hun rejser og rejser og rejser, og I andre I tager et S-tog, og så er I der. Det er for ligesom at motivere og gøre klart, at det kunne måske også være rart at få lidt jyder ind i bestyrelsen, så vi afspejler hele DL-F, og at det ikke er de samme, der skal rejse langt hver gang. At I indstiller til forkastelse – men at I kan godt lide princippet, men I mener, at I efterlever det, så derfor så behøves det ikke at fremgå af vedtægterne. Omvendt så vil jeg så sige, at når I nu gør det alligevel, kan det så ikke stå i vedtægterne?

Joan Sonne Lykkeaa, delegeret nr.: 40: Jeg synes, vi skal støtte forslaget, fordi jeg er ikke tilhænger af, at noget er personafhængigt. Altså, nu har vi en bestyrelse, der synes, det er okay, men hvad nu hvis det pludselig ændrer sig? Jeg er enig med Laila i, at lad os da få det ind i vedtægterne, det sker der jo ikke noget ved. Og så er vi i hvert fald sikret, at det sker, for det der med praksis har det jo med at ændre sig. Så jeg vil støtte, at vi får det ind i vedtægterne.

Anne Marie H Kverneland, delegeret nr.: 18: Og så for at være på tværs, så vil jeg sige, at det synes jeg ikke, vi skal, fordi der er jo ingen, der har snakket om penge. At hvis der er otte, der skal rejse til Jylland tre gange, én der kun skal den anden vej. Altså, så synes jeg også, vi skal tænke over, hvad vi bruger pengene på. Men med de muligheder, der også er for teknologiske måder at holde møder på, så kunne det jo også være, at det er noget af det, bestyrelsen overvejer. Det ved vi jo ikke helt. Jeg synes ikke, at vi skal have det ind i vedtægterne, fordi så bliver man da virkelig styret af en eller anden millimeter-ting. Jeg synes, det skal være bestyrelsen selv, der finder ud af, hvordan de vil afholde møderne. Og så er jeg sikker på, at de, der er med i bestyrelsen også kan argumentere for, hvorfor de synes, at det ikke hver gang skal være i København, hvis det er det, der er tilfældet.

Helle Vendelbo Jensen, delegeret nr. 2: Ja, det er jo et rigtig godt forslag, det er der ikke nogen tvivl om, det synes vi også, men nu er der også nogen, der har sagt noget. Rie, du har også lige sagt noget af det, som jeg egentlig gerne ville sige. I 2012 der blev der faktisk vedtaget et almindeligt forslag om, at vi skulle gøre det her i praksis, at det skulle afspejle bestyrelsen, hvor vi holdt møder henne. Og det er jo også det, vi har gjort, som der også står i beretningen. Vi indstiller til forkastelse, fordi vi nødtigt vil være bundet af det i en vedtægt og fordi, at vi håber, at I som delegerede har tillid til, at bestyrelsen godt kan finde ud af at håndtere det her og sige, selvfølgelig er det ikke alle, der skal rejse til København altid, og det er heller ikke sådan, det ser ud. Det har I også kunnet se i beretningen. Vi har haft en meget stor udskiftning, og vi havde allerede med den første bestyrelse planlagt nogle møder i Jylland, som vi så droppede, fordi at der så ligesom ikke var andet end et medlem derovre. Så gav det ikke mening at fragte rigtig mange mennesker til Nordjylland. Så jeg håber sådan set, at I har tillid til, at vi kan finde ud af at gøre det her til foreningens bedste og til bestyrelsesmedlemmernes bedste. Selvfølgelig bliver der taget hensyn til det, og som Rie siger, der er nogle tekniske ting, vi måske kan gøre brug af, nogle video-møder og sådan nogle ting. Og det tager vi selvfølgelig også fat på. Den teknologi findes, og den findes også i HK.

Vibeke Ansbjerg: Giver det anledning til, at der er flere, der ønsker ordet? Det ser ikke ud til at være tilfældet. Så skal jeg lige for god ordens skyld, inden vi går til afstemning, gøre opmærksom på, at det, der står med fed paragraf 6, bestyrelse og revisor, som konsekvens af det, vi lige vedtog lige for et øjeblik siden. Der kommer kun under alle omstændigheder kun til at stå paragraf 6 bestyrelse. Så skal jeg høre, hvem kan stemme for DL-F Nordjyllands forslag? Og imod? Forslaget er forkastet.

Ændringsforslag 10: Paragraf 7, stykke 4

Vibeke Ansbjerg: Så vi går videre til forslag 10. Det er et ændringsforslag 10 til paragraf 7, stykke 4 stillet af DL-F MidtVest. Og ønsker I ordet?

Tina Kjeldal, delegeret nr. 104: Her der vil vi gerne ligesom gøre opmærksom på, igen, at det er vigtigt omkring at orientering til tillidsrepræsentanter, det er ikke alle tillidsrepræsentanter, der behøver at være laborant på en virksomhed, så vi tænker nok, at en kontoransat eller en IT-ansvarlig måske ikke er så interesseret i, hvad der foregår i Dansk Laborant-Forening, og derfor synes vi måske ikke, at det skal være den vej igennem, at vi informerer. Det er heller ikke, fordi jeg selv som tillidsrepræsentant føler, at jeg har fået så meget information den vej igennem, altså jeg får det mere igennem brancheklubberne, som jo er en

naturlig del af DL-F. Så derfor synes vi, at tillidsrepræsentanterne skal fjernes derfra.

Annelise Mikkelsen, delegeret nr. 4: Bestyrelsen vil meget gerne have lov at beholde tillidsrepræsentanterne i denne tekst, da vi gerne vil være forpligtede til, når vi finder, at det er nyttigt og mener, at det er formålstjenligt for os at underrette tillidsrepræsentanterne, vil vi gerne have den mulighed.

Vibeke Ansbjerg: Giver det anledning til yderligere? Det gør det ikke. Så går vi over til afstemningen. Jeg skal se, hvem der kan stemme for forslag- Ændringsforslag nummer 10? Og imod? Forslaget er forkastet.

Ændringsforslag 12: Paragraf 8

Vibeke Ansbjerg: Vi går videre til forslag 12. Det er et ændringsforslag fra MidtVest, der handler om paragraf otte. Tina, er det dig igen?

Tina Kjeldal, delegeret nr. 104: Ja, men det er igen et af de her forslag, vi har stillet sådan med henblik på, at vi jo ikke har set så meget omkring det der med DL-F og overenskomstforhandling som sådan, så vil jeg næsten sige, at ja, jeg har skrevet mange forkromede ord som forberedelse til det her i dag, men dem vil jeg gemme væk og så sige ligesom jeg gjorde til tidligere, at hvis det er, vi ser den der synlighed omkring DL-F og overenskomstarbejde inden for de næste tre år, jamen så kan vi godt leve med, at det står på den måde. Så tager vi den bare igen om tre år.

Vibeke Ansbjerg: Så betyder det, at forslaget er trukket?

Tina Kjeldal, delegeret nr. 104: Ja.

Vibeke Ansbjerg: Tak. Men Helle Vendelbo Jensen vil gerne lige sige noget alligevel.

Helle Vendelbo Jensen, delegeret nr. 2): Nej, fordi jeg vil egentlig bare gerne sige, at bestyrelsen vil meget gerne kvittere for det her forslag, selvom vi er indstillet til forkastelse. Nu ved jeg godt, at det er blevet trukket, men det har fået os til at tage en snak om at kigge indad og sige, "Er der noget, vi ikke gør godt nok?". Så det var det, jeg lige ville.

Ændringsforslag 13: Paragraf 10, stykke 2

Vibeke Ansbjerg: Så haster vi videre til forslag 13, som er en sproglig ændring, ordet "foregående" til "forudgående" er ændret. Jeg skal høre, om der er nogen fra DL-F Nordjylland, der ønsker at motivere det? Laila ryster på hovedet. Er der flere, der ønsker ordet? Så går vi til afstemning. Hvem kan stemme for? Og imod? Forslaget er vedtaget.

Ændringsforslag 15: Paragraf 12

Vibeke Ansbjerg: Så kunne den opmærksomme læser tro, at vi gik til 14, men det gør vi ikke, for 14 skal også vente på 15. Så vi går til forslag 15. Ændringsforslag 15 til paragraf 12 fra DL-F Nordjylland. Og så har I også, på jeres borde, fået omdelt et ændringsforslag til ændringsforslaget fra bestyrelsen. Medmindre Nordjylland protesterer, så har vi tilladt os at gå ud fra nederst, hvor der står "Konsekvensrettes samtidig til ny tre", det står der to gange i de to nederste afsnit, at det skal være henholdsvis til stykke fem og stykke syv. Kan Nordjylland tilslutte sig det, uden at vi behøver stemme om det? Tak. Laila vil du op og sige noget om forslaget? Vi starter lige med at tage det første.

Laila Egø Rossen, delegeret nr. 107): Bare ganske kort. Dagen i går viste, at der ikke rigtigt er nogen, der kan finde ud af at sige det der "Projektgruppe uddannelse" eller hvad de nu hedder alle sammen. Grunden til, at det skulle ændres til projektgrupper, det var jo fordi, at så skulle der være sådan nogle lidt åbne udvalg, så man skulle ikke binde sig for en treårig periode, og det kunne jeg så forstå på den mundtlige beretning i går, at det havde ikke været tilfældet, at folk sådan havde meldt sig ind og ud i flæng alligevel, så skal vi ikke bare gå tilbage til vores gode gamle udvalg? Vi gjorde os jo heller ikke den ulempe at slette selve overskriften på den her paragraf. Den hedder stadig "Udvalg", så skal vi ikke bare kalde det udvalg? Tak.

Pia Møller Hansen, delegeret nr. 8: Det er fordi, jeg lige skal huske at sige noget. Jeg skal huske at sige, at det der vi har proppet ind igen, det er, medlemmer af rådgivende råd og udvalg med tilknytning til DL-F har ret til at deltage i udvalgsmøder. Det skal I lige være opmærksomme på også er med. Og det er vores ændringsforslag. At i vores ændringsforslag har vi proppet det ind, jeg lige har sagt.

Anne Marie H Kverneland, delegeret nr. 18: Betyder det ikke, at hvis man for eksempel sidder i et uddannelsesudvalg på en skole, så har man faktisk nu med det forslag, bestyrelsen har med, så har man faktisk ret til at deltage i uddannelsesudvalgets møde? Det, der jo så er vigtigt, det er, at man ved, hvornår de møder er. Hvis man skal have en chance for at kunne være med. Nu snakker vi så meget om demokrati, så skal vi jo også sørge for, at det i hvert fald er tilgængelig viden for de der skoleudvalgsuddannelsesmedlemmer. Det er den ene ting. Det andet er, hvordan sikrer vi de der ad hoc-grupper? Nu har lønstatistik, for eksempel. Det er jo en ad hoc-gruppe, der nedsættes. Hvordan får vi det skrevet ind i vedtægterne eller hvad? Jeg synes, det var lidt svært at finde ud af, hvor de er. Fordi I snakker om netværk, og det er jo noget andet. Der, hvor man også har et åbenbart konkret opgave, er det vigtigt, at man også skriver det ind.

Vibeke Ansbjerg: Jeg går ikke ud fra, at det var et konkret forslag, Rie, sådan til vedtægterne? Ja. Det er også, så vi bare er enige om, at det var bare et hint til bestyrelsen. Og så er det Ulla Morin, der gerne vil sige noget.

Ulla Morin, delegeret nr. 73: For mig at se handler det fra bestyrelsen bare om, at det står der i forvejen, der står bare projektgrupper i det nuværende forslag, og det bliver så ændret til udvalgsmøder eller udvalg. Vi har allerede det der med, at man kan deltage i uddannelsesudvalget med råd og sådan nogle ting. Og så alt det der med ad hoc-grupper, Rie, som du lige er inde på. Vedtægterne forhindrer jo ikke, at man nedsætter alle de ad hoc-grupper, man vil. Der er ikke nogen begrænsninger, man kan nedsætte alle dem, man vil.

Anne Marie H Kverneland, delegeret nr. 18: Jeg prøver på at forklare det igen. Hvis det er svært med sådan nogle vedtægtsforslag. I det gamle forslag, der står der det, som jeg læste op før. Medlemmer af rådgivende råd i stykke 2. Det har DL-F Nordjylland taget ud, og det vil DL-F bestyrelsen ikke have. Vi vil gerne bibeholde det, fordi at netop, præcis, lokale uddannelsesudvalg, at de kan deltage i uddannelsesudvalgsmøder. Og hvornår de holder møder, det står faktisk altid bag i LABORANTEN. Så det er ikke nyt.

Vibeke Ansbjerg: Er der flere, der ønsker ordet? Så skiller vi den her afstemning lidt ad. Allerførst så stemmer vi om, hvorvidt det forslag fra Nordjylland, om deres ændringsforslag i forhold til, at projektgrupperne bliver omdøbt til "udvalg"? Så det er det allerførste, vi skal stemme om. Hvis I stemmer for det, så betyder det også samtidig, at vi konsekvensretter det i hele vedtægtssættet, så vi ikke skal stå og stemme om det. Hvem kan stemme for, at projektgrupperne omdøbes til udvalg? Er der nogen, der

stemmer imod? Det er enstemmigt vedtaget.

Vibeke Ansbjerg: Så har vi en anden ting, vi skal have stemt om. Det er om, hvorvidt vi skal opretholde det, der er i de nuværende vedtægter omkring medlemmer af rådgivende råd og udvalg med tilknytning til DL-F har ret til at deltage i uddannelsesudvalgenes møder, kommer det så til at hedde. Og det er bestyrelsens forslag, at den sætning skal blive stående. Jeg skal høre, om Nordjylland opretholder deres forslag? Det vil sige, at vi beholder den fulde tekst. Om vi kan stemme om det? Medmindre der er nogen, der ønsker at opretholde Nordjyllands? Det er der ikke. Det vil sige, at den tekst bliver stående. Så er der jo også, at den ændring, at "Udvalgene består af maks. syv medlemmer, bestyrelsen kan dog dispensere herfra". Det udgår. Det har både bestyrelsen og Nordjylland foreslået, at det udgår. Det er faktisk fordi, det står oppe i stykke 2 også. Så paragraf 12, stykke 3 udgår. Og så resten bliver konsekvensrettet. Så skal vi stemme om hele forslaget. Det betyder altså, at hele forslaget kommer til at lyde, at alle steder, hvor der står projektgrupper. Rie vil gerne bede om ordet.

Anne Marie H Kverneland, delegeret nr. 18: Jamen, det er bare lige en forståelsesting. Fordi i det stykke to, eller hvad hedder, der står syv medlemmer. Det vi tager ud, det er, at der står "maks. syv medlemmer".

Vibeke Ansbjerg: Nu stemmer vi for dette her forslag, som det ligger, og der kommer til at stå "udvalg" alle steder i stedet for projektgrupper, og stykke 3 udgår, og vi opretholder teksten fra det oprindelige forslag omkring udvalgsmedlemmer på skolerne og rådgivende råd. Jeg skal høre, hvem der kan stemme for det samlede forslag? Er der nogen, der stemmer imod? Forslaget er vedtaget. Det betyder så også, at forslag 14, er en konsekvensrettelse, der er rettet. Det har vi også klaret nu. Og forslag 11, som vi også hoppede over, for det handlede også om udvalgsmedlemmer.

Ændringsforslag 16: Paragraf 12, stykke 2 og 3

Vibeke Ansbjerg: Så går vi over til forslag 16, som nu er et ændringsforslag til det, vi lige har vedtaget, hvor ordet "maks.", som oprindeligt kom fra stykke 3, det er så ført op i stykke 2 i deres forslag. Og jeg skal høre, om DL-F ønsker at fastholde deres forslag om, at det skal være maks. syv medlemmer. Tina Kjeldal vil gerne sige noget.

Tina Kjeldal, delegeret nr. 104: Ja, men vi synes at det er vigtigt, at vi får det der "maks" der med, fordi at hvis der bare står udvalgsgruppe, at de består af syv medlemmer, så forudser vi, at det er rimelig mange gange, som bestyrelsen er nødt til at dispensere for det her. Og vi føler, at hver gang man dispenserer, så tilsidesætter man jo nogle af sine egne regler, så. At undlade dette, der kunne vi godt tænke os, at vi bibeholder, at der står "maks. syv". Man må jo også se på det, de udvalg vi har pt. er det jo ikke fordi, det vrimler med mennesker i. Det er ikke lige noget, der tegner i historien, at hver gang, der blev oprettet et udvalg, så er der 20 mennesker, der står i kø for at være med. Så det er nok at begrænse, hvor mange gange at man kan sige, at man skal dispensere for, at der er mere end syv. Det bliver nok nærmere at sige, der er nok tiere, at der er mindre end syv.

Susanne Bahne Hansen, delegeret nr. 1: Tina, du har jo ret i at det ikke er fordi, medlemmerne ligger i kø natten over for at komme ind i vores udvalg, men ikke desto mindre, så indstiller bestyrelsen jeres forslag til forkastelse, fordi vi netop allerede har skrevet ind, at vi kan dispensere. Og det betyder begge retninger, så det er både flere, og det er færre. Hvis nu vi kommer i den situation, det håber jeg, det håber jeg virkelig, at vi engang i fremtiden ser, at der er kamp om at komme ind og arbejde i de her udvalg, så synes bestyrelsen, at de ville være ærgerligt at skulle lukke porten over syv, hvis der står ottende medlem og som måske for første gang ønsker at være aktiv, at vi så må sige til vedkommende, "Det må du ikke, for det står i vores meget håndhævede vedtægter, at der maks. må være syv". Så jeg vil gerne bede forsamlingen

om at give os den elastik i vedtægterne. Bestyrelsen har styr på økonomien, så at sige, at vi styrer økonomien og vil selvfølgelig indtænke, hvor mange udvalgsmedlemmer kan der sidde, hvad har vi råd til, så at sige i forhold til vores økonomi. Og kan vi se i vores økonomi, at vi har råd til både otte eller ni eller ti, så er det det, vi gerne vil have lov til at få den fleksibilitet på. Tak.

Tina Kjeldal, delegeret nr. 104: Jeg vil gerne lige gøre opmærksom på, at vi har ikke valgt at fjerne, at bestyrelsen ikke må dispensere fra størrelsesantal, det er jo stadigvæk en del af teksten. Så derfor vil vi helst heller ikke se nogen ændring for, at der gerne må være 20 med, hvis det er det, den har lyst til. Så vi vil bare gerne have, at der skal dispenseres så få gange som muligt, så derfor har vi- Vil vi bibeholde, at det er maks syv medlemmer.

Vibeke Ansbjerg: Giver det anledning til yderligere? Det gør det ikke. Så går vi over til afstemning. Jeg skal høre, hvem kan stemme for? Og imod? Forslaget er forkastet.

Ændringsforslag 17: Paragraf 14, stykke 1

Vibeke Ansbjerg: Så går vi til forslag nummer 17, som også er en redaktionel ændring, hvor der tidligere har stået "stemmeflerhed". så jeg skal høre, om DL-F MidtVest vil sige noget om det? Så går vi over til afstemning. Hvem kan stemme for, at vi laver den ændring? Og imod? Det er vedtaget.

Ændringsforslag 18: Paragraf 14, stykke 2

Vibeke Ansbjerg: Så går vi til ændringsforslag nummer 18. Der har bestyrelsen et ændringsforslag nummer 18, at de konsekvensændringer i vedtægterne kan kun ske på et delegeretmøde og med HK Danmarks godkendelse. Og så har de en ny tilføjelse i stykke 3, landsforeningens ophævelse kan kun ske på et delegeretmøde eller efter HK Danmarks gældende love. Og så konsekvensrettelse. Det er bestyrelsens forslag, og så skal jeg lige gøre opmærksom på, at der også ligger et ændringsforslag fra DL-F MidtVest, som foreslår, at overskriften rettes, hvor nu der står "lovændringer og opløsning" står "vedtægtsændringer og opløsning".

Susanne Bahne Hansen, delegeret nr. 1: Ja. Det er jo dejligt at slutte hele vedtægtsgangen med den absolut sidste paragraf. Bestyrelsen indstiller forslaget til vedtagelse, og vi ser det sådan set, forslaget, alene som en konsekvensrettelse, sådan så vi også overholder HK's love, det er vi forpligtet til som DL-F. I forhold til det ændringsforslag, der er kommet fra MidtVest, der vil jeg bare på bestyrelsens vegne sige, at det indstiller vi selvfølgelig til vedtagelse.

Vibeke Ansbjerg: Ønsker MidtVest ordet? Er der nogen, der ønsker ordet? Så tager vi først DL-F MidtVests forslag omkring overskriften. Hvem kan stemme for, at vi ændrer "lovændringer" til "vedtægtsændringer"? Det er vedtaget. Så stemmer vi nemlig for bestyrelsens forslag, med den ændring, vi lige har vedtaget, så overskriften er rettet til, hvem kan stemme for bestyrelsens forslag? Og imod? Det er vedtaget.

5.2. Almindelige forslag

Forslag 1

Estrid Husen: Så er vi nået til næste punkt på dagsordenen, som er de almindelige forslag under punkt 5B. Og det første forslag det er et bestyrelsen fremsat forslag. Til bestyrelsens fremsatte forslag har MidtVest ved Kurt Toft Nielsen (delegeret nr. 101) fremsat et ændringsforslag. Til det ændringsforslag har

bestyrelsen fremsat et nyt ændringsforslag. Det skulle I gerne have fået udleveret, de to ændringsforslag til forslag ét. Jeg skal spørge, om Kurt Toft Nielsen vil opretholde sit forslag?

Kurt Toft Nielsen, delegeret nr. 101: Nej, jeg trækker det.

Estrid Husen: Tak. Kurt trækker sit forslag. Til fordel for bestyrelsens ændringsforslag. Jeg skal høre, om bestyrelsen ønsker at motivere sit ændringsforslag? Det gør Helle Vendelbo Jensen. Værsgod.

Helle Vendelbo Jensen, delegeret nr. 2: Ja, som der også står i motivationen, så kunne vi godt tænke os en sammensmeltning af det nuværende statsgruppen til et TR-netværk, som afspejler, at vi rent faktisk er en landsforening, der er tværgående. Og vi ønsker en tættere kontakt til de tillidsrepræsentanter, der er. Ikke kun på statens område, men i alle sektorerne. Det er vores håb, og vi tror på, at der er rigtig meget viden, der kan deles. Der er selvfølgelig nogle helt specifikke overenskomstting, hvor det kan blive ret vanskeligt at gøre nogle ting. Også i forhold til, at man på statens område vælger et forhandlingsudvalg og sådan nogle ting. Men det er noget, der kan løses. Det er vi ret sikre på. Vi er overbeviste om, at der kan være ting som fastholdelse af laborantstillinger, for eksempel, som TR på tværs af sektorerne sagtens kan diskutere med hinanden og dele deres viden omkring. Bum, bum, bum. Ja, der har været lidt, tror jeg, bekymring også fra den nuværende statsgruppes side i forhold til, hvordan kan vi passe ind i det her? Og selvfølgelig kan alle passe ind i en struktur som den her. Der er plads til alle. Og der vil være TR-konferencer. Og i forbindelse med overenskomstforhandlinger vil vi selvfølgelig skulle splitte tingene lidt op, og det er jeg sikker på godt kan lade sig gøre. Jeg var lige nede at kigge og så på, statsgruppen har hængt nogle plancher op, hvor man kunne skrive fordele og bekymringer ved en sammensmeltning og ved oprettelse af det her netværk. Og der var ikke ret mange, der havde skrevet noget på ved ulemper, det var mest noget med nogle fordele og rigtig meget med videndeling. Det der med, at vi snakkede lidt om det i går. Laborantstillingerne forsvinder på statens område. Og Ulla sagde, "Det kan vi håndtere. Det har vi håndteret ude på Novozymes." Og hvordan gør vi det? Det kunne da være utrolig nyttig viden at dele med hinanden.

Joan Sonne Lykkeaa, delegeret nr. 40: Det er ikke fordi, jeg ikke har forståelse for netværk. Det har jeg sådan set. Og netværk det er jo det nye sorte i HK. HK ønsker ikke formelle forsamlinger mere. Det er i hvert fald min erfaring og min oplevelse. Vi skal alle samme være netværk, skal vi. Jeg synes personligt, at vi tager det formelle ud af nogle af de grupper, strukturer, hvad vi nu kalder dem. For eksempel ved officielle henvendelser og ved officielle skriv og så videre, og så videre. Et netværk det er sådan nogle, der har fundet sammen ovre i hjørnet og sidder og snakker sammen. Det synes jeg personligt ikke, vi skal lave statsgruppen om til. Altså, jeg har sådan set forståelse for forslaget, men jeg synes bare ikke, det behøver at have den konsekvens, at man nedlægger statsgruppen. Jeg forstår ikke helt motivationen, og jeg kan ikke kende de fordele, I skriver i motivationen. Hvis jeg som statslig tillidsrepræsentant har brug for noget sparring, så har jeg ikke brug for noget sparring fra en, der er inde under industriens overenskomst, eller som har en 50 procentsregel, de går op imod. Jeg har fuld forståelse for det, men jeg kan ikke rigtig få noget benefit af det. Jeg har brug for at snakke med en, som er inden for mit system. Som ved, hvordan tingene foregår inden for det statslige område. Og som har de samme udfordringer, som jeg har. Så kan vi videndele omkring nogle andre ting, men det synes jeg faktisk ikke behøver at betyde, at vi skal nedlægge statsgruppen. Så jeg vil helt klart sige, at vi skal stemme nej til det her forslag, hvis konsekvensen er, at statsgruppen bliver nedlagt, fordi den har jo altså en funktion. Og især, så siger Helle det der med overenskomstområdet, "Det kan vi stadigvæk". Jah, men det forudsætter jo, at der er nogen, der ligesom deltager i netværket, og det ved I jo rent faktisk ikke, om der er. Der er rigtig mange, der gerne vil være med i statsgruppen. Og den årlige TR-dag, vi har, inden for det statslige område, har været meget givende på det område. Vi har sådan set ikke manglet medlemmer til statsgruppen. Altså, der er sgu nogen, der gerne vil det her og gerne vil bidrage både til Dansk Laborant-Forening, som jo også har fået benefit af den statsgruppe, men også, ikke mindst, på overenskomstområdet. Så jeg kan ikke gå ind for det forslag, sådan

som det ser ud nu. Tak.

Bertha P B Mortensen, delegeret nr. 112: Jeg kan egentlig bare sige det samme som Joan. Og det jeg vil tilføje, det er, at for mig er bekymringen størst, at de TR-konferencer vi så holder en gang om året, hvor vi også erfaringsudveksler inden for statens område, de kan kun holdes hvert tredje år, fordi det er der, vi snakker overenskomst. Og det er bare ikke tit nok. Så jeg vil gerne have, at statsgruppen stadigvæk på en eller anden form, hvad vi nu kalder den, bliver bibeholdt, så vi har muligheden inden for staten. Tak.

Anne Marie H Kverneland, delegeret nr. 18: Jeg kommer ikke fra staten. Og jeg synes i virkeligheden, at det, I vil opretholde, er fair nok. Jeg kan godt forstå, I gerne vil beholde den der forum, hvor I mødes og diskuterer overenskomstforhold. Jeg synes bare, det ligger i HK Stats regi. Jeg synes ikke, det ligger i DL-F's regi. Fordi hvorfor skal DL-F bruge penge på én gruppe og så alle os, der er inden for det private område. Og det fungerer rigtig fint i HK Privat, at vi har de her TR-konferencer. Vi har dem også. Nu nævnte Simon jo i går, at der er en i maj. Vi er jo færdige i overenskomsten. Vi mødes. Jeg synes, I skulle tage at tage fat i HK Stat. Der sidder jo en næstformand dernede og kan blive inspireret. Og tage det til, at det er i det regi, I har det der. I DL-F regi, der synes jeg, det er noget andet. Altså, der synes jeg ikke, vi skal forfordele grupper. Men nu er vi jo i gang med at kigge ud, så jeg synes, et netværk omkring erfaringsviden eller deling af rigtig mange andre ting end det, der har med overenskomsten at gøre, er faktisk lige så vigtigt. For eksempel udfordring på selve arbejdspladserne, indholdet i arbejdet og alle de der ting, som jo ikke ligger i en overenskomst. Der kan vi godt bruge hinanden, for vi har jo mange lighedspunkter. Og det er det, jeg synes, er rigtig godt i det her forslag, som DL-F kommer med, eller bestyrelsen kommer med, fordi det bringer det videre. Og så synes jeg, at statsgruppen skal gå tilbage i HK Stat og sige, "Vi vil have et regi, hvor vi som tillidsfolk også mødes".

Joan Sonne Lykkeaa, delegeret nr. 40: Nu bryder jeg mig ikke om udtalen "hænge på". Bestyrelsen "hænger på" statsgruppen. Det gør de jo ikke. Og det her er jo ikke kun et spørgsmål om at diskutere overenskomst. Det er også et spørgsmål om at diskutere, hvordan er vores arbejdspladser. Altså, jeg har ikke samme arbejdsplads, som en på en virksomhed har og så videre, og så videre. Og det er nogle andre systemer, og det er nogle andre funktioner. Altså, det er nogle andre situationer. I hvert fald inde på universiteterne, hvor jeg er, så er vi jo tit kædet ret tæt sammen med en videnskabelig medarbejder. Altså, der er sgu nogle andre arbejdsituationer. Det er rigtig nok, vi er laboranter, og vi laver sikkert også de samme analyser og så videre, og så videre, men det, vi er oppe imod, er sgu lidt forskelligt. Og det har jeg brug for at sparre med statslige laboranter om. Det har jeg ikke brug for at sparre med industriens laboranter om. Så er der nogle andre steder, hvor vi kan mødes, og det medgiver jeg. Og jeg vil også gerne være med i et eller andet netværk i en eller anden sammenhæng. Det er jo ikke fordi, jeg afviser den idé. Men jeg synes bare, at det er underligt, det skal være på bekostning af statsgruppen, som har været så velfungerende i så mange år. Og undskyld mig, nu siger Rie det der med "forfordele" og sådan noget. Det virker en lille smule som misundelse. Jeg ved godt, det er en grim ting, men det er lidt det, jeg hører, der bliver sagt.

Estrid Husen: Tak for alle jeres kommentarer. Jeg skal gøre opmærksom på, i forslaget står der ikke noget om nedlæggelse af statsgruppen. Der står ene et forslag om at etablere et netværk for alle tillidsrepræsentanter inden for vores område.

Helle Vendelbo, delegeret nr. 2: Ja. Det er en sammensmeltning. Vi er ikke i gang med en nedslagtning her. Joan, du snakkede om en formel ting og en formel statsgruppe. Det har aldrig været et formelt udvalg. Det er en ad hoc gruppe. Statsgruppen har aldrig været noget udvalg. Jeg er helt enig med Rie i forhold til sektoren. Altså, det kunne godt være lige præcis det der snævre overenskomstting. Det skal vi nok have fat på ved sektoren. Nu stirrer jeg stift ned på Peter Raben. Det kan Peter Raben skrive på sin dosmerseddel.

Og bekymringen for TR-konferencen, om det så kun er hvert tredje år, der ligesom bliver noget for statsfolk. Jeg forestiller mig ikke, at det ligesom er statsfolk, der så kun er på hvert tredje år. Jeg forestiller mig, at selvfølgelig er man på hele tiden. De år, der så er overenskomst, så kan det godt være, man piller to timer ud af den der, eller hvordan det nu kommer til at se ud, og siger, så snakker statsfolk overenskomst. Hvis det er det, vi ender med. Så det skal ikke være sådan, at man så tænker, "Nå men, så skal jeg kun være her hvert tredje år." Der må være masser af ting at snakke om. Det er jeg helt sikker på.

Estrid Husen: Tak skal du have, Helle. Så skal jeg spørge, hvor mange der kan stemme for det sidste ændringsforslag fra bestyrelsen. DL-F MidtVest trak jo deres ændringsforslag til bestyrelsens oprindelige forslag. Må jeg se nogle hænder? Ja. Hvor mange stemmer imod? Forslaget er vedtaget.

Forslag 2

Estrid Husen: Så kommer vi til forslag to. Og der er kommet et ændringsforslag, og jeg skal høre, om bestyrelsen ønsker at- Jeg har ladet høre, at bestyrelsen muligvis ønsker at trække deres forslag til fordel for det ændringsforslag, der er kommet fra Kurt Toft Nielsen (del.nr. 101) fra MidtVest. Vil bestyrelsen motivere?

Daisy Hilbrands, delegeret nr. 5: Vi har indsendt et forslag om at oprette en projektgruppe ved navn Teknologi-netværk. Det har vi gjort på baggrund af vores teknologikonferencer, hvor vi ser, der er en stor interesse for, hvad der sker af nye ting. Og der kommer mange mennesker, der godt vil høre om, hvad der er af nye muligheder. Det føler vi, vi kan bruge til at udvikle mere inde på nye områder og give folk mulighed for at mødes i netværksgrupper og diskutere de nye muligheder.

Estrid Husen: Så sætter vi ændringsforlag til forslag to. Det ændringsforslag vi har modtager fra Kurt Toft Nielsen til afstemning. Jeg skal se, hvor mange kan stemme for Kurt Toft Niensens ændringsforslag til bestyrelsens oprindelige forslag? Tak skal I have. Hvor mange stemmer imod? Det er vedtaget.

Forslag 3

Estrid Husen: Så kommer vi til forslag tre. Det er DL-F Hovedstaden, der stiller et forslag. Jeg skal spørge, om der er en fra bestyrelsen, der vil udtale sig? Bestyrelsen indstiller det til vedtagelse. Jeg kan se, Henriette vil gerne motivere det forslag. Hovedstaden skal først motivere, får jeg at vide. Ja, det er korrekt. Det er Hovedstadens forslag. Det er jo ikke bestyrelsens forslag. Jeg kan se, der er en på vej. Carsten Sveigaard har bedt om ordet. Delegeret nummer 24.

Carsten Sveigaard, delegeret nr. 24: Nu har vi snakket rigtig meget om netværk her de sidste par dage. Også i dag. Og jeg har så prøvet ad her i løbet af de sidste timer, og i går også, prøvet at finde ud af, hvor mange af os er egentlig ikke beskæftigede i laboratoriet længere. Og jeg blev noget overrasket, for jeg troede kun, det var mig og så et par stykker mere, som ikke gad det længere. Eller ikke gjorde det længere. Men jeg tror faktisk, det er rigtig mange af os, som ikke har vores primære arbejdsplads inde i laboratoriet. Vi har de jobs i q-afdelinger, i indkøb var der en, der snakkede om i dag, i finans, i engineering-grupper, i valideringsgrupper. Alle mulige administrative grupper. Og det har vi, fordi vi har vores uddannelse. Vores forslag lyder på, at vi synes, at bestyrelsen skulle prøve at arbejde lidt for den type, kan man sige, laboranter også. Jeg har så prøvet sådan bare for sjov skyld lige og sidde at skrive, hvad kunne det eventuelt være? For eksempel nogle kurser. Jeg har skrevet GMP for dummies. Det er sådan populært det der med at have word for dummies. Prøv at forstå din validering. Meget i tråd med det, Henrik han snakkede om i formiddag. Det er, hans ønsker for en fremtidig laborant, var jo en laborant, der beskæftigede sig med noget mere omkring formidling af resultater. Søgningen efter resultater. Søgningen efter viden. Sådan nogle kurser

kunne der være rigtig, rigtig mange af. Det var simpelthen bare et forslag til ledelsen, eller til bestyrelsen er det jo selvfølgelig, for den type også laboranter. Og jeg ved i hvert fald, at personlig vil jeg gerne stille mig til rådighed på nogle af de ting, som jeg ved noget om. Og jeg er sikker på, der sidder et hav herude også, som vil stille sig til rådighed til forslag til kurser og måske til forskellige andre ting.

Annette B. Mikkelsen, delegeret nr. 19: Jeg er meget, meget glad for, at vi i år har det her forslag. Fordi jeg kan huske til sidste delegeretmøde, der stillede jeg nemlig et spørgsmål, om ikke man kunne prøve at se på de laboranter, der arbejdede administrativt. Jeg har selv siden 2007 være i et administrativt job. Mine primære opgaver er lagerstyring, indkøb, shipping, arkivering og så simpelthen ad hoc opgaver derudaf. Jeg er utrolig glad for mit job, og jeg bruger min laboranterfaring rigtig meget. Især når jeg skal indkøbe laboratorieartikler. Så jeg vil meget gerne være behjælpelig i den her gruppe her. Og jeg har i hvert fald en rimelig liste på, hvad man kan give af kurser til os, der sidder administrativt. Jeg er i hvert fald utrolig glad for, at der bliver fokus på det nu. Fordi jeg har med tiden efterhånden set, det kunne være svært for mig, altså at se mig selv i DL-F egentlig og som en del af en laborantgruppe, fordi jeg kunne ikke rigtig finde ud af, hvad var der egentlig af tilbud til sådan en som mig? Så tusind tak for det.

Henriette Lerche, delegeret nr. 6: Jamen, jeg kan så sige, at bestyrelsen er jo fuldstændig enig. Og det er jo også derfor, vi prøver at have den, der hedder "Faget under forandring". Hvor det er en proces, hvor vi netop prøver at få belyst de her arbejdsområder. Jeg er jo personligt også en af dem, der er blevet administrativ, så jeg synes også, det er rigtig vigtigt, at vi føler os som en DL-F, så vi bakker helt klart op om det her forslag og indstiller det til vedtagelse. Tak.

Estrid Husen: Tak skal I have alle sammen. Det her det må da blive en nem sag. Der er ingen, der har talt imod. Jeg skal se, hvor mange kan stemme for forslaget? Tak skal I have. Hvor mange stemmer imod? For god ordens skyld. Det var der ingen, der gjorde. Forslaget er vedtaget.

Forslag 4

Estrid Husen: Så kan vi gå til næste forslag, som er fra DL-F Østjylland. Forslag nummer 4. Jeg skal spørge, om der er nogen fra Østjylland, der ønsker at motivere forslaget? Bertha Mortensen er på vej. Tak Bertha.

Bertha P B Mortensen, delegeret nr. 112): Jeg kan ikke forestille mig, at der er nogen, der ikke synes, det er en god idé, det vi har foreslået. Ellers så vil jeg i hvert fald gerne høre det. Men jeg har bare brug for at sige, at når vi nu er nogen, der arbejder side om side med bioanalytikere i hverdagen, som fungerer rigtig godt, så er der jo ingen grund til, at vi skal opfinde nogle kurser, de allerede har. Så jeg synes, og gør opmærksom, at der er et kursuskatalog, vi også kan bruge. Faktisk både for de private og for staten. Fordi vi begge to har nogle kompetencemidler, vi kan søge. Det er jo ret vigtigt. Vi mangler nogle gange kurser. Og det her det er vel oplagt, at så tager vi bare dem. Såh. Vil I godt stemme ja?

Srood Amin, delegeret nr. 9: Jeg skal ikke sige ret meget. Jeg skal bare sige, bestyrelsen indstiller dette forslag til vedtagelse.

Estrid Husen: Tak for det. Så skal jeg prøve at se nogle hænder. Er der nogen, der kan stemme for det forslag? Forslag nummer fire. Det ser ud til at være tilfældet. Er der nogen, der stemmer imod? Det er ikke tilfældet. Forslaget er vedtaget.

Forslag 5

Estrid Husen: Så når vi til Hovedstadens forslag. Forslag nummer fem. Jeg skal spørge, om der nogen fra Hovedstaden, der ønsker at motivere forslaget? Det ønsker Ulla Morin. Værsgod.

Ulla Morin, delegeret nr. 73: Ja, det er jo et minileksikon, vi har haft nogle gange. Og så er det ligesom gået i glemmebogen. Og jeg synes bare, at når man går ud og skal organisere igen, altså, så er det også rart at have noget med, som man kan give. Og minileksikonet, som ser sådan her ud, hvis der er nogen af jer, der kan huske det, hvad er det, det hedder, som jo er oversættelser af forkortelser og et organisationsdiagram, og hvordan det er i HK. Og så er det forsøgt at være morsomt. Og det, at man både har noget, der kan forklare, hvordan HK strukturen er, på en måske overskuelig måde, og man kan forklare nogle af de der dejlige interne forkortelser, som vi jo slynger om os med og tror, at alle ved. Det er bare rart at have i hånden, fordi her kan du da få lidt oversættelse. Og jeg synes selvfølgelig, at her i de her moderne IT-tider, skal den selvfølgelig også ligge online. Ja, så jeg håber, I vil stemme for det, sådan så vi kan få lavet en ny udgave. Og så der også er nogen, der har lyst til at være med til at lave det, fordi det er faktisk også en sjov proces. Tak.

Helle Vendelbo, delegeret nr. 2: Det er et rigtig godt forslag, og selvfølgelig støtter bestyrelsen det og indstiller det til vedtagelse. Det er, som du siger, et rigtig, rigtig vigtigt redskab i forhold til at få folk til at interessere sig for HK og finde ud af, hvordan tingene hænger sammen i den her verden.

Estrid Husen: Tusind tak Helle. Så kan vi sætte forslag nummer fem til afstemning. Jeg skal se, hvor mange stemmer for forslag fem? Det er der rigtig mange, der gør. Tak skal I have. Er der nogen, der stemmer imod? Det er ikke tilfældet. Forslaget er vedtaget.

Forslag 6 og Forslag 7

Estrid Husen: Så kan vi gå til forslag seks. Og forslag syv. Det er sådan, at forslag seks og syv ligner hinanden rigtig meget. Østjylland har stillet et forslag seks og DL-F Hovedstaden har stillet et forslag syv. Bestyrelsen vil gerne foreslå DL-F Hovedstaden, at I trækker jeres forslag til fordel for forslag seks. Og så er der kommet et nyt forslag seks, som I har fået omdelt her til morgen. Og ændringsforslaget det er en sammenskrivning af de to andre. Jeg skal høre, er der nogen fra DL-F Østjylland, der ønsker at motivere ændringsforslaget?

Ulla Morin, delegeret nr. 73: Altså, forslaget, som vi jo så heldigvis har kunnet blive enige om, fordi det var meget enslydende, de to forslag vi havde, det tager udgangspunkt i, at vi kan se, at vores fag udvikler sig og at de krav, der bliver stillet til os i vores hverdag, bliver øget, og derfor er det nok på tide, at Dansk Laborant-forening begynder at arbejde på, at måske at vores uddannelse skal opgraderes. Vi har jo haft den her diskussion rigtig mange gange. Hvis vi bare er meget firkantet, fordi det er ikke for at sige det negativt, men laver meget ens og rutinearbejde, og så er der nogen i den anden ende, som laver rigtig, rigtig meget avanceret alt muligt forskellig forskning med avanceret udstyr. Jeg tror bare, at de krav, der er i vores virkelighed, de bliver øget, og derfor bliver vi også nødt til at være med til at matche det og så ikke fastholde os selv i en gammel rolle, som vi har haft i de sidste 50 år, som den her uddannelse har eksisteret. Så det er baggrunden for forslaget, og det er jo ikke noget, der kommer overnight, det vil jo gøres, hvad det hedder, ved rigtig mange diskussioner hen over den kommende delegeretperiode, om hvad der er muligt, fordi det er jo også Uddannelsesministeriet, der skal ind over her, hvis der overhovedet skal begynde at blive pillet ved vores uddannelse. Så det er en lang, sej proces, men det her det jo så en indikation fra vores forsamling her, at vi ønsker, at DL-F tager fat på den diskussion og finder en vej frem. Hvad er det for en vej, vi så vil gå? Tak.

Daisy Hilbrands, delegeret nr. 5: Jamen, vi bakker fra bestyrelsens side op om, hvad Ulla sagde. Vi er godt klar over, at det er den vej vinden blæser. Det vil vi gerne arbejde hen imod, så vi indstiller også til vedtagelse.

Estrid Husen: Tak for det. Så skal vi stemme om det ændringsforslag, forslag seks, der er sammenskrivning af de to tidligere forslag seks og syv. Jeg skal se, hvem kan stemme for det forslag? Det ser ud til at være ret mange. Hvem stemmer- Er der nogen, der stemmer imod overhovedet? Det er ikke tilfældet. Forslaget vedtaget.

Forslag 8

Estrid Husen: Så går vi videre til forslag otte fra DL-F Hovedstaden. Og jeg skal spørge, om der er nogen fra Hovedstaden, der vil motivere forslaget? Det vil Line Groth Andersen, kan jeg se. Værsgod Line.

Line Groth Andersen, delegeret nr. 51: Da jeg var til den der professionsbachelor, laborant, cand. alt. i går, blev det jo også åbenlyst, at det forslag, der ligger heri, at skolerne altid skal være opdaterede med hensyn til udstyr, så man lærer noget rigtigt på skolerne og ikke kommer med sådan noget, der var opfundet i 1900-tallet. Vi begrundet det og siger, det er utrolig vigtigt, at skolen bruger nogle af deres midler på det. At sørge for, at det er ordentligt, funktionelt og up to date.

Fra salen råbes: Er det for det rigtige forslag? Det er under forslag nummer otte.

Line Groth Andersen, delegeret nr. 51: Undskyld! Kan vi ikke lige ændre det til forslag ti?

Estrid Husen: Nej. Det kan vi altså ikke. Så må du komme op igen. Jeg må gøre jer opmærksom på, at vi er ved forslag nummer otte. Og det ser ud som om, Anette gerne vil motivere forslag nummer otte fra DL-F Hovedstaden.

Anette Holst, delegeret nr. 13: Ja, jeg har lige taget et bolsje i munden, fordi nu blev jeg lige overrasket her. Nå. Jeg vil gerne motivere vores forslag med, at vi synes, at DL-F skal arbejde, stadigvæk, videre med at være med til at skaffe praktikpladser. Vi ved godt, at det ikke formelt et DL-F's ansvar at skaffe de her praktikpladser, at det egentlig er skolerne, men vi synes, at vi vil gerne have, at DL-F holder fast i det gode arbejde, de har lavet, og at de fortsætter. Vi kunne jo høre i beretningerne i går, flere steder, at der var rigtig god gang i mange ting her. Og jeg skal så bare lige huske en enkelt lille ting at sige i det her med, hvordan vi skal arbejde for at få de her praktikpladser. For vi må aldrig glemme, at der er altså også nogen, der tager vores praktikanter, fordi det er billig arbejdskraft. Og dem skal vi selvfølgelig også være med inde og holde øje med. Jeg sad og snakkede med nogen til et af vores formøder, hvor vi snakkede om, at de havde faktisk tre elever og havde faktisk måske kun reelt tid til én, måske halvanden. Vi må ikke glemme, at vi skal ikke have praktikpladser for praktikpladsernes skyld. Vi skal have praktikpladser, fordi vi skal have nogle veluddannede praktikanter ud, når vi er færdige i den sidste ende. Og jeg synes selvfølgelig, at I skal stemme på DL-F Hovedstadens forslag. Jeg ved ikke rigtig, om vi skal tage 9'erne sammen med her?

Alice Iversen, delegeret nr. 111: Det var egentlig bare et spørgsmål, netop til det I lige tog hul på med forslag otte og ni. For jeg vil gerne høre, hvis vi stemmer ja til forslag otte, om I så lader forslag ni udgå? Det synes jeg nemlig vil være lidt ærgerligt. Det vil vi gerne have behandlet. Og det er ikke fordi, at jeg ikke går ind for forslag otte. Det gør jeg. Men jeg vil rigtig gerne have forslag ni til behandling også. Så jeg vil gerne høre, om dirigerterne har tænkt sig at lade nummer ni udgå, hvis vi stemmer ja.

Henriette Lerche, delegeret nr. 6: Det bliver ret kort, fordi selvfølgelig er vi jo enige. Og vi bakker op om forslaget og vil selvfølgelig fortsætte vores, som vi fik at vide, gode arbejde med det her. Så, tak for det.

Estrid Husen: Så skal jeg se, hvor mange kan stemme for forslag otte? Det var rigtig mange. Hvor mange stemmer imod? Der ser ikke ud til at være nogen, der stemmer imod. Tak skal I have. Forslaget er vedtaget.

Forslag 9

Estrid Husen: Så når vi til forslag nummer ni, der er stillet af DL-F Østjylland. Jeg vil gerne høre, hvem har lyst til at motivere forslaget fra Østjylland? Det ser ud som om, Tenna har lyst til det. Det kan være, Tenna er på vej op for at motivere for deres ændringsforslag, for der er fremsat et ændringsforslag til det oprindelige forslag ni.

Tenna Skinnerup, delegeret nr. 120: Ja, der er kommet et ændringsforslag. Og det er på baggrund af, at fordi bestyrelsen skrev, at de forkastede vores oprindelige forslag, så tænkte vi, det er fordi, de ikke helt har forstået, hvad vi har ment. Så derfor lavede vi et ændringsforslag, hvor vi prøvede at præcisere lidt mere, hvad det egentlig var, vi havde ment. Manglen på praktikpladser gør, at vi bliver nødt til at tænke lidt ud af boksen efterhånden. Og begynder at lave noget mere opsøgende arbejde, for ligesom at hjælpe på den her situation. Derfor så kunne vi godt tænke os, at DL-F opfordrer og hjælper de lokale brancheklubber, der har lyst til at tage hul på opgaven, med nogle konkret fif og vejledning i, hvordan der kan opstartes lokale arbejdsgrupper rundt om i landet, der ligesom kan arbejde med det her problem. Vi kan se en idé i, at arbejdsgrupperne for eksempel kunne bestå af bestyrelsesmedlemmer, faglige konsulenter, lokale bestyrelsesmedlemmer, praktikanter, der mangler en praktikplads, studievejledere på skolerne, studerende, fagligt aktive tillidsrepræsentanter eller bare laboranter, der brænder for emnet. Det er helt frit. Besøgene de kunne for eksempel indeholde information om fordelene ved at have en praktikant. Tilbud om hjælp til det praktiske med at udfylde dokumenterne, hvordan skal det gøres? Information om, at der er mulighed for at få uddannet en af virksomhederne eller arbejdspladsens medarbejdere til praktikantvejleder, som vi jo har kurser i. Og alt muligt andet. Ud over brancheklubberne de vil blive mere synlige i deres eget lokalområde ved at gøre det her, så vil de også få en tættere kontakt til de lokale virksomheder, som har laboranter ansat. Så det er en ekstra bonus. Da det selvfølgelig er en rimelig stor mundfuld, men vi synes, det er en rigtig, rigtig god idé, så synes vi, det skal være frivilligt, om brancheklubberne har lyst til at gøre det her. Hvis forslaget bliver vedtaget, er det ikke et krav, at nu skal vi alle sammen ud at starte arbejdsgrupper op. Det er vigtigt at præcisere, at det skal være frivilligt. Ja, det var egentlig det. Jeg håber, I vil stemme for. Jeg synes, det er en super god idé, som vi er kommet med.

Estrid Husen: Tenna, jeg vil lige bede dig om at bekræfte: trække I jeres oprindelige forslag?

Tenna Skinnerup, delegeret nr. 120: Ja, til fordel for ændringsforslaget.

Estrid Husen: Tak skal du have. Så tror jeg gerne, at Henriette fra bestyrelsen vil motivere bestyrelsens forslag til forkastelse for det her forslag.

Henriette Lerche, delegeret nr. 6: Man kan sige, egentlig må vi være ærlige at sige, vi har ikke rigtig taget stilling som sådan, fordi netop det her bliver meget brancheklubberne, der skal arbejde med det. Men vi synes jo, at da der lige kom den der frivillighed ind, fordi det er jo egentlig det, det bør være baseret på. Så umiddelbart vores tanke var, at vi egentlig ville have nogle input fra salen, fordi det tit er jo jer, der skal stå med det her. Og hvad I sådan ligesom tænker om det og føler for det. Og om I synes, om det er noget, I kunne løfte? Så kom med nogle input, så vi ligesom kan komme lidt videre i det her. Tak.

Christa Persson, delegeret nr. 77: Jeg prøver så uden skammel. Men jeg ved ikke, jeg havde sådan en idé her for et par dage siden. Og jeg har allerede luftet den for Jens. Jeg kunne godt tænke mig, at vi prøver at lave en omvendt blå bog. Og det kunne måske godt hjælpe til at komme i gang med sådan noget arbejde. Omvendt blå bog, for mig, betyder, at vi fortæller, hvad vi kan. Lave en liste på et Excel-ark på nettet eller et eller andet sted. Noget som vi selv skal sørge for at styre at skrive ind. Hvad kan jeg? Hvad vil jeg gerne

kontaktes med? Hvad kunne jeg godt tænke mig af spændende ting og sager, og på den måde kunne vi måske komme nemmere videre med sådan et arbejde. Jeg sidder selv ude på skolernes uddannelsesudvalg på Sjællandssiden. Ikke i Hovedstaden, men på Sjællandssiden. Og jeg har også luftet det for dem. Og de klappede i deres små hænder og sagde, "Det syntes de lød spændende." Det kunne de rigtig godt tænke sig, fordi de føler også lidt, de mangler noget kontakt. Jeg ved ikke, det var en idé, jeg fik den anden dag. Jeg har aftalt med Jens, at vi skal snakke sammen om det bagefter.

Helle Kit Jensen, delegeret nr. 83: Hej, jeg er studerende i Slagelse. Og jeg står lidt og er i den der gruppe, der søger praktikplads, og jeg synes alt det her er helt vildt spændende at høre om. Men jeg tænker bare, vi kender ikke nogen af jer. Så er vi et par stykker, der er gået til et par møder i DL-F, og så har vi fået besøg af Jens. Og så har vi lige haft besøg af Novozymes og været ude på nogle andre virksomheder, men vi kender jo ikke nogen af jer, og det er smadder svært. Så jeg synes, den der idé med en gruppe, hvor man mødte, ja, altså både nogen på skolerne og nogen fra DL-F og nogen fra virksomhederne, det ville bare være sådan en stor hånd til alle de studerende. Og især måske dem, der ikke bare lige melder sig til sådan noget her. Som måske har tre børn. Eller som måske ikke har tid til at komme her. Det vil bare være en mulighed for alle dem og for alle os andre. Og møde en hel masse mennesker, som er inden for faget, men som vi ikke ved, hvordan vi skal få fat på, fordi I er bare langt væk og meget vigtige egentlig, ik' også.

Louise Sabro, delegeret nummer 129: Ja, jeg hedder Louise og er lige blevet færdig om laborant. Gik i klasse med nogen, der mægtig gerne ville have en praktikplads i Aalborg. Det kan ikke lade sig gøre for 24 studerende. Og så droppede man at søge nogle praktikpladser, fordi, der er ikke nogen i nærområdet. Ergo stod der, hvad var de, 14, der ikke havde fået praktikplads til de skulle ud. Så det handler om at søge de praktikpladser, der er. Så ja, mere åbenhed fra virksomhederne. Fortæl os, hvad I kan, så vi har lyst til at søge praktikpladserne.

Alice Iversen, delegeret nr. 111: Jeg synes, I skal lægge mærke til, at det vi skal stemme om, det er, at DL-F, altså det vil sige også bestyrelsen, især bestyrelsen, skal ud at hjælpe de lokale brancheklubber med at få gang i det her lokale arbejde med at skaffe de vigtige praktikpladser. Som Tenna siger, at det er jo frivilligt for brancheklubberne, hvor meget de har energi og overskud til at kaste sig ind i de her opgaver, men jeg håber da, at der kommer en brancheklub på banen, som gør det rigtig godt, og der kommer nogen hjem fra bestyrelsen, som tænker, "Yes, det her det er noget, vi kan dele ud til de andre brancheklubber." Lære af hinanden. At vi kan altså hjælpe hinanden ude lokalt. For praktikpladserne de skal skaffes lokalt rundt omkring i hele landet.

Estrid Husen: Tak Alice. Der er ikke flere indtegnet lige nu. Det er så vigtigt et emne det her, så vi vil gerne foreslå, at vi lige om et øjeblik går til frokost, og så kan I bruge frokostpausen til at diskutere noget mere.

Estrid Husen: Velkommen tilbage fra frokost. Vi har foreløbigt tre indtegnet til den fortsatte drøftelse af nummer ni. Nummer ni, som vi sluttede med inden frokosten, som vi ikke blev færdige med at drøfte. Den første indtegnede, det er Xana Tørnsø Borg, delegerede nummer 91 fra Sjælland, og jeg vil bede Kristel Jørgensen, delegeret nummer 11, holde sig parat.

Xana Tørnsø Borg, delegeret nr. 91: Jamen, jeg kommer fra CP Kelco, og der er jeg lige nu laborantpraktikant, og det er et halvt år siden, at jeg faktisk har siddet i situationen, at jeg skulle finde en praktikplads, og jeg har jo så været heldig at gøre det igennem normal ansøgning og andet, men der er folk fra min årgang, der også har haft store problemer med det. Det kunne være rigtig rart, fordi ude på skolerne der har vi haft besøg af Novo Nordisk, og vi har haft Novozymes, og vi har så i vores klasse været ude at besøge, hvad hedder det, LEO Pharma. Og ude hos dem, der har vi fået at vide, hvad de gerne vil se i ansøgninger til deres specifikke firmaer. Og vi har også haft besøg af DL-F ude på skolen, og det har været

rigtig rart at få, hvad kan man sige, deres input til, hvad er godt i en ansøgning i forhold til, hvad de ligesom har, ja, kender til markedet. Men det kunne være rigtig rart, hvis der kunne komme noget mere med DL-F og brancheklubberne, som kunne snakke sammen med ud til selve firmaerne, sådan så man rent faktisk fik ikke kun Novo og LEO og Novozymes, men man kunne få mere fra et mere bredt, hvad hedder det, ja, en bredere vifte. Det kunne være rigtig rart, hvis man kunne få noget mere samarbejde på den måde mellem, altså, de studerende og over til DL-F og videre ud til brancheklubberne, simpelthen fordi at når de alligevel kommer ud på skolerne. Det synes jeg er rigtig godt, og det skal I have mange tak for at have gjort, selvfølgelig. Så er det rigtig rart, at de kan give nogle gode input, og det vil være rigtig, rigtig godt, hvis brancheklubberne kunne hjælpe med det.

Kristel Jørgensen, delegeret nr. 11: Yes. Som I jo nok ved, så er jeg praktikant. Jeg tænker lidt i det her, handler det om at få en praktikplads, eller handler det om faktisk at finde en praktikplads? Nu er jeg startet i praktik her fra 1. februar af. Jeg har gået oppe i Aalborg og boet i Nordjylland hele mit liv. Jeg er så flyttet til København for at få uddannelsen. Vi har på skolen haft et rigtig fint besøg af Jens Klingenberg, der hjalp os rigtig ihærdigt med at få lavet de her ansøgninger og virkelig peppede os op, og jeg har i de lokale brancheklubber været til besøg ude på nogle virksomheder, og jeg har været til studietræf. Så allerede der, så har jeg faktisk som studerende i Nordjylland nogle rigtig, rigtig gode muligheder i forvejen fra DL-F's side for at komme i gang med at søge den her praktikplads og få nogle hjælpemidler. Så er det igen, hvor jeg tænker, får jeg en praktikplads, eller finder jeg den? Bruger jeg min torsdag eftermiddag til at tage til Løgstør Rør, til at tage ned til Beauté Pacifique, hvad vi nu har i området? Kommer jeg ud og siger hej og smiler, eller bliver jeg derhjemme på sofaen og ser serier? Altså, man kan altid gøre mere, men igen, hvad vil virksomhederne have? Vil de have, at DL-F kommer ud og siger, "Vi kunne godt tænke, at I opretter et stillingsopslag, og så kommer der ansøgere", eller ville det være federe, man kommer som ansøger med sit eget navn og så siger, "Her er jeg, jeg kunne godt tænke mig det. Jeg har DL-F i ryggen, de har hjulpet mig med de her ting." Så jeg tænker, måske i stedet for, at det er DL-F, der skal ud og så tage nogen i hånden og derud, så er det faktisk mig som studerende, der måske skal oprette den første kontakt eller måske lige sparre med DL-F inden. Men jeg synes da, at det ville da give så meget mere pondus, at det er den studerende, der kommer med ansigtet til virksomheden, end at man er taget i hånden hele vejen igennem.

Tina Kunz, delegeret nr. 110: Den er svær at komme efter den der, fordi det gør du bare skide godt. Stor cadeau. Jeg synes, det er fedt, at en elev bare giver den gas. Men ingen tvivl om, at det er et spændende forslag, men jeg mener ikke, at brancheklubberne måske ikke altid er rustet til at tage den her opgave. Frivillig basis, ja det synes jeg også. Der sidder bare nogle brancheklubber, hvor vi er de gamle garvede og måske ikke har fingeren på pulsen med uddannelsen. Og jeg synes, i sidste ende så må det sgu også være lidt skolens ansvar. Det er dem, der er eksperterne på uddannelsen. Det er dem, der ved, hvad de skal fortælle virksomhederne om, hvordan det er at have en elev, og hvordan en praktikant kan passe ind i en virksomhed, stor som lille. Så måske skal der være fokus på et samarbejde, DL-F, brancheklubberne og skolerne, men i høj grad også virksomhederne. Det var bare det, jeg ville sige.

Joan Sonne Lykkeaa, delegeret nr. 40: Jamen, jeg vil bare komme med et lille indspark i forhold til din bemærkning, fordi jeg tænker også, altså, jer praktikanter, I må jo på en eller anden måde også være lidt oppe på beatet og sende nogle uopfordrede ansøgninger, fordi tit så er det jo sådan set ikke så meget et spørgsmål om, at man ikke kender jer, for det gør man, men det er et spørgsmål om ressourcer, og det måske et spørgsmål om lige at tænke det ind i sin dagligdag. Så nogle gange så kan det faktisk hjælpe at få sådan en ansøgning. Så tænker man, ja, gud, lad os gøre noget ved det og få gang i det, ik'. Og derudover så vil jeg sige, universiteterne tager faktisk også rimelig mange praktikanter. Det bliver ligesom ikke nævnt her, vi snakker kun virksomheder, men på Københavns Universitet har vi rigtig mange praktikanter, så send os nogle ansøgninger, så kigger vi på det.

Susanne Thyssing Nielsen, delegeret nr. 70: Ja, det jeg gerne vil sige, det er, jeg opfatter det som om, at

der bliver bedt om, at Dansk Laborant-Forening hjælper med at sparke døre ind til de firmaer, som ikke vil tage elever. Det er det, jeg har forstået, der var den egentlige baggrund. Jeg tror ikke, Dansk Laborant-Forening skal ud og finde elevpladser til den specifikke elev. Det skal eleven selv, for der skal man ud at sige, "Det er mig, jeg brænder for det og ikke bare sidde derhjemme og bliver hentet af Dansk Laborant-Forening og sat i lære." Det ville være noget skidt. Så derfor synes jeg egentlig, hvis man har brug for det i nogle områder, hvor brancheklubben kender de forskellige firmaer, og man ved, at hvis jeg går ned og snakker med ham, der har den fabrik eller hende, der har det sted, hvor jeg ved, der er laboranter, prøver at gå ned at spørge dem, "Hvorfor har I ikke, kan vi lave et samarbejde?" Og netop, som vi snakker om, dele praktikpladser. Det er måske mere nødvendigt i små områder, end det er i store, men det kunne måske også gøres selv i København.

Henriette Lerche, delegeret nr. 6: Jamen, jeg vil da sige på mine egne vegne og også på bestyrelsens vegne, det er da dejligt at se, der er så mange, der har en mening om det her. Det var virkelig fedt. Vi synes, det lyder rigtig positivt det med, vi pludselig får en kobling mellem studievejlederne og HK, Dansk Laborant-Forening og de studerende og virksomhederne, så vi indstiller forslaget til vedtagelse. Tak.

Estrid Husen: Tusind tak for det. Og vi er så ved ændringsforslag til, hvad hedder det, det almindelige forslag, forslag ni. Det af HK Østjylland stillede forslag. Jeg skal spørge, hvor mange kan stemme for forslaget? Tak for det. Hvor mange stemmer imod forslaget? Forslaget vedtaget.

Forslag 10

Estrid Husen: Så skal vi til forslag 10. DL-F Hovedstaden har stillet forslag 10 og Line er på vej for at motivere forslaget. Jeg skal, inden jeg giver Line ordet, gøre jer opmærksom på, at der er et ændringsforslag til det her forslag, som er fra MidtVest. Det står der godt nok ikke på forslaget, men der står "Ændringsforslag til forslag 10", og det har I fået løst udleveret.

Line Groth-Andersen, delegeret nr. 51: Jeg forsøger én gang til at motivere det her forslag. Jeg kan også se det ændringsforslag, der er kommet, og det er måske meget smart, at man ikke indsnævrer det og er så specifik i sin målretning af de kompetencer, man skal have. Så motivationen er så nu, at det stadig er det håndværksmæssige, vi lægger vægt på. Og en god del af vores laborantuddannelse er netop det håndværksmæssige, og det synes jeg, vi skal blive ved med at fremhæve, at det er det, vi kan, og vi er rigtig gode til. Men også de andre kompetencer synes jeg efterhånden, vi er rigtig gode til. Og hvis man ser nogle annoncer, stillingsopslag, så kan man finde ud af, hvor mange ting vi i virkeligheden kan, og hvor meget arbejdsgiverne forlanger. Så lad os blive ved med det og få en tidssvarende uddannelse med det fokus, at skolerne gør lidt mere måske for at skaffe noget udstyr, der er up-to-date. Yes.

Estrid Husen: Tak for det Line. Inden du går nogen steder, trækker du jeres forslag til fordel for MidtVests forslag?

Line Groth-Andersen, delegeret nr. 51: Åh gud, det har vi jo ikke snakket om.

Estrid Husen: Hovedstaden har trukket deres forslag til fordel for MidtVests forslag. Jeg skal spørge, er der nogen, der vil opretholde Hovedstadens forslag? Det ikke tilfældet. Så skal jeg høre ad, om der er yderligere kommentarer til MidtVests forslag? Det ikke tilfældet. Så vil bestyrelsen- Har bestyrelsen en kommentar til MidtVests forslag?

Daisy Hilbrands, delegeret nr.5: Jamen, bestyrelsens kommentar er meget kort. Vi vil selvfølgelig gerne opfordre til, at vi vedtager det her forslag. Det vil vi gerne arbejde med, og vi synes også, det er de rigtige

steder, vi kan påvirke skolen på. Tak.

Estrid Husen: Så skal jeg se, hvem kan stemme for forslag 10, det nye ændringsforslag? Tak skal I have. Er der nogen, der stemmer imod? Det ikke tilfældet. Forslaget er vedtaget.

Forslag 11

Estrid Husen: Så er vi nået til forslag 11 fra DL-F Østjylland. Jeg skal høre ad, om DL-F Østjylland vil motivere forslaget? Der er en på vej, kan jeg se. Tak skal du have, og det er Lotte Jacobsen, delegeret nummer 117.

Lotte Jacobsen, delegeret nr. 117: Vores motivation er, at man skal vedholde, at det er vigtigt at holde sin egen markedsværdi på arbejdsmarkedet, og at vi gerne at DL-F arbejder for, at der bliver en tydeliggørelse af, hvor vigtigt det er, at man udvikler sine kompetencer, og om hvad bachelor og professionsuddannelserne kan give både for laboranterne, men også for arbejdsgiverne, typisk hvilke arbejdsområder man kan dække og arbejdsopgaver.

Ulla Morin, delegeret nr. 73: Nej, grunden til at jeg lige går på talerstolen, det er faktisk i virkeligheden, fordi jeg lige pludselig kom til at tænke på, hvad det er, der sker på min arbejdsplads i forhold til diplomuddannede. Og det er faktisk, at de bliver udnævnt til kemikere. Det vil sige, de bliver skrevet ud af vores område. Fordi de også får ændret arbejdsopgaver og kompetence. Men det, som jeg synes, der er rigtig, rigtig vigtigt, at Dansk Laborant-Forening holder sig for øje, det er at blive ved med at prøve at forklare vores uddannede kolleger, der bliver diplomlaboranter, at de skal blive hos os. Altså, fordi at så er de, hvis man skal sådan være meget firkantet, så er de så den højeste del af rangstigen, mens at hvis de går over til kemikerne, IDA, bliver organiseret derovre, så er de så det nederste lag. Altså, men det er, hvad det hedder, faktisk ret svært at få dem overbevist om det, når de først ligesom har fået den her uddannelse, for så føler de sig noget mere. Så vi har en øvelse og en udfordring i at prøve på at forklare dem, hvor vigtigt det er, at de bliver det ståsted, hvor de faktisk får mest ud af et fagforeningskontingent, skal man sige det på den måde, også at de har flest, med flest fællesskaber med. Så, hvad det hedder, det er en opfordring til DL-F om virkelig at have fokus på det her område. Ét er, at vi uddanner os, og det er rigtig, rigtig godt, men noget andet er, at når så virksomhederne lige pludselig opfatter dem som, "Nu er de kemikere", som de hedder hos os. Ja, tak.

Pia Møller Hansen, delegeret nr. 8: Vi har jo arbejdet med Faget under forandring, så derfor det her forslag det falder faktisk rigtig godt i hak med, at vi arbejder med emnet, Faget under forandring, fordi at det her det er noget, vi kan arbejde videre med under dette emne. Og det er jo ikke fordi, at vi har en løsning på endnu, så der er rigtig mange måder at gøre det på. Så vi er faktisk rigtig, rigtig glade for det her forslag og indstiller det til vedtagelse.

Estrid Husen: Tak for det, Pia. Så skal jeg foreslå, at vi stemmer om forslag 11. Må jeg se nogle hænder, hvem stemmer for? Tak for det. Er der nogen, der stemmer imod? Det er ikke tilfældet, forslaget vedtaget.

Forslag 12

Estrid Husen: Så er vi nået til forslag 12 på side 33. Det er et af DL-F Hovedstaden indsendt forslag. Jeg skal høre, om der er nogen fra Hovedstaden, der vil motivere deres forslag? Det er der, der er en på vej, tak skal du have. Det er Lotte Grønager, delegeret nummer 56.

Lotte Grønager, delegeret nr. 56: Jamen, nu er jeg jo så gammel, så jeg kun behøver at arbejde til jeg bliver 68, men der er jo nogle af jer, der skal arbejde til I bliver 70. Og jeg synes faktisk, det er ret skræmmende,

må jeg indrømme. Altså, jeg har set kollegaer, der kunne gå på efterløn, når de var 60 eller 62. Der tænker jeg bare, puha. Altså, vil jeg stadig have energi til de ting, jeg har lyst til? Vil mit bevægeapparat kunne holde til det at skulle være omstillingsparat helt til jeg bliver 70? Altså, puha, det er lang tid endnu, ik'. Så det vi har snakket om, det er, vi synes, at man skal begynde at debattere det her. Skal der noget til ude på arbejdspladserne? Hvad skal vi gøre, for at vi har kræfterne, skal der noget andet til? Ja, det er egentlig bare det, det går ud på. Altså, lad os komme i gang med at snakke. Vi har snakket meget om børnefamilier for eksempel, eller et eller andet. Så snakkede jeg i toget med nogen på vej herover og siger, "Ej, men du skal bare have det rigtige arbejde, så er det ikke noget problem at arbejde til du bliver 70." Men så nemt er det måske ikke lige at finde det arbejde, hvor at man kan gøre det, man har kræfterne til. Så lad os få gang i en debat. Vi vil gerne have, at I synes, er en god idé.

Chris Søgaard, delegeret nr. 113: Lige med at vurdere, hvor langt man skal være væk. Kan alle høre mig her? Yes, det godt. Altså, vi må jo under alle omstændigheder sige, det er indiskutabelt, at pensionsalderen stiger, og vi skal være der længere og længere tid på arbejdet. Der er også færre og færre, der får skader i arbejdet, heldigvis, og det betyder, der er også færre, der bliver ældre i deres arbejde. Så jeg synes, det er super fedt, at der er nogen, der foreslår, at vi får lavet en diskussion omkring det her, for det er det rigtige sted at starte. Vi kan jo ikke bare gå i gang med at sige, det er det her, der skal ske. Der skal ske en diskussion til at starte med, med de her parter her om, hvad er det faktisk, vi skal have gjort? Det synes jeg er en rigtig god idé og et rigtig godt sted at starte. Det var det, jeg ville sige.

Susanne Bahne Hansen, delegeret nr. 1: Bestyrelsen indstiller forslaget til vedtagelse. Forud for delegeretmøde har bestyrelsen drøftet, at såfremt forslaget blev vedtaget, så vil bestyrelsen bruge den mulighed, der er, eller de muligheder, der er for i HK's samlede lovsæt, for at en tværgående landsforening kan fremsætte forslag til HK-kongresserne på egen hånd. Nu fremgår det jo godt nok af dagsordenen, at det er en mulighed, men forslaget er ikke blevet lavet om til et decideret forslag til HK-kongresser, så jeg kan garantere, at bestyrelsen selv kigger på det her efter delegeretmøde. Der vil vi bruge den debat, der har været her i eftermiddag på forslaget og sørge for, at vi får lavet et forslag til, ja, HK Privats kongres kunne være den første til efteråret, fordi vi er helt enige med DL-F Hovedstaden i, at det her forslag det skal løftes et niveau højere op end DL-F, men vi starter gerne debatten her, og derfor indstiller vi DL-F Hovedstadens forslag til vedtagelse.

Estrid Husen: Tak for det. Så kan vi gå over til at stemme om forslaget, og det er forslag 12, og jeg skal se, hvor mange kan stemme for det forslag? Tak skal I have. Er der nogen, der stemmer imod? Det ikke tilfældet, forslaget vedtaget.

Forslag 13

Estrid Husen: Så går vi til forslag nummer 13. Det er et forslag indsendt fra DL-F Hovedstaden. Jeg skal spørge, om der er nogen, der vil motivere forslaget? Det er der. Tak skal du have. Det er Helle Jensen, delegeret nummer 38.

Helle Dyhrfeld Jensen, delegeret nr. 38: Som vi også har snakket om i går og hele den debat, der har været om faget i forandring, så vil vi gerne henstille til, at DL-F's bestyrelse arbejder på at fastholde laborantstillinger. Det vil vi jo selvfølgelig alle sammen helst, men baggrunden for det, det er at vi inde på universitetet og i staten i det hele taget ser, at man i stigende grad bruger, hvad hedder det, studerende til at lave nogle opgaver, som kunne være laborantarbejde. Eller de bliver indplaceret i det, der hedder laboratorieassistent. På papiret ser det ud til, at de skal lave sådan nogle forefaldende ting, som vi jo er glade for som laboranter at få hjælp til. Så bliver de ansat, og så går der ikke lang tid, pludselig sidder de og laver forskning og genererer data. Så. Vi er lidt inde på, hvad pokker kan vi gøre for at dæmme op for det,

fordi vi har jo ikke noget imod, at der kommer nogen og hjælper os med nogle af de der ting, som nogle gange er rutinearbejde og tager lang tid, men det skal bare ikke være på bekostning af de rigtige laborantopgaver, eller hvad man kan sige. Vi kunne godt tænke os, at I tog problematikken op, og vi har snakket lidt om, inden for statens område, måske kunne man afskaffe løngruppe 1 eller definere den mere tydeligt eller et eller andet, sådan så vi får noget at spille bold op ad, så vi kan gå mod ledelsen i forhold til de der ting. Ja.

Anne Marie H Kverneland, delegeret nr. 18: Det meget kort. Hos os har dem, der laver den type arbejde, de er timelønnet, simpelthen. De er jo så på en anden lønftale. Så de er ikke omfattet på den måde af vores arbejde, men det er mere bare som eksempel. Ja.

Joan Sonne Lykkeaa, delegeret nr. 40: Jamen, til almindelig orientering, så er de også timelønnede hos os. Problemet er, at vi har en paragraf 35 eller i det område der, som omtaler timelønnede og så videre, men det man så typisk gør, det er, at så indsætter man dem i løngruppe 1 med en forholdsvis timelønsberegning-halløj. Men jeg kan oplyse jer om, at inden for knap to år, der har vi en 80 procent stigning i antal af dem på Københavns Universitet. Og inden for det, man kalder årsværk, det vil sige, hvis det skulle omsættes til fuldtidsstillinger, så er det en 35 procent stigning på to år. Det synes jeg er en lille smule bekymrende, fordi på Københavns Universitet, der har vi jo som tillidsrepræsentanter indflydelse på stillingsopslagene, forstået på den måde, at vi får tilsendt stillingsopslagene til kommentering. Og det gør vi også i forhold til de der laboratorieassistenter, og jeg siger jer, nogle gange så tænker man, "Hvad for en verden lever de i?" Altså, de skal jo køre western blot, de skal lave genotyping, de skal lave, jeg ved ikke hvad. Og så skriver jeg tilbage, "Prøv at hør, det må I have misforstået, fordi det jo forefaldent arbejde, de der personer skal udføre." Så siger de, "Nå for søren". Det jo HR-folk, der sidder og kører det her, ik', som har rigtig meget forstand på det. Så går de så tilbage til de der såkaldte forskere og siger, "Jamen, det kan I sgu ikke, fordi det vil tillidsrepræsentanten ikke have." Fint, så skriver de noget andet, fordi så er jeg glad, og så får de fred. Og når jeg så snakker med laboranterne, så laver de lige nøjagtig det, der stod i stillingsopslaget. Så det er virkelig en kamp mod vindmøller, skulle jeg hilse at sige, fordi ledelsen synes jo, det er fint, og de synes jo, vores studerende skal have de rigtige kvalifikationer, for de studerende skal jo have studiejob. Så det er virkelig en kamp op ad bakke, og vi har brug for al den hjælp, vi kan få, i hvert fald inden for universitetsverdenen. Jeg kunne også høre, ham der var der i dag, han havde jo også en holdning til laboratorieassistenter, og ham havde jeg måske tænkt mig at kontakte og snakke lidt med om dem problematik. Så derfor, vi har brug for al den støtte, vi kan få omkring det her, fordi én ting er, at det er farligt for vores fag, fordi det er også noget med kvalitet og kontinuitet, men det er også, det generer sgu også min retfærdighedsfølelse.

Søren Anker Kristensen, delegeret nr. 71: Selvfølgelig skal vi arbejde for at bevare vores laborantstillinger, men som der blev nævnt som første ting, vi starter med at sige, jamen det er okay, hvis de tager det forefaldende arbejde, fordi det gider vi måske ikke selv lave. Men den starter jo der, fordi hvis vi lukker dem ind, så kunne vi jo sige, i stedet for at holde fast, så må vi selv lave det, som vi måske også synes er kedelig, det der er rutinearbejde. Det en del af jobbet. Og så kommer de aldrig ind på arbejdspladsen, men når de først er kommet ind, fordi de lige skulle udveje en pipette, for det gad vi ikke selv, jamen så kunne de også lige så godt lige lave det næste og så det næste. Så jeg synes, vi skal overveje, at den starter også lidt ved os selv.

Helle Dyhrfjeld Jensen, delegeret nr. 38: Jeg kan huske i går, Rie, du fortalte stolt og glad om, hvor gode ledelsen var til at anerkende jer som laboranter og faktisk godt vidste, hvad det var, I kunne, og hvad I stod for. Måske kunne vi trække på en eller anden i forhold til også at synliggøre andre steder, også i staten, fordi nogle af de gamle VIP'er for eksempel, de ved jo godt, hvad vi står for. De ved godt, hvor dygtige vi er. Problemet er alle nyere forskere. Hvordan får vi dem gjort bekendt med, jamen, hvad er det, vi kan? Hvad

er det, de får, når de får en veluddannet? De får nogen, der har valide resultater. De sørger for, at alting er i orden og præcision og nøjagtighed og alle de der ting. Måske er det der, man også skal arbejde med at få synliggjort. Få jeres leder, som er rigtig glad for jer, ind på nogle af statens arbejdspladser og sige, "Nu skal I bare høre". Altså. Ja, ligesom på den måde få videndelt, eller hvad man nu kalder det.

Pia Groth Thomsen, delegeret nr. 65: Joan og alle jer andre i statsansatte, I har min fulde støtte. Jeg må desværre meddele, at det private område også er plaget af en omsiggribende epidemi, der hedder, at vi ansætter studerende i stedet for laboranter. Og de kommer også snigende ind. De skal bare lige tage opvasken, de skal lige gå ud med affaldet, og pludselig så er der pisse travlt, og så overtager de diverse analyseopgaver. Vi har selv lidt svært ved at sige nej tak, fordi i de der pressede situationer, er det jo fedt, der lige er et par ekstra hænder, og nogle af dem er jo heldigvis rigtig, rigtig dygtige. Vi får jo mange ude hos os fra DTU, som har været lidt vant til at være i laboratoriet, og tak til laboranterne, der har uddannet dem ude på DTU, tak for det. I har været dygtige, i de fleste tilfælde i hvert fald. Men vi oplever også, at når vi så siger til vores chefer, jamen vi er pressede, vi har rigtig meget at lave, vi kan ikke nå det på de der 37 timer, og vi kan sagtens tage overarbejde og afspadsering og flex, og jeg skal komme efter dem. Problemet er jo bare, når vi flexer og afspadserer, så hober det sig jo bare op i den anden ende. De siger så bare til os, "Jamen, vi har desværre ikke mulighed for at ansætte flere fastansatte, men I kan godt lige få en studentermedhjælp mere." Så for øjeblikket har vi hos os to studentermedhjælpere. De har ti timer hver. Vi har lige uddannet en super, super dygtig laborantelev, som vi simpelthen har stået på hovedet for, for at få lov til at fastansætte. Det har vi fået nej til. Til trods for, at vi siger, jamen, ud med de studerende, så har vi lige pludselig 20 timer der. Det kan godt være, det bliver lidt dyrere, men I får saftsuseme også en arbejdskraft, som bare rigtig gerne vil. Det er et meget, meget stort problem, så jeg ville jo rigtig gerne lige have, der også stod "i det private" i den der lille notits, det har jeg bare glemt at lave et lille ændringsforslag til, men lad det nu ligge. I har i hvert fald min fulde støtte til, at vi også får afskaffet det der forbandende løntrin 1, som har skullet være afskaffet de sidste, hvad, 20 år.

Dorte Brix, delegeret nr. 29: Så skal jeg gøre det ultrakort, for Pia fik faktisk sagt det, jeg ville sige. De forhindrer jo faktisk os alle sammen i at få ansat lidt flere laboranter, som kunne hjælpe til med at få det hele til at glide lidt mere i laboratorierne. Så det var bare det, jeg ville sige.

Helle Vendelbo Jensen, delegeret nr. 2: Ja, det vil jeg gerne. Pia. Det her det er ikke kun et, det har du hørt, det ikke kun et forslag, der gælder statens område, det er jo simpelthen hele DL-F. Og det kan vi selvfølgelig kun være enige i, selvfølgelig skal vi sørge for, at vi bevarer vores laborantstillinger, og vi støtter forslaget, og det skal vi arbejde for fortsat, som vi hele tiden har gjort. Og så tænker jeg lidt med det debat, der har været her, det er et oplagt emne til et arrangement i det nye TR netværk.

Estrid Husen: Tak for det. Så er det blevet tid til, at vi skal stemme for forslag 13. Jeg skal se, hvem kan stemme for forslaget? Tak skal I have. Er der nogen, der stemmer imod? Det ikke tilfældet, forslaget er vedtaget.

Forslag 14

Estrid Husen: Så når vi til forslag nummer 14. Det er et forslag stillet af DL-F Hovedstaden. Jeg skal spørge til, om der er nogen, der vil motivere forslaget? Og det vil jeg så ikke gøre alligevel, Ann, for det viser sig, vi har drøftet forslaget i dirigentgruppen. Det her er ikke et forslag, som delegeretmødet selv kan tage stilling til, fordi det henholder sig til HK's lovparagraf. Og nu skal jeg lige se, hvor var det, vi fandt det henne? Paragraf 14, stykke syv og otte, der er delegeretmøde omtalt, den forsamling vi er i dag, så hvis det skal ændres, så skal vi stille forslag til HK's love og få det ændret der.

Ann Berit Sveigaard, delegeret nr. 16: Det ved vi godt, og vi er blevet klogere, så vi trækker forslaget faktisk.

Forslag 15

Estrid Husen: Så haster vi videre til forslag nummer 15. Det er et forslag indsendt af DL-F MidtVest. Samme brancheklub, DL-F MidtVest, har indsendt et ændringsforslag, som er blevet delt rundt ved bordene. Jeg skal spørge, om der er nogen fra DL-F MidtVest, der vil motivere deres ændringsforslag, og om de trækker det oprindelige forslag. Jeg kan se, at Tina er på vej.

Tina Kjeldal, delegeret nr. 104: Jeg kan starte med at sige, vi vil gerne trække det oprindelige forslag, fordi der kunne jeg godt se sådan, at det er jo nok gået lige stærkt nok med at få det skrevet, så jeg synes jo ligesom, det er blevet lige formuleret lidt bedre, nu når vi fik motivationen skilt fra. Undskyld. Vi synes ligesom, at det er en god ting, hvis vi kan få et bedre spamfilter på det der, på vores mail, fordi vi synes alle sammen, det er frygteligt irriterende, at vi skal forholde os til alle de der reklamer og ting og sager, som kommer ind på de der mails. Det var rart, hvis vi kunne kun kunne have, det der var nødvendigt, så derfor ser vi gerne, at bestyrelsen de arbejder på at få en mail med et bedre spamfilter. Så synes vi, at det en god ting, at lige motivationen den er delt fra ændringsforslaget, så derfor har vi forkastet det oprindelige forslag og holder os til vores ændringsforslag til forslag 15. Det var en lang en. Tak for det.

Peder Blom, delegeret nr. 64: Jeg vil opfordre til, at I trækker det her forslag. Jeg synes, det er knald i låget, altså. Et spamfilter det har du på din egen computer, det har man ikke på den mail fra DL-F. Jeg synes, det er, ja, useriøst forslag. Man har et spamfilter på sin egen computer, som kan tage de der ting. Hvis du vil undgå reklamer og du bruger, for at være lidt teknisk nu, Google Chrome, så kan du downloade et program, der hedder Adblocker eller et eller andet, der fjerner reklamerne. Så jeg synes, I skal trække det. Det mit forslag.

Ulla Morin, delegeret nr. 73: Nu vil jeg ikke tage stilling til, om det er en god idé at så trække eller ikke trække det, men jeg synes bare, rent redaktionelt, og for at det ikke kan misforstås, så har jeg et ændringsforslag, at det hedder, bestyrelsen skal arbejde for at skaffe, i stedet for mod, fordi det kan altså misforstås, om man nu er imod, at man skal gøre det eller hvad. Så det er bare rent redaktionelt, at der skal stå "for" i stedet for "mod".

Henriette Lerche, delegeret nr. 6: Det her med spam er jo et evigt problem, når man har en offentlig mail, og det er jo en af udfordringerne med det her, vores mail er offentlig, så man kan finde dem, og det er derfor, der desværre er nogen, "Puk Andersen" blandt andet, der gør det rigtig meget i øjeblikket. Vi beklager virkelig det bøvl, I har med det, men vi vælger at fastholde den mailklient, for vi synes simpelthen, det er den bedste, vi kan få. Og så anbefaler vi netop, gå ind og tjek på jeres opsætninger, I kan også vælge at få dem viderestillet til jeres arbejdsmail, så I ser dem dagligt og derved måske kan få slettet de der åndssvage mails. Men vi håber, at I vil bakke op om det. Bestyrelsen bakker selvfølgelig op om det, vi vil kigge på og gøre, hvad vi kan, men vi må nok erkende, at problemet vil stadigvæk eksistere, selvom vi har gjort, hvad vi kan herfra.

Estrid Husen: Tak for det. Der kom et ændringsforslag til det af MidtVest stillede forslag, hvor Ulla foreslår, at vi formulerer det med "bestyrelsen skal arbejde for at skaffe en mail med et bedre spamfilter til brancheklubberne og diverse udvalg". Jeg skal se, hvor mange kan stemme for det forslag? Tak for det. Hvor mange stemmer imod forslaget? Forslaget er vedtaget.

5.3. Kongresforslag

Forslag 1, til punkt 5C

Vibeke Ansbjerg: Det er et forslag fra Hans Henrik, og jeg skal spørge Hans Henrik fra DL-F Hovedstaden, om du vil motivere dit forslag?

Hans Henrik Nielsen, delegeret nr. 36: Kender I det? Lige pludselig så har man sådan et flashback, noget deja-vu, man har stået her før og ment det samme. Jeg har sådan cirka været medlem af den her biks i 40 år. Jeg ved ikke, hvor mange gange, vi har diskuteret det der med 50 procentsreglen, og vi stiller forslag hele tiden, og så kommer der nogen, og de laver en overenskomst, men de behandler ikke den der med 50 procentsreglen overhovedet, for det interesserer dem ikke, og slet ikke de dersens hovedforhandlere. Og her nu er det, vi sender et helt klart signal til vores modige chefforhandlere, som nu skal den ind. Så ud med de der fra metal, der sidder i hovedforhandlingsudvalget, ud med dem, nu skal det her i hvert fald behandles, 50 procentsreglen. Og hvordan skal de nu vide, hvor stor opbakningen til det her er? Den er nemlig rigtig stor, for lige om lidt så vedtager vi det her med 125 stemmer, og så ved vi, at det er 9.000 laboranter. Og så kan de ikke glemme det, vel? Den der med 50 procentsreglen, det glemmer de ikke, vel? Aldrig mere. Og så bliver DL-F jo også meget synlige, fordi så har de noget at gøre med den der overenskomst, som nogen synes, der ikke skulle stå noget om, og vi får mange flere medlemmer. Der er jo 12 procent, der simpelthen nu kommer væltende ind, fordi de kan få overenskomst, og derved stiger organisationsgraden. Det er simpelthen helt fantastisk. Så nu vil jeg lige læse det her dejlige forslag op. "Hvis ikke 50 procentsreglen bliver afskaffet, så bør HK Privat ikke anbefale et ja til den næste overenskomst." Ja, det jo store skridt. Jeg ved godt, de pisse ligeglade og har ikke noget at gøre med det her at gøre, og de kommer med en hel masse om, at det er et forkert fora, og vi skal gå hen et andet sted at stille forslagene, men nu kommer vi med det her, og så siger, det mener vi! I må tage jer sammen, I må ikke lade jer affærdige! Det var det.

Joan Sonne Lykkeaa, delegeret nr. 40: Jeg har da helt vildt meget sympati for det forslag, men jeg ved bare ikke rigtig, om vi har kompetence til det. Om jeg som statsansat, jeg vil sgu gerne sige ja og gå ud med banner. Det har jeg ikke noget problem med, men jeg kan bare ikke rigtig finde ud af, om jeg kan. Men jeg har klart sympati for forslaget, ingen tvivl om det.

Alice Iversen, delegeret nr. 111: Som ansat i det private, så går jeg også 100 procent ind for afskaffelse af 50 procentsreglen, det skal der ikke herske nogen som helst tvivl om. Jeg kan bare ikke se, hvordan jeg allerede nu skal tage stilling til den næste overenskomst, som slet ikke er begyndt at blive forhandlet endnu, om jeg vil stemme ja eller nej til den. Jeg ved jo ikke, hvad der ellers ligger i pakken. Tit når de kommer tilbage og desværre ikke er kommet af med 50 procentsreglen, så det jo fordi, de har fået noget andet i stedet for. Jamen, det har været forskellige ting fra gang til gang, og man har jo et håb om, at næste gang så ryger den. Det kan også være, at den igen bliver solgt i et kompromis, som vi bliver nødt til at spise. Det jeg vil sige, det er bare, jeg ved det jo ikke, før jeg sidder foran et konkret forslag, om jeg skal stemme ja eller nej til det. Så derfor så synes jeg, at det er lidt tidligt at tage stilling til det, før man overhovedet er begyndt at forhandle den overenskomst.

Pia Groth Thomsen, delegeret nr. 65: Det har været et af mine hjertebørn i rigtig, rigtig mange år, og jeg synes jo, det er dybt problematisk, at man sidste gang heller ikke lykkedes med det. Og slet ikke efter det kæmpe store fodarbejde os fodfolk gjorde for at få lortet fjernet. Det kan simpelthen ikke være rigtigt, at vi udelukker en hel flok af vores super gode kollegaer fra HK, og de kan bare ikke få en overenskomst. Hvad fanden er det for noget? Jeg kan godt forstå, staten har lidt problematisk forhold til det, fordi de har en overenskomst, men hvorfor udelukker det, at vores kollegaer i det private ikke kan få det? Jeg synes jo,

man skulle vise noget solidaritet, og jeg synes sgu, det kunne være fedt, hvis staten også mødte op med et par røde faner, eller hvad farve de nu skal være. Og jeg har absolut intet problem med allerede nu, til trods for at vi ikke ligger i overenskomstforhandlinger, tager stilling til det her, og jeg synes bestemt, I skal stemme ja.

Ulla Morin, delegeret nr. 73: Jeg vil også anbefale, at I stemmer ja, fordi det er et signal. Altså, det her er jo en mulighed for, at Dansk Laborant-Forening sender et signal til HK Privat, og at så skal det jo behandles der. Altså, så, hvad det hedder, det kan man jo så spå om, om man tror på, at det så kommer igennem der, men det her er jo et signal fra os, og der synes jeg virkelig også, at det ville være rigtig fedt, hvis vi sendte det signal til HK Privats ledelse, at nu skal de altså stå fast og ikke gå på kompromis. Vi har jo prøvet det ultimative krav, og ved jo godt, at det lykkedes ikke, men hvis vi ikke bliver ved med at presse på, og så også over for HK Privats ledelse sige, jamen altså, så kan vi ikke anbefale, at der bliver ja, fordi det her det er simpelthen så vigtigt, og det kan da også kun være en fordel for HK Privat, at hvad det hedder, at man står fast på det her, fordi at det er jo så vil i sidste ende også give flere medlemmer, så jeg vil bare anbefale ja, og så et godt signal herfra.

Hans Henrik Nielsen, delegeret nr. 36: Nej, vi ved ikke, om, hvad der kan være i den overenskomstpakke. Der plejer sgu aldrig og være en skid. Men det kunne da godt være, at der kunne være noget godt, men det her, det jo et signal til, at det behøves de slet ikke at anbefale. Så kan vi jo selv bestemme, om vi vil stemme ja eller nej til det dersens dejlige overenskomstforslag. Det er bare at henstille til dem, at de skal have noget medlemsopbakning, fordi de tør jo åbenbart ikke slå hårdt i dynen, når de skal ind og snakke med 3F'erne og metallerne og siger, det her det er vigtigt. Vi må snakke om det. Selve forslaget om afskaffelse af 50 procentsreglen, det bliver sorteret allerede i døren. Altså, det kommer jo ikke engang med ind. Vi vil have det med ind! Ikke noget med det "Ah, senere," og så kan vi få en halv fridag i stedet for eller noget andet mærkeligt. Vi vil have afskaffet det, og det helt gratis. Arbejdsgiverne, ej de vil ikke, men hvorfor vil de ikke det? Hvorfor er vi anderledes? Hvorfor er sådan nogen HK Privat så meget anderledes, at vi skal have sådan en mærkelig regel, mens at alle andre de må bare bede om en overenskomst? Så derfor kan vi sagtens gå ind for at kunne bede dem om at stoppe det uden at vide noget om overenskomstens andet indhold. Ja, tak.

Flemming Jacobsen, delegeret nr. 125: Ja, nu er det egentlig det meste sagt, som jeg ville sige også, men jeg vil sige, nu har vi kæmpet for at få afskaffet den her regel i så mange år, og nu er der endelig et initiativ til, at vi kan vise, at det her det er altså første prioritet den her gang, og så må de så se, hvad de kan gøre ved det. Jeg støtter fuldt op om det forslag.

Anne Marie H Kverneland, delegeret nr. 18: Jeg tror ikke, der er nogen, der overhovedet er begejstret for det her med 50 procentsreglen. Alle i HK Privat hader den der regel. Det, som bare er tilfældet omkring at få fjernet den så ultimativt, som du lægger op til, og være fuldstændig ligeglad med, hvad der i øvrigt ellers kommer med ind i en overenskomstforhandling, det synes jeg så er meget flot at have en holdning til, fordi det er der altså rigtig mange andre, der ikke har. Vi havde forud for den her overenskomstforhandling, der- Eller resultat, der var der i '14, der havde vi tillidsrepræsentanter i HK Privat et møde med ledelsen af HK Privat, de der var forhandlingsparter for vores del, og der var et meget udtalt behov for, at der blev lagt nogle ting ind i den her overenskomst, som ikke kun ultimativt handlede om, at den her 50 procentsregel skulle være der eller ej, fordi nu havde de brug for at få noget ud af overenskomsten. Så kom der jo en smule, man kan så synes, det var ingenting, men altså der kom jo så i hvert fald en fritvalgsprocent ind, som nogen har. Og nu hørte vi både fra staten, og vi kan også snakke med nogle af mine kolleger til, kolleger inden for det private område i hovedstaden, der er ikke de store spande med penge, der ligger klar til, at vi kan få det, det er altså bare nogen strammere perioder, vi er i, så pengene hænger ikke på træerne. Så jeg synes ikke, at vi skal lægge det op til at være så ultimativt, det synes jeg faktisk ikke. Og jeg kan love jer, at

sektorbestyrelsen er helt bevidst om, at vi ikke vil have 50 procentsreglen. Så signalet er der, fordi vi ved det, det bliver sagt hver gang. Og jeg vil sige til alle jer, der er tillidsrepræsentanter inden for det private område, et af de steder I virkelig kan gøre den her holdning gældende, det er, når der bliver indkaldt til regionalmøder rundt i landet i de her forskellige afdelinger, HK afdelinger. Der har det jo været så pinligt, når man i hvert fald er uden for hovedstaden, at der har været jo nærmest ikke andre end dem, der er ansat i HK afdelingen til at møde op. Og er der noget, nogen har respekt for i CO Industri, som er dem, der jo ligesom sidder som en vigtig del i forhandlingerne også, så er det faktisk, når vi ude i områderne, tillidsfolkene, siger, hvad vi mener om 50 procentsreglen. Og det er der, I skal bruge jeres kraftige mening om 50 procentsreglen, for det er der, den bliver lyttet til. Altså, det er bare et godt råd, fordi det er altså ikke særlig imponerende, som det har været forud i hvert fald.

Chris Søgaard, delegeret nr. 113: Nu jeg jo sådan relativt ny inden for faget, som I nok også kan se på mig, så jeg har ikke helt fulgt den her diskussion de sidste mange år, som det lyder som om, I har haft den, og jeg har så heller ikke nogen fornemmelse af, er der reelt nogen, eller rigtig mange, der bliver udelukket, rigtig mange DL-F medlemmer, vel at mærke, der bliver udelukket fra overenskomst bare på grund af den her 50 procents regel? Eller er det kun de her asociale Krifa, Faglige Hus typer, som der bliver udelukket fra overenskomsten? Eller hvordan-? Det var egentlig lige det, jeg manglede svar på.

Peder Blom, delegeret nr. 64: Nå, men det kan jeg da godt svare på så. 50 procentsreglen siger, at 50 procent skal være organiserede, for at man kan få overenskomst. Og der er laboranterne rigtig gode til at organisere sig, men det øvrige HK personale har det lidt sværere. Det er så IT og kontor og den slags ting. Nå, det var ikke det jeg ville sige. Anne Marie, det jeg hørte dig sige, synes jeg, som jeg opfattede det, du sagde, så tror jeg, du har misforstået det, forslaget går ud på, fordi det er ikke et ultimativt krav til reglen. Det, forslaget går på, som jeg har opfattet det, det er, at HK Privat ikke anbefaler, at vi stemmer ja. Hvad I så stemmer, det op til hver enkelt. Men man går ikke ud og anbefaler et ja, hvis ikke reglen er væk.

Anne Marie H Kverneland, delegeret nr. 18: Og det er præcis det, jeg ikke er enig i. Fordi hvis der nu er nogle ting i den overenskomst, der er gode, så er det ikke nødvendigvis sikkert, at det så kun skal siges nej til på grund af 50 procentsreglen. Det må være, ligesom Alice sagde, en konkret vurdering i den pågældende situation. Så jeg synes ikke, man skal have den der binding på forhånd. Det må være at se på, hvad der kommer, og så må vi tage stilling. Men at vi vil have den væk, det er der da ingen tvivl om, men ikke på den bekostning eller på den måde.

Susanne Bahne Hansen, delegeret nr. 1: Tak for en god debat. Jeg tænker, at vi sender lydfilet hjem til Simon Tøgern, fordi det ville have været godt, hvis Simon havde siddet dernede og hørt den. Der skal ikke herske nogen tvivl om, at jeg mener, 50 procentsreglen er dybt uretfærdig og gammeldags, og det forhindrer os medlemmer, DL-F medlemmer, i at få en overenskomst. Helt enig. Og det sagde jeg også fra talerstolen i går. Og jeg vil også gerne sige, at jeg er en af dem, der i 2010 stemte nej til Industriens Funktionæroverenskomst sammen med flertallet af HK Privats medlemmer. Men så kommer der det her lille aber dabei fra min side. Fordi selvom jeg er enig i, at 50 procentsreglen skal fjernes, så er jeg bestemt ikke enige i, at vi på en HK kongres skal beslutte på forhånd, hvad der skal anbefales til kommende overenskomstresultater. Det der med ultimatummer det har HK Privat prøvet før, det gjorde vi i 2010, og vi stemte nej, men det blev alligevel på den store bane, så at sige, til et ja. Dengang i 2010, der var det ret ultimativt det, der kom fra HK Privats side, og det gjorde også, at de forhandlinger tilbage i '10 blev forholdsvis korte. Hvis nu man forestiller sig, at der er nogen, der sidder fra arbejdsgiverside og lytter med herinde i salen i dag, så vil de hurtigt kunne finde ud af, jamen, der er jo sådan set kun ét krav fra HK Privats side, og det er at få afskaffet 50 procentsreglen, og så ville jeg da, hvis jeg var en dygtig arbejdsgiverforhandler, så ville jeg spørge modparten og sige, "Hvad er jeres krav, er det 50 procentsreglen?" "Ja, det er det." Så ville de sige, "Den vil vi ikke være med til", og så vil der blive sagt tak

for i dag. Enhver kan finde ud af at rejse sig fra et forhandlingsbord og smække med døren, hvis ikke man får sin vilje, og jeg må sige, det er lidt det jeg opfatter det her forslag som. Det her forslag vil i virkeligheden betyde, at vi samtidig også siger til alle de medlemmer, der i dag er dækket af en overenskomst, at indtil 50 procentreglen er afskaffet, så vil vi holde jer som gidsler og forhindre jer nogen former for forbedringer i overenskomsten. Så selvom jeg godt kan forstå dit forslag, Hans, så mener jeg altså, at de 88 procent af vores DL-F medlemmer, at vi har en forpligtigelse til som fagforening også at huske på, at de som privatansatte DL-F medlemmer rent faktisk har en overenskomst og med rette kan forvente, at vi også forhandler bedre vilkår for dem. Tak.

Pia Groth Thomsen, delegeret nr. 65: Jeg bliver jo en lille smule, jeg ved ikke hvad, men som jeg opfatter det her, så er det et brev til HK's kongres. Det er noget, der skal læses op eller forhandles om på kongressen. Det har jo i princippet intet med overenskomsten at gøre. Jeg er, må jeg jo nok desværre sige, det her forslag har jo ingen gang på jord. Det bliver højst sandsynligvis stemt ned i kongressen. Det er jeg næsten 100 procent sikker på. Jeg er ked af at måtte meddele det, men jeg er næsten 100 procent sikker på det. Men signalværdien er da kanon høj. Der er 9.000 medlemmer, der siger, det her vil vi simpelthen ikke finde os i mere. I må sgu få fingeren ud og gøre noget ved det. Alene signalværdien er jo nok til, at det måske kan give nogen små krusninger i vandet, der på et eller andet tidspunkt bliver en kæmpe bølge, så vi ad åre forhåbentlig, om ganske få år, kan få den afskaffet. Så jeg stemmer stadigvæk for Hans Henrik.

Joan Sonne Lykkeaa, delegeret nr. 40: Og jeg stemmer sgu også for. Men det, jeg ikke stemmer for, det er, at vi ikke som fagforening tør tage sådan et skridt og være ultimative i vores krav. Hvad fanden er meningen? Prøv og hør, lufthavnspersonalet har strejket og taget en masse passagerer som gidsler, det har de. Og det kommer forhåbentlig også til at ske igen. Og hvis vi ikke tør tage det skridt, prøv og hør, så skal vi ikke kalde os en fagforening, så skal vi kalde os et netværk.

Vibeke Ansbjerg: Joan var den sidste, der var indtegnet som en kommentator til det forslag her, og det er forslag under punkt 5C, forslag ét, som vi behandler til HK Privats kongres i 2015 fra den 31.10 til den 03.11. Jeg skal se, hvor mange kan stemme for det forslag? Tak skal I have. Hvor mange stemmer imod forslaget? Tak skal I have, forslaget er vedtaget.

6. Valg af formand

Vibeke Ansbjerg: Punkt 6 er, som den opmærksomme læser kan se, det er jo valg af formand. Og jeg skal høre, om der er indkommet nogen forslag til nogle kandidater som formand? Er der nogen, der ønsker ordet? Jeg tror, Helle gerne vil sige noget.

Helle Vendelbo Jensen, delegeret nr. 2: På bestyrelsens vegne, og egne vegne, anbefaler jeg Susanne Bahne Hansen som formand. Susanne har siddet ved roret de seneste tre år. Det har været en rorgænger, der har sejlet for fulde sejl, og det er ikke ofte, at foreningen har ligget for svaj. Og vi har overhovedet heller ikke sejlet på grund. Der er heller ikke tvivl om, at DL-F sejlet er blevet særdeles synligt i HK-farvandet. Vi har en formand, der har holdt en bestyrelse og et sekretariat i ånde med mails og ikke mindst Excel-ark på næsten alle tider af døgnet, og det på den gode måde. Man skal stå tidligt op for at holde kadencen, eller måske det modsatte, fordi mailsene de kommer nemlig ofte omkring midnat. Der er ingen tvivl om, at i Susanne har DL-F en formand, der har visioner, meninger og stærke holdninger til landsforeningens virke, også for de næste tre år. Jeg kan derfor kun anbefale, at I som delegerede genvælger Susanne Bahne Hansen som formand for Dansk Laborant-Forening.

Vibeke Ansbjerg: Så skal jeg for god ordens skyld høre, om der er andre kandidater. Det ser ikke ud at være tilfældet. Tillykke med valget, Susanne.

7. Valg af 2 næstformænd

Vibeke Ansbjerg: Så går vi over til dagsordenens punkt 7, hvor der står valg af to næstformænd. Og jeg vil lige for god ordens skyld gøre opmærksom på det, der står i jeres vedtægter, hvor der står, der skal vælges en formand, to næstformænd, seks bestyrelsesmedlemmer og så videre, og der står så, at formandsskabet skal repræsentere de tre hovedoverenskomstområder, privat, stat og kommunal. Og jeg har umiddelbart kun fået oplyst, at der er én næstformandskandidat, som kommer fra det statslige område, så jeg vil godt lige høre, om der er nogen fra det kommunale område, der ønsker at stille op? Så vil jeg give ordet til Susanne.

Susanne Bahne Hansen, delegeret nr. 1: Tak for valget. På bestyrelsens og ikke mindst egne vegne anbefaler jeg Helle Vendelbo Jensen som næstformand. Helle er ansat på DTU og derfor, som næstformand, dækker hun statens område, og hele det offentlige område, om ikke der kommer en kandidat fra det kommunale område til den anden næstformandspost. Den opgave har Helle haft de sidste tre år. Hun har været vores eneste næstformand, og hun har formået at dække hele det offentlige område og har været medvirkende til, at DL-F har haft et tæt samarbejde med begge de to offentlige sektorer i den seneste delegeretperiode. Hun har haft dobbelt op på sektorsamarbejdet og dobbelt op på den gode dialog. Helle er som næstformand altid forberedt og formår at skabe de gode forbindelser, der kan bygges videre på, om overenskomsterne, om de faglige sager, og det daglige bestyrelsessamarbejde, hvor grundighed og stor ansvarlighed er Helles varemærke. Helle, vi to er langt fra ens i personligheder, men tilgangen til det faglige arbejde er derimod den samme, uden tvivl. Vi vil det samme, vi vil det samme for DL-F. Det har været vores styrke de sidste tre år, og jeg håber også, det bliver vores fælles styrke i de næste tre år. Jeg kan derfor kun anbefale, give de varmeste anbefalinger til jer som delegerede, at Helle Vendelbo Jensen vælges som næstformand.

Vibeke Ansbjerg: Jeg skal høre, om der er andre kandidater fra staten? Så er Helle valgt. Tillykke med valget, Helle. Så det ved at være sidste udkald, hvis man kunne tænke sig en næstformandspost for det kommunale område. Det er ikke sådan, at I myldrer herop, kan jeg se. Fordi så betyder det så, at vi går over til næste punkt.

8. Valg af 7 bestyrelsesmedlemmer

Vibeke Ansbjerg: Og næste punkt på dagsordenen, det er punkt 8, og der står så, at der er valg af seks bestyrelsesmedlemmer, men som konsekvens af, at der ikke kom to næstformænd, så betyder det faktisk, at vi skal have valgt 7 bestyrelsesmedlemmer. Jeg har fået oplyst, at der er nogen, der genopstiller fra bestyrelsen. Det er:

- Annelise Mikkelsen fra DTU
- Daisy Hilbrands fra Novozymes
- Henriette Lerche fra KU
- Pia Møller Hansen fra Statens Seruminstitut.
- Og desuden er indkommet forslag om: Irene Toft Hjort.

Pia Møller Hansen, delegeret nr. 8: Jeg siger noget om Irene. Ja, DL-F Hovedstaden ved jo godt, hvem Irene er, fordi I mødte hende på det sidste formøde. Men Irene er 51 år, og så er hun gift og har to voksne børn. Irene arbejder på noget, der hedder GribVand, så hun er faktisk miljøtekniker, og der har hun arbejdet de sidste 16 år. Og Irene sagde til mig: nu er jeg moden til at stille op, fordi jeg synes, jeg skal være med til at gøre en forskel, og det er vigtigt for mig at få noget fokus på det område. Hun tænkte også, det var en god

måde at gøre miljøteknikerne mere synlige. Så derfor vil jeg klart anbefale, at I stemmer på Irene Toft Hjort. Tak.

Tenna Skinnerup, delegeret nr. 120: Jeg har også en, jeg gerne vil anbefale, det er Chris Søgaard West, som I har set heroppe et par gange. Han er, som han selv sagde, relativt nyuddannet laborant. Han var praktikant på DuPont, ikke lige i min afdeling, men jeg hørte kun godt om ham fra hans kolleger, og han fortsatte der også i et vikariat efterfølgende og har, så vidt jeg ved, også været endnu et sted efter det. Jeg er ikke helt sikker. Men som sagt, han brænder for det her, han er aktiv deltagende i vores formøder til delegeretmøde, så jeg håber, I vil stemme på ham og sætte ham i bestyrelsen. Så kommer der en jyde.

Tina Kjeldal, delegeret nr. 104: Jamen, vi har også et godt tilbud i dag. Ja, det jo det. Vi vil gerne anbefale en fra vores egen midte, Thomas. Ham har vi nydt vores selskab af her i to et halvt år i vores bestyrelse, og vi har gjort alt, hvad vi kan for at opdrage ham ordentligt. Han har været laborant i fire en halv år efterhånden, så han er sådan lidt sådan garvet i faget efterhånden og har haft hans praktik inden for det kommunale, og nu arbejder han inden for det private, så han kender lidt fra begge områder, så. Men vi synes i hvert fald, han giver en god kolorit i vores bestyrelse, og vi kan varmt anbefale, at han kan være med til ligesom også at give lidt hankønsadspredelse i DL-F's bestyrelse. Der er nogen, der siger, de også skal være her jo, så det vil vi gerne synes, at han skal med ind på den vogn.

Laila Egø Rossen, delegeret nr. 107: DL-F Nordjylland vi vil gerne foreslå Jorna Bennetsen fra Frøstrup skråstreg Thisted i Vestjylland/Nordjylland til bestyrelsen. Hun er utrolig nysgerrig og har en fast tro på, at alt det kan lade sig gøre, man skal bare være stædig nok. Og det er hun. Og hendes vigtigste sætning er, "Hvorfor gør vi ikke sådan, når vi kunne gøre sådan?" Så det tror jeg også, kunne være en fordel. Værsgod.

Vibeke Ansbjerg: Jeg skal høre, om der er flere forslag? Men som det ser ud nu, kan I se, den opmærksomme delegeret-deltager kan nok regne ud, når vi skal vælge syv, og der kommer til at stå otte navne lige om lidt, så kan I godt finde stemmeseddel nummer tre frem. Så skal jeg lige have forretningsordenen. Jeg vil gerne henstille til, I ikke begynder at skrive noget, før jeg har instrueret her i, hvordan vi stemmer. Det er lidt ærgerligt, hvis vi skal til at skifte stemmesedler ud. Da der ikke er nogen, der hedder det samme til fornavn, så nøjes vi med at bruge fornavnene på stemmesedlen, for at gøre det let for dem, der skal tælle. Og stemmesedlen skal, for at være gyldig, der skal mindst være ét navn, og så skal der højst være seks navne på jeres stemmeseddel. Jeg skal bede stemmeudvalget om at holde sig klar.

Vibeke Ansbjerg: Der er afgivet 120 stemmer i alt.

- Pia Møller Hansen har fået 104 stemmer.
- Thomas Schønning har fået 100 stemmer.
- Henriette Lerche har fået 97 stemmer.
- Annelise Mikkelsen har fået 90 stemmer.
- Chris Søgaard West har fået 87 stemmer.
- Daisy Hilbrands har fået 68 stemmer.
- Irene Toft Hjort har fået 62 stemmer.

Det er de syv, der er valgt til bestyrelsen for de næste tre år.

- Og Jonna Tilsted Bennetsen har fået 56 stemmer.

9. Valg af 6 bestyrelsessuppleanter

Vibeke Ansbjerg: Nu skal vi så have valgt 6 bestyrelsessuppleanter. Så vidt jeg har fået oplyst er der kun to navne nu på jeres suppleantliste. Da det er sådan, at 1. suppleanten deltager i bestyrelsesmøderne, så er I altså nødt til at tage jeres stemmeseddel. Stemmeseddel nummer fire. Og Jorna, jeg skal spørge, om du har lyst til at stille op som suppleant?

Jonna Tilsted Bennetsen, delegeret nr. 106: Ja.

Vibeke Ansbjerg: Jeg vil godt lige bede jer om at rejse jer op. Er der flere kandidater?

- Jonna Tilsted Bennetsen, HK Nordjylland
- Stine Geelbak Lundholm, HK Sydjylland
- Anja Lagoni, HK Hovedstaden
- Charlotte Elisabeth Petterson, HK Hovedstaden
- Eva Helene Ovesen, HK Sjælland
- Tina Kunz, HK Nordjylland

Vibeke Ansbjerg: Vi tager stemmeseddel nummer fire, og vi skriver mindst ét navn og højst fem navne. Stemmeudvalget må godt begynde at samle ind, så snart de selv har stemt. Afstemningen bliver offentliggjort på hjemmesiden, så snart der er talt stemmer op. Og 1. suppleanten får selvfølgelig et personligt brev.

10. Afslutning af delegeretmødet

Vibeke Ansbjerg: Som følge af den beslutning, I har lavet i jeres vedtægtsændringer, så udgår punkt 10 og punkt 11, og så kommer vi faktisk til selve afslutningen af delegeringen nu, og der tror jeg måske, at der er nogen fra bestyrelsen, der vil sige noget. Har jeg ret i det?

Susanne Bahne Hansen, delegeret nr. 1: Kære delegerede. Tak for et godt delegeretmøde.

Tak for debatterne og nogle spændende beslutninger vi har truffet sammen. Lige straks starter arbejdet for den nye bestyrelse. En af de første opgaver bliver, at evaluere dette års delegeretmøde. Jeg kan derfor ikke fortælle jer, stedet for næste delegeretmøde. Men vi har fundet frem til, at den 17.-18. marts i 2018 bliver datoen for næste delegeretmøde. Så navigerer vi uden om, både påskeferie og sommertid.

Så er der nogle afgående bestyrelsesmedlemmer: Anita, Karen og Srood. Jeg vil ikke stå her, og sige en hel masse til jer tre. Vi har i DL-F bestyrelsen nemlig den tradition, at vi vælger at invitere de afgående bestyrelsesmedlemmer, til et mere privat arrangement. Der kan vi tage afsked og sige tak for samarbejdet. Men jeg vil alligevel her fra talerstolen gerne sige tusind tak, for det arbejde, I har udført for og med bestyrelsen. Og særligt til dig, Anita, der har siddet med i bestyrelsen i mange, mange år.

Vi har et par kritiske revisorer, der med dette års ændringer i vedtægterne, nu kan stemple ud for sidste gang. Derfor vil jeg godt sige en stor tak, for jeres indsats de sidste 3 år, til Frank og Lene og bede jer om at komme her op til mig.

Og så har vi sekretariatet – Evy, Jeanna og Jens. I tre har de seneste, mange måneder ydet en kæmpe indsats for at få gjort DL-F klar til delegeretmødet. Jens: som faglig sekretær har du gennem de sidste tre år spillet en vigtig rolle for, at vi formået de ting, som vi har. Tusind tak for det! Evy: du har de sidste to dage sørget for, at bestyrelsen med ro i sjælen, har kunnet koncentrere sig om podiet her og den politiske afvikling af delegeretmødet. Jeanna: Du har om nogen sørget for, at DL-F nåede i land. Med dine særlige evner for skemaer, tjeklister og overblik – giver du selv os laboranter baghjul. Du har været den, der i denne

delegeretperiode har bevaret overblikket – selv med de mange udskiftninger, nye initiativer og de udfordringer det giver, når et delegeretmøde, for første gang, skal afholdes et nyt sted. Men Jeanna – det lykkedes! Tusind, tusind tak for indsatsen!

Så er der jo en ny bestyrelse. Den vil vi gerne se her oppe på podiet, efter jeg – lige om lidt – har givet ordet tilbage til de to dirigenter, der, som traditionen byder, afslutter delegeretmødet.

Inden det sker, lidt ekstra datoer til kalenderen, for de næste tre år:

Den 22. maj 2015 – der udkommer LABORANTEN, hvor årets delegeretmøde bliver dækket. Den 3. marts 2017 – fejrer DL-F 60 års jubilæum. Dagen – og året – skal fejres – hvordan – vil den nyvalgte bestyrelse nu gå i gang med at drøfte.

Og så en personlig tak for tilliden og et genvalg som formand, jeg glæder mig til yderligere tre år, og til sammen med bestyrelsen og resten af DL-F at løse de mange opgaver, vi nu skal hjem og sætte i gang.

Så nåede vi til dirigenterne. Vibeke og Estrid – tak for jeres indsats – det kan være sin sag at styre et delegeretmøde i DL-F – derfor har vi også tradition for, at vi sætter folk på sagen, der kender faget indefra – det gør I og I har gjort det godt. Tak for jeres meget kompetente ledelse af delegeretmødet. Der er også lidt til jer.

Med de ord vil jeg bare sige: Tak til alle jer delegerede. Tak for jeres debatter, tak for jeres beslutninger – tak for jeres valg. Giv jer selv en stor hånd om lidt – og med de ord vil jeg lade dirigenterne afslutte delegeretmødet og kom godt hjem!

Vibeke Ansbjerg: Så vil bare sige tak for den her gang, og jeg håber, at I kommer godt hjem. Og jeg vil sige på vores begge to vegne, tak for god ro og orden og en spændende debat. Lige før I smutter, så tror jeg også lige, min meddirigent gerne lige vil sige pænt farvel til jer. Men kom godt hjem og hav en god sommer.

Estrid Husen: Tusind tak, Vibeke. Jeg vil også sige jer alle samme tusind tak. Først og fremmest vil jeg sige tusind tak til bestyrelsen, fordi I gav mig lov til at stille op og kandidere som en af jeres dirigenter her til delegeretmøde. Men jeg vil også sige, den samlede forsamling her, tusind tak, fordi I valgte os gav os den tillid. Tusind tak. Og så vil jeg ønske jer en rigtig god sommer. Glæder mig til at se jer igen. Og så kan I komme rigtig godt hjem. Tak skal I have.

Dirigenter:

Vibeke Ansbjerg

Estrid Husen